

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

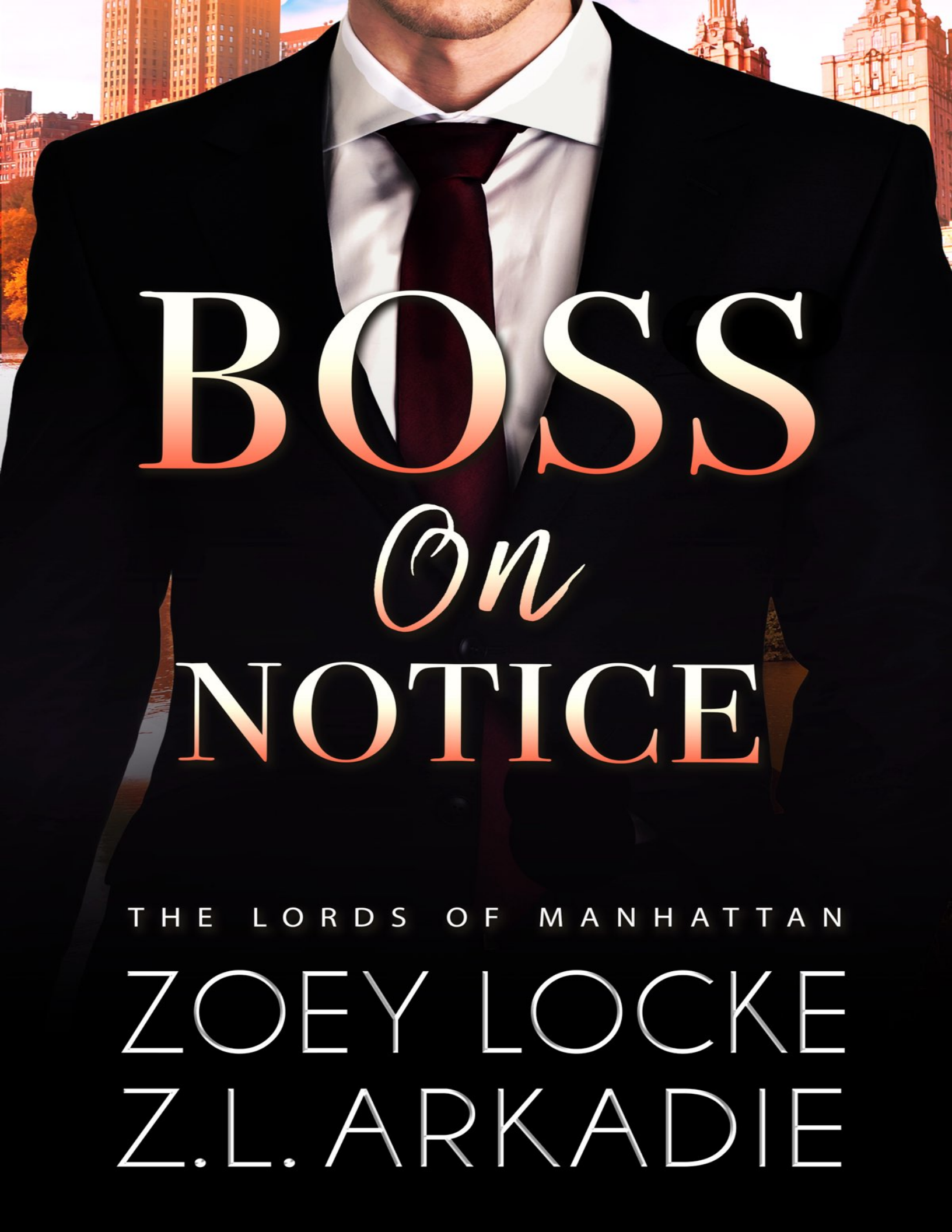
RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

A man in a dark suit, white shirt, and dark tie is shown from the chest up. The background is a city skyline with tall buildings under a warm, orange-hued sky, suggesting a sunset or sunrise. The text 'BOSS' is overlaid in a large, stylized font with a white-to-orange gradient.

BOSS

On

NOTICE

THE LORDS OF MANHATTAN

ZOEY LOCKE

Z.L. ARKADIE

Çeviri Kitaplar

Kitaplara Dair Çok Şey

Bağlantılı Kanal ve Gruplarımız

- ◆ Kitapların olduğu kanalımız

<https://t.me/cevirigiller>

- ◆ Sohbet Grubu

<https://t.me/cevirikitaplarsohbet>

- ◆ Çeviri Yedek Grubu

https://t.me/+_goTIIRZrUEwZmRI

- ◆ Kitap Terimleri ve Kısaltmalar

<https://t.me/kitapterimleri>

- ◆ Çeviri Kitap Yorum + Öneri Grubumuz

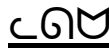
<https://t.me/cevirigilleryorum>

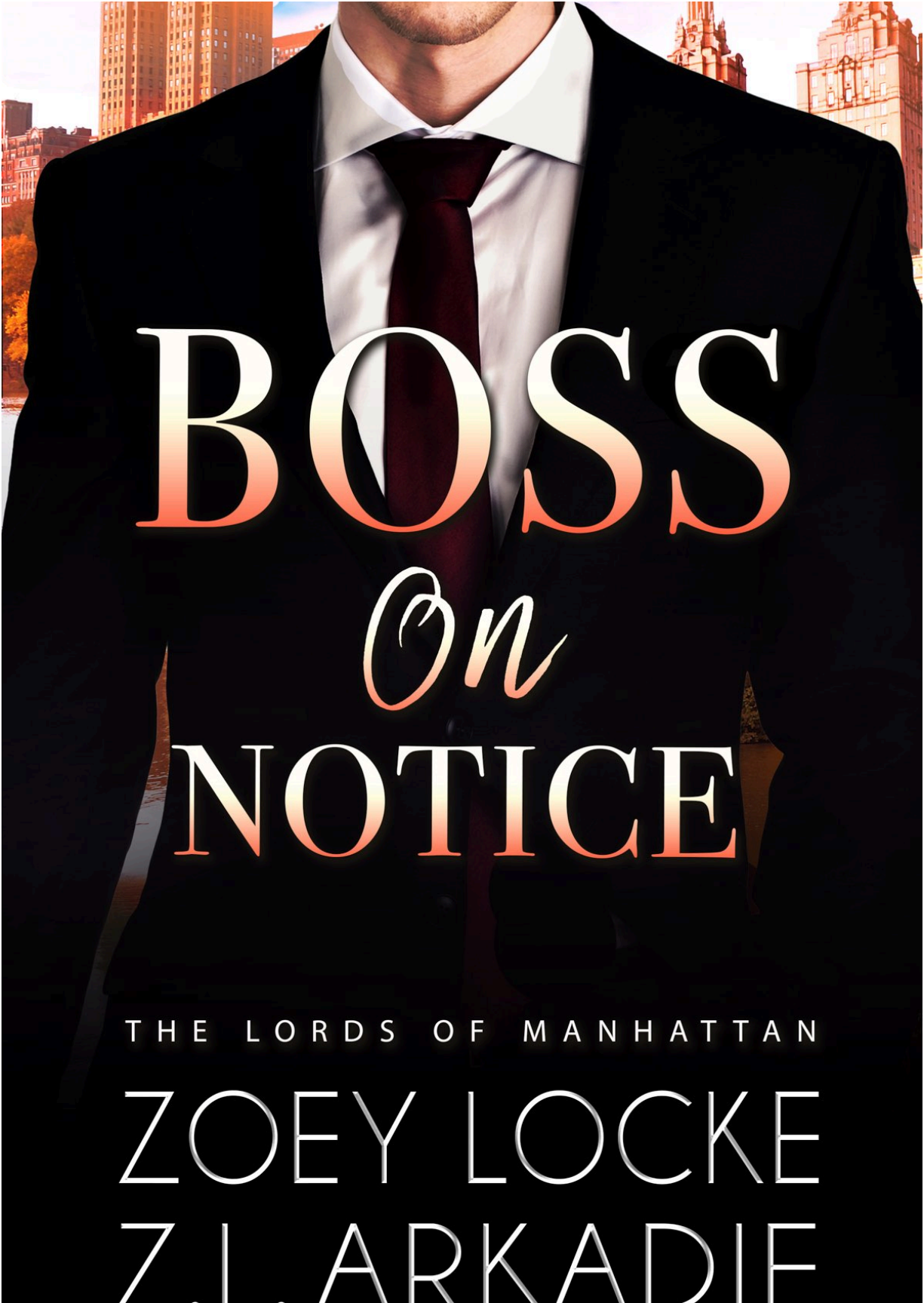
- ◆ Instagram Sayfamız

<https://www.instagram.com/cevirikitaplar/>

Not:

Paylaşım yaparken bu sayfayı silmeyiniz!

Telif hakkı © 2022 Flaming Hearts Press LLC'ye aittir.

Her hakkı saklıdır.

Bu kitabın hiçbir bölümü, yazarın yazılı izni olmadan, bilgi depolama ve erişim sistemleri de dahil olmak üzere, herhangi bir biçimde veya herhangi bir elektronik veya mekanik araçla çoğaltılamaz; ancak kitap incelemesinde kısa alıntılarının kullanılması bu kuralın istisnasıdır.

ISBN:978-1-952101-76-2

✿ Vellum ile oluşturuldu

Tesekkürler

Kapak tasarımı Flaming Hearts Press LLC'ye aittir.

Metin düzenlemesi:

Anne-Marie Rutella Kopya Editörü

Düzeltilme işlemini yapan:

Star-Tree Düzenleme ve Düzeltilme

BOSS *On* NOTICE

THE LORDS OF MANHATTAN

ZOEY LOCKE
Z.L. ARKADIE

İçindekiler

1. Mesai Dışı
2. Bay On Birinci Kat
3. Seyahat Arkadaşı
4. Çok Yakın, Çok Rahat
5. Zehirli Elmalar ve Fare Tuzakları
6. O Gece...
7. Ertesi Sabah
8. Düğün Çanları
9. Kıskaç Değilim
10. Hadi Bir Anlaşma Yapalım
11. Kayıp ve Bulunan Eşyalar
12. Yapay Zeka
13. Sonuçlar
14. Ayık
15. Yeni Bir Anlaşma
16. Kesinlikle, Belki
17. Kalbini Kurtar
18. Kalp ve Isı Değişimi
19. Milyarder ve Ben
20. Son Dakika Haberleri
21. Fallout
22. Hayat Güzel
- Epilog

BÖLÜM1

Mesai Dışı

DELİLAH O'SHAY

Ding, ding, aptal, aptal...

Nefesim kesilerek uyandım, sonra gözlerimi kırpıp çalan cep telefonumu fark ettim.

“Ah...” Şakaklarımı ovuyorum. Sanki çimento kıvamında olan başım, yastığıma daha da gömülüyor. Dün gece en sevdiğim kuzenim Xena ve uzun zamandır görmediğim arkadaşlarımla takıldım. Dans ettik. İçki içtik. Biraz daha dans ettik. Çok eğlendim; donuk, zonklayan baş ağrım bunun kanıtı.

Ama burada, son derece rahat yatağında uzanırken, bir şeylerin ters gittiğini biliyorum. Hala yatakta olmamam gerekiyor. Odamda çok fazla ışık var. Bu sabah çok erken kalkıp ofise gitmem ve bir şeyler yapmam gerekiyordu.

Neydi o?

Saat kaç?

Telefon dördüncü kez çalıyor. Arayanı sesli mesaja yönlendirmeden önce sekiz kez daha çalacak. Ekrana gözlerimi kısarak bakıyorum.

"Kahretsin," diye fısıldadım.

Bu benim patronum Orion Lord. Ekranın üst kısmındaki saat bana dik dik bakıyor.

Kendimi hızla doğrultup oturma pozisyonuna geçerken yüzümü buruşturuyorum. Saat 11:00. Üç saat önce ofiste olmayı planlamıştım ve şimdi hatırlıyorum.

Mektup.

Panik içinde kalbim sıkışıyor. Ama sonra, Orion'un cuma günleri öğleden önce hiç gelmediğini de hatırlıyorum. Yani korkacak bir şeyim yok.

Yedinci çan sesiyle biraz daha rahatlamış hissederek, ayağa fırlarken komodinin üzerindeki cep telefonumu kaptım. "Günaydın, Orion." Masamda canımı dişime takarak çalıştığıma inanmasını sağlamak için sesimi daha neşeli tutmaya çalıştım.

"Seni bütün gece ve bu sabah aradım." Ses tonu, aradığında cevap vermeyerek günah işlemiş olduğumu ima ediyordu. Mesai saatleri dışında yaptığı rahatsızlıklardan kaçınarak kesinlikle alışılmadık bir şey yapmıştım. Dün öğleden sonra, Xena'nın beni ikna etmesine izin verdim ve cep telefonumu Rahatsız Etme moduna alıp saat 17:00'den önce ofisten ayrıldım. Elektrikler kesildiğinde onunla Orion hakkında şikayet ediyordum. Dün gece eve geldiğimde cihazımı sessizden çıkarmayı planlamıştım. Bunu yapmayı unutmuş olmalıyım. Ve şimdi, benden önce ofise gelme riskini göze alamam.

"Hımm. Eh, sonunda beni buldun." Biraz fazla yüksek sesle gülüyorum ve sonra birden donup kalıyorum. "Neredesin?"

Orion asla bu kadar uzun süre duraksamaz. O, sinir bozucu bir özgüvenle konuşan türden bir adam. Sanki ne söyleyeceğini veya yapacağını hiç düşünmek zorunda kalmıyor, çünkü kendinden şüphe etmeyi bir zayıflık olarak görüyor. Bu yüzden o duraksama kesinlikle bir şeylerin ters gittiği anlamına geliyor. Ben daha da hızlı hareket ediyorum.

"Ofise giderken," diye nihayet söylüyor.

New York'ta gerçek bir giyinme odası olan dolabıma doğru hızlı adımlarla yürüyorum. Bunu karşılayabiliyorum çünkü Lord Technical Innovations bana dünyanın en kötü yöneticilerinden birinin asistanı olmam için yönetici maaşı ödüyor. Para sayesinde, bana en saçma görevleri verdiğinde bile yüzüne karşı asla şikayet etmiyorum.

"Tamam!" diye neşeyle söylüyorum askıdan lacivert bir elbise alırken. "Yakında görüşürüz."

Bir şey söylemesini bekliyorum. Orion, veda etmeden, yakında görüşürüz demeden veya teşekkür etmeden telefonu kapatanlardan değil. Berbat ve sinir bozucu bir patron olmasına rağmen, harika bir görgü kurallarına ve ikna edici bir çekiciliğe sahip.

"Bu arada, dün bana takvimimi göndermedin," diyor.

Vaktim olsa olduğum yerde dururdum ama vaktim yok, bu yüzden ayaklarımı koşu ayakkabılarıma olabildiğince hızlı bir şekilde sokuyorum. "Biliyorum. Özür dilerim. Elektrikler saat dört buçuk civarında kesildi."

"İşte bu yüzden sizi arıyordum."

"Biliyorum... Özür dilerim." Özür dilemiyorum.

"Merak etmeyin, hallettim."

Çantamı omzuma asarken birden kaskatı kesildim. "Gerçekten mi?"

HAYIR...

Lütfen, Tanrım, hayır.

"Evet," diyor.

Sabahın ikinci panik atağını atlatmaya çalışırken yerimde duramam. Muhtemelen gün bitmeden daha fazlasını geçireceğim. Orion'un takvimine erişmenin tek yolu benim bilgisayarım. Hayır... Daireme doğru özlemle bakarken dirseğimle asansörün aşağı düğmesine basıyorum. Bir şey unuttuğumu hissediyorum.

"Nasıl?" Gözlerimi kapatıp bu soruyu sorduğum için kendimi azarladım. Bunu bu şekilde söylemek istememiştim. Orion yüzeysel olabilir ama aptal değil. Çok nadir de olsa, zekâ dolu anlar sergileyerek beni

şaşırtıyor. Ancak, takvimine uzaktan erişmeyi asla başaramadı. Diyelim ki, takvimine uzaktan nasıl erişeceğini bilmiyormuş gibi davranıyor. Her neyse, ona bu süreci onlarca kez anlatmaya çalıştıktan sonra, pes etti ve iş günü boyunca ve hafta sonları bir şey değişirse takvimini günde üç kez cihazlarına göndermem konusunda ısrar etti. Hafta sonları her zaman bir şeyler değişiyor.

Örneğin, bu hafta sonu erkek kardeşinin düğününe onunla birlikte gidecek olan Heather (ki kutlamalar aslında bugün başlıyor), Orion'u arayıp başka biriyle gitmesini söylemişti. Orion'un otuz küsur mesajına ve on bir e-postasına cevap vermediği için kızgındı. Ona, randevuya çıktığı kadınları görmezden gelmenin onun alışkanlığı olduğunu söylemeyi çok istedim. Neden böyle yaptığını bilmiyorum ama psikolojik veya psikotik ya da ikisinin arasında bir şey olduğunu düşünüyorum. Ama Heather'ı iyi tanıyorum. Blöf yapıyordu, bu yüzden mesajını iletmedim.

Ancak yine durdu ve şimdi içimden bir ses ayaklarıma SOS sinyali gönderiyor. Dün akşam ofise geri dönmüş olamaz, değil mi? İmkanı yok. Ayrıldıktan sonra asla ofise geri dönmez. Ama telefonumu kapatmıştım. Aman Tanrım. Asansör on birinci katta durunca göğsümü tutuyorum. New York'un en yavaş hareket eden asansöründe mahsur kalmak yerine merdivenlerden aşağı koşmalıydım biliyorum. Duracak sabrım yok. Devam etmeliyim, özellikle de...

Hayır...

"Sorunu çözdüm," diyor Orion sonunda.

Kıvrıcık siyah saçlı, hayatımda gördüğüm en güzel gözlere, Yunan yarı tanrısı gibi bir vücuda ve mükemmel beyaz dişlere sahip bir adam asansörde yanıma gelirken bana utangaç bir şekilde gülümsüyor. Günaydın, iyi akşamlar ve nadiren iyi geceler derken birbirimize bu şekilde gülümsediğimiz ilk sefer değil bu. Bir keresinde, omzuna süper model gibi görünen güzel bir kadın atmış halde bana iyi geceler demişti. Ama her zaman flört ediyor. Ama eminim ki onun tipi değilim. Kendimi onun tipi

gibi göstermek için hiç zamanım olmuyor. Tıpkı bu sabah, makyajsız evden çıktığım gibi. Kahretsin. Saçımı toplamayı unuttuğum için daireden o kadar hızlı çıktığımı hatırlayarak başımın yanına dokunuyorum.

Bu yüzden, berbat göründüğümü fark edince, içimden ve Xena ile kız arkadaşlarımla onun hakkında konuşurken ona "On Birinci Kat Bayı" diye hitap ettiğim kişiye gülümsemekten kaçınıyorum.

"Çözdün mü?" diye fısıldamaya çalıştım Orion'a, bir yandan da on birinci kattaki beyefendinin tam ters yönüne bakıyordum. Bugün olağanüstü kokuyor. Cennet gibi kokan bir erkeğe bayılıyorum.

"Evet," diye yanıtlıyor Orion.

Başımı sallıyorum. Bu bana hiç mantıklı gelmiyor. Orion, olayları çözebilecek türden bir insan değil. Asansörün zili çalınca irkiliyorum. Kahretsin, asansör durmadan önce telefon görüşmemizi sessize almalıydım.

"Neredesin?" diye soruyor Orion.

Hızla lobiye koştum. "Kahve alacağım."

Yine duraksıyor. "Ha evet. Dördüncü katta mı yoksa Starbucks'ta mı?"

"Starbucks."

"Bana da bir tane aldın mı?"

On dördüncü Cadde'de neredeyse koşarak ilerliyorum. "Evet, sade, şekersiz ve kremasız."

"Harika. Sen de harikasın, Lilly." Sesi küçümseyici.

New York kaldırımlarında normal, oldukça hızlı ve istikrarlı bir hızda yürüyen bir yayaya çarpmaktan kıl payı kurtulduğum için kaşlarımı çattım. Ama az önce bana Lilly mi dedi? Bana asla Lilly demez. Bana hep Lila der - ve ondan başka kimse bana böyle demez - ona defalarca söylememe rağmen, sırf beni sinirlendirmek için hâlâ öyle diyor. Ama şimdi bana Lilly mi diyor? Ne yapmaya çalışıyor?

"Doğru," diye zar zor söylüyorum.

"Bana inanmıyor musun?"

Derin derin nefes almak istiyorum ama koştuğumu ona belli edemem. Ancak yüzünü göremiyor olsam da, o büyüleyici gülümsemesini çok iyi hayal edebiliyorum. Orion, açlıktan ölmek üzere olan bir fareden bile peynir alabilir. Ama az önce sorduğu sorunun kesin bir cevabı yok. Manipülatif bir şekilde büyüleyici davranıyor ve nedenini bilmiyorum, beynim beni nedenini bulma moduna sokmuş olsa da.

Mektubu okudu mu?

Elektrikler kesilmeden önce masamda oturmuş, o sabah olanlar hakkında Xena'ya söylenip durduğumu hayal ediyorum. Orion beni sabah 7:03'te telefonla uyandırdı ve ona bir şişe soğuk su ve havlu getirip getiremeyeceğimi sordu. Mahalledeydi, High Line'da koşuyordu. Kendimi yataktan sürükleyerek kalktım, buzdolabımdan yeni bir şişe soğuk su ve koridordaki dolabımdan bir havlu aldım ve Dokuzuncu Cadde ile On Dördüncü Sokak köşesinde onunla buluştum. Orion'da terleme belirtisi yoktu. Koşuya çıktığını iddia etti, ama bence daha çok yürüyüşe benziyordu, hatta tempolu bir yürüyüş bile değildi. Bana o sinir bozucu göz parıltısıyla sırtıttı, sanki ona bir iyilik yapıyor olmam için kendimi şanslı hissetmem gerekiyormuş gibi. Tam bir narsisist.

Teşekkür bile etmedi. Sanki sabahı cehennemde geçirmiş ve sonunda buzlu su verilmiş gibi şişenin içindekileri bir çırpıda içti. Ama umurumda değildi. Tek istediğim ona sırtımı dönüp bu garip karşılaşmanın hiç yaşanmamış gibi davranmaktı. Ancak topuklarımın üzerinde dönüp daireme doğru öfkeyle yürümeye fırsat bulamadan, "Bir dakika bekle. Havlunu geri vereyim." dedi. Sonra da olmayan terini silmeye başladı.

Ona dik dik baktım ve kendi kendime, "Kadınlar onda ne görüyor?" diye sordum. Bilinçaltımda, Orion Lord'un son derece yakışıklı bir adam olduğunun farkındayım. Ama açıkçası, görünüşünü kabul etmeme izin veremiyorum. Davranış biçimi bunu görmeme engel oluyor.

"Vay canına," dedi sonunda. "İyi görünmüyorsun. Dün gece yeterince uyudun mu? Çünkü bugün izin alamazsın. Sana ihtiyacım var." Bunu daha

da vurgulamak için, yarı boşalmış su şişesini bana doğrulttu. "Sana ihtiyacım var."

Zihnimde hakaretler, küfürler ve açıklamalarla dolu bir tür zihinsel trafik sıkışıklığı yaşandı. Örneğin, "Evet, berbat görünüyorum çünkü sabah 2'ye kadar ofiste, senin Herkül kardeşin için tamamlaman gereken bir raporu bitirmekle uğraştım." Bu arada, onun işlerini de yapıyorum. Ayrıca, "En son ne zaman izin günüm oldu?" demek istedim. Asla izin alamam. Alsam, bütün ofis mahvolur.

Ama bunun yerine, arabaların çok hızlı geçtiği, insanların daha da hızlı geçtiği sokak köşesinde durduk, o ise durmadan konuşup duruyordu. "Sanırım senden nefret ediyorum" sözleri kafamda tekrar tekrar yankılanırken onu dinlemeyi bıraktım. Adam konuşurken bana bile bakmadı. Gözleri sürekli etraftaki güzel kadınlara kayıyordu. Sanırım seks bağımlısı falan. Adam bir sürü kadınla ilişki yaşıyor ve hiçbirini umursamıyor. Bu yüzden, kardeşi Achilles'in eski kız arkadaşı Treasure Grove ile nişanlandığını öğrendiğinde bu kadar kıskanmasına şaşırdım. Geçen yıl, onun için her gün yaptığım tüm önemli işlerin yanı sıra, kardeşinin ve nişanlısının nerede olduğunu kolayca takip edebilmem için Achilles'in asistanı Jenn ile arkadaş olmamı sağladı.

Sonunda, Aşil ve Hazine bu hafta sonu Las Vegas'ta evleniyorlar. Bütün bir oteli kiraladılar, bu da küçük bir ülkeyi yönetmenin maliyetiyle aynı. Sanırım yakında gerçekleşecek düğünleri, Orion'un bu kadar muhtaç davranmasının nedenlerinden biri. Adama neredeyse acıyorum, neredeyse.

"Bunu geri dönüştür, Lila," demişti hem havluyu hem de şişeyi göğsüme bastırarak.

O kusursuz yüzünü parçalamak üzereydim. Neredeyse, "Sen narsist salak, bana Lila diye seslenme. Sana kaç kere söylemem gerekiyor!" diyecektim.

Ama yapmadım. Bunun yerine, ona sırtımı döndüm ve yaralarımı yalayarak öfkeyle eve doğru yürüdüm. Ancak, Orion Lord'dan tamamen

kurtulmanın bir çözümlü aklıma o yürüyüş sırasında gelmeye başladı.

Starbucks'ın penceresinden içeri baktığımda, tüm Doğu Kıyısı kadar uzun görünen bir kuyruk gördüğümde, Orion hâlâ onun beni harika biri olarak görüp görmediğıime inanıp inanmadığını yanıtlamamı bekliyor.

“Eyvah,” dedim. “Kahveleri düşürdüm.” Ofise döndüğümde yenilerini yapacağımı söyledim.

Orion, "Sorumu hiç yanıtlamadınız," diyor.

Gözlerimi devirdim. Kahveler konusunda yalan söylememi sağlamıştı ve şimdi yine yalan söylemek zorundayım. Grrr... “Evet. Sana inanıyorum,” dedim, sırf bu kelimeleri söyleyebilmek için uydurduğum sahte bir gülümsemeyle.

Sonunda LTI binasına hızla girdim.

"Lilly, neden bu kadar ağır nefes alıyorsun?"

Nefes nefese kalmışım. Alnım ter içinde kalmış ve yüzümün yanlarından aşağı süzölüyor. Ofisimiz birinci katta. Eskiden Hercules ve onun CEO'su ve eşi Paisley ile birlikte çatı katındaydık, ta ki Orion her şeyi mahvedene kadar. Sonra görevleri değışti ve satış ekibine katılmak için on altıncı kata taşındık. Orada da işleri berbat etti ve şimdi iki odalı bir ofiste - ikisi de aynı büyüklükte- sayılarla uğraşıyoruz, ama Orion hâlâ aynı alanı paylaşmamızda ısrar ediyor, diğer oda ise kağıt, kalem, kitap, defter, fotokopi-yazıcı-faks makinesi ve buzdolabı depolamak için kullanılacak. Onun kendi ofisi olabilir, benim de kendi ofisim. Ama Orion'un kararlarının nadiren bir mantığı var.

"Lilly, hâlâ benimle misin?" diye soruyor.

Özel koridora girmek için personel kartımı okuttum. "Nefes nefese kaldım çünkü bir an önce masama gitmek istiyorum." Gözlerimi sıkıca kapattım, başımı salladım. "Yani masama geri dönmek istiyorum."

Arabayı durdurduğumda ofis kapısının aralık olduğunu fark ettim. Aman Tanrım, dün öğleden sonra sinirlenip çıkmadan önce kapatmayı mı unuttum? Bir an koridora doğru yürüdüğümü hayal ettim. Kesinlikle "boş

ver" duygusunun etkisi altındaydım. Ama artık dün olanları düşünmeme gerek yok. Onun içeride olduğunu biliyorum, havada hissedebiliyorum.

Ofisin eşiğinden içeri adımımı attığım anda midem bulandı. Sanki her şey yavaş çekimdeymiş gibi, masasının arkasında oturan, ellerini başının arkasına koymuş, uzun bacaklarını masanın üzerine çaprazlamış Orion'la göz göze geldim; bana son derece küstah bir sırtıyla bakıyordu.

Bana sanki silah doğrultuyormuş gibi parmaklarını uzattı. "Düğüne doğru yolda olduğumu sandın herhalde."

Kaşlarımın gözlerimin hemen üzerinde durduğunu hissedebiliyorum. "Yapmadım." O ve Heather'ın akşam sekizde özel uçağına binmeleri gerekiyor. Çantamı masamın üzerine koydum ve bilgisayarıma baktım. "Bu kadar erken burada ne yapıyorsun?"

Aman Tanrım. Nefesimi tutuyorum. Ekranım açık. En son üzerinde çalıştığım görev ekranda beliriyor. Ekranda duran ve herkesin görmesini bekleyen mektuptan rahatsız olmamaya çalışırken başım dönüyor. Bunu okudu mu acaba?

Sevgili Orion Lord, (Sen tam bir narsisistsin—silmeyi unutma) Bir gün, aşırı nitelikli bir asistan, çamaşırlarını toplamaktan, birçok kız arkadaşını yönetmekten, onlara yalan söylemekten, kişisel alarm saatin olmaktan ve hatta senin için yeni bir alçaklık olan, Bay Lord, koşunun sonunda sana soğuk bir şişe su getirmekten bıkıyor. Koşuyor musun? Ne zaman koşmaya başladın? Boş ver. Ah... neredeyse unutuyordum, beni kardeşini ve nişanlısını takip etmeye zorlaman en iyi anın değildi ve aslında su olayından bile daha alçakça. (Sil—belki.) Mesele şu ki, evet, para mükemmel, ama sen (Düzeltmeyi unutma) değilsin. İstifa ediyorum. Bu iki haftalık ihbarım. Saygılarımla bile değil, (Silmeyi unutma) Delilah O'Shay

Gözlerim yukarı kalktı ve yüzüne takıldı. Hâlâ sırtıyordu.

iMac'imi işaret ediyorum. "Bunu gördün mü?" Doğrudan sormanın daha iyi olacağını düşündüm.

Orion kaşlarını çattı ve yüzündeki o kendini beğenmiş gülümsemeyi hemen sildi. "Neyi okuyacağım?"

Hmm... belki de okumamıştır.

Hemen oturup iki haftalık istifa dilekçemi kişisel ve kilitli bir klasöre kaydediyorum. "Masaüstümde neler var?"

Ayakta, bana doğru geliyor. "Masaüstünüzde ne var?"

Belgeyi kapatmak için faremi sinsice tıkladım. "Hiçbir şey." Omuzumun üzerinden bana dik dik bakmasından rahatsız olarak kaşlarımı çattım. Ayrıca, ona inanıp inanmadığımdan da emin değilim. Orion'un iki haftalık istifa dilekçemi okuması, "Sen harikasın, Lilly" yorumunu bir nebze açıklıyor. Bana ihtiyacı olduğu için beni pohpohlamaya çalışıyor.

Başımı çevirip yukarı bakıyorum ve yüzündeki her kıvrımı, kırıksıklığı ve ifadeyi dikkatlice inceliyorum. İki haftalık istifa bildirimimi okumuşsa, kesinlikle mükemmel bir poker suratına sahip. Orion'un düşüncelerini saklayacak kadar umursadığını hiç görmedim. Sadece büyük Orion Lordu olduğu için herkesin tam olarak ne düşündüğünü veya hissettiğini bilmek istediğine inanıyor. Ama uzun bacakları, benden uzaklaşmamı engelleyen, dimdik duran ağaç gövdeleri gibi. Ve yemin ederim ki kasıkları burnumun ucundan sadece birkaç santim uzakta. Gerçek bir panik atağı geçiriyorum, hayattan bir panik atağı. Beni engelliyor. Ondan asla uzaklaşamayacağım.

"Dinleyin," diyor.

"Yapabilir misiniz...?" diye nefes nefese aynı anda söylüyorum.

"Bu hafta sonu benimle Vegas'a gelmeni istiyorum." Tabii ki sözü ona bıraktı ve ağzım açık kaldı.

Sonra aklıma onun şu anda Vegas'ta olmamasının tek sebebi geldi. Dün erken ayrılmadan önce Achilles'e haftalık yatak numaralarını göndermişti, bu da Achilles'in raporlar doğru olana kadar düğüne gelmemesi konusunda onu uyarmasına neden olmuştu. Benim kusursuz, hatasız raporumu kasten mahvetmişti. Kafasını kesmek istedim.

"O halde Aşil'e hatasız raporumu gönderdin," diyorum.

Sonunda aramızda mesafe koyuyor. "Bunun seni rahatsız ettiğini biliyordum," diyor sanki büyük bir gizemi çözmüş gibi.

"Evet, doğru, Orion."

Masasına geri dönüyor.

"O rapor üzerinde iki hafta çalıştım. Çok emek verdim, sen ise tek seferde her şeyi mahvettin." Aman Tanrım, bu sabah çok arsızım. Ona karşı hiç bu kadar yüzüne karşı konuşmamıştım ve hoşuma gidiyor.

Orion sandalyesine çöktü ve pahalı saatine gözlerini kısarak baktı. "Dinle, bu hafta sonu Vegas'ta benimle olman gerekiyor. Yakında yola çıkmamız gerekecek."

"Ben?"

"Evet, sen."

"Peki ya Heather?"

Saatine hayranlıkla bakmayı bırakıyor. "Gelmiyor."

Son talebine nasıl cevap vereceğimi düşünürken yüzüm çeşitli ifadelerle bürünüyor. "Cehenneme gidebilirsin" şu an için çok sert olabilir. Belki iki hafta sonra ona söylemek için mükemmel bir şey olur. Ne yazık ki, son maaşım için hala ona ihtiyacım var. Ancak kısa cevap hayır, Orion Lord. Seninle Las Vegas'a gitmeyeceğim. Hafta sonu tatilimde senin yakınında olmak istemiyorum. Ama sonra kafamda küçük bir ses neden diye soruyor. Orion, neden benden kardeşinin düğününe seninle gelmemi istiyorsun? Tuhaf, çok tuhaf. Onun düğününe eşlik etmek için can atan milyonlarca kadın var.

Bilgisayar ekranına bakakalıyorum. Keşke konuşabilse ve gerçekten de gizlice bakıp ilanımı okuyup okumadığını söyleyebilseydi.

"Sana maaşının üç katını ödeyeceğim," diye pat diye söylüyor, sanki stratejik olarak anlaşılmayı tatlandırıyor gibi. "Ve özel uçakla uçacağız. Lüks bir otelde kendi odan olacak." Yaramazca sırtıyor. "İstersen benden çok uzakta da olabilir. Ve tüm masrafların karşılanacak."

Ondan çok uzakta mı? Bunu neden söylesin ki? Başımı hafifçe çevirip onu şüpheyle süzdüm. "Ekranımda ne olduğunu görmediğinden emin misin?"

Kıkırdar. "Neden bana bunu sormaya devam ediyorsun Lila? Sakladığın bir şey mi var?" Dudaklarının bir kenarı şeytani bir sırıtışla yukarı kıvrılır. "Halkı mı ele geçiriyorsun?" Hafifçe güler. "Sonuçta, sana hesaplarıma çok fazla erişim izni veriyorum, başka hiç kimseye vermediğim kadar." Başka bir şey söyleyecekmiş gibi görünür, ama sonra dudaklarını büzüp çenesini ovuşturur.

En azından bana tekrar Lila diye seslenmeye başladı, bu da hafif bir rahatlama. Ama yine de başımı sallamaktan kendimi alamıyorum. "Ama neden benimle Vegas'a gitmek için bana para ödemek istiyorsun? Eminim seninle gitmek için can atan bir sürü güzel kadın vardır."

Sinsi gülümsemesi daha da belirginleşti. "Sen de sıraya girmeyi mi reddettin?"

Başımı hızla sallıyorum. "Pek sayılmaz." Kesinlikle hayır demek daha doğru olur.

Çenesini tekrar okşuyor. "Neden öyle düşünüyorsun Lila? Beni iyi bir eş adayı olarak görmüyor musun?"

Bana gerçekten o soruyu sordu mu?

"İşte o yüz yine," diyor.

Yüz ifademi düzelttim. "Hangi yüz?"

"O iğrenç surat."

Ah...o yüz. "Benim yüzüm kötü kokmuyor."

"Evet, öyle. Ama boş ver onu. Platonik bir randevuya ihtiyacım var. Bana senin baktığın gibi bakan biri. Baskı yok. Haftasonunu atlatırız. Yalnız değilim. Tamamen iş. Ve dediğim gibi, sana çok iyi ödeme yapacağım."

Hayır demeli ve işten ayrılacağımı söylemeliyim. Ama ekstra paraya ihtiyacım var. Ayrıca, onun "asıl" randevusu olmadan Las Vegas'a her şey dahil bir hafta sonu gezisi de fena değil. Kısa bir molaya ihtiyacım var ve

eğer biri bana bunu borçluysa o da odur. Bu hafta sonu da onun itaatkar, ağzı kapalı asistanı olmayacağım. Eğer berbat biriyse, ona berbat olduğunu söyleyeceğim. İşte sonunda işten ayrılmadan önce yapmam gereken şey bu —bir hafta sonu boyunca ona gerçeği, hiçbir şeyi saklamadan söylemek.

“Pekala,” dedim göğsümü kabartıp kollarımı kavuşturarak. “Düğünde senin her neysen olurum.” Kendime onun eşi demeyeceğim. Asla onun eşi olmayacağım.

BÖLÜM2

Bay On Birinci Kat

DELİLAH O'SHAY

Ona, ben daireme giderken onun kalmasını öneriyorum. Bavulu hazırlayıp ofise geri dönmek yarım saatten fazla sürmez. Ama Orion ısrarla beni binama kadar götürecektir ve orada bekleyecek.

“Bir saatimiz var, Lila.” Saatine dokunuyor. “Zaman çok önemli.”

Alaycı bir kahkaha atmamak için kendimi zor tutuyorum. Ciddi mi bu adam? Hiçbir şeye zamanında gelmeyen adam, zamanın olmazsa olmaz olduğunu mu iddia ediyor? İngilizlerin dediği gibi, saçmalık!

Orion'la ultra lüks arabasında yalnız kalmak tam bir işkence. Sanırım Mercedes ya da BMW. Belki de Rolls Royce'tur. Bilmiyorum. Arabalardan hiç anlamıyorum. Ama kullandığı araba çok güzel. Hayatımda böyle bir arabaya bineceğimi hiç düşünmemiştim. Aynı ofisi paylaşıyor olsak da, bu kadar uzun süre, sadece bir dakika boyunca, bu kadar yakın mesafede hiç hava solumamıştık sanırım. Çok hareketsiz oturuyorum, ona doğru bir bakış atarsam paramparça olacağımı hissediyorum. Orion'un nerede yaşadığını bildiğini tahmin etmekte haklıymışım. Ona yol göstermeden binama ulaşmak için doğru dönüşleri yapıyor. Beni takip ederek ne yapmış acaba?

“Şey...” diye başlıyor, sanki eski bir arkadaşına hitap edecekmiş gibi. “Dün gece neden telefonunu kapattın?”

“Ne? Kapalı mıydı?” ya da “Cihazımın şarjı bitti” gibi bir şey söylemekten kendimi alıkoyuyorum. Bunun yerine, koltuğumda rahatsızca kıpırdanıyorum çünkü baskı altındayken ilk defa geri çekilmek istemiyorum. Gerçek dilimin ucunda ve onu söylemek istiyorum. “Çünkü rahatsız edilmek istemedim.”

Bana şaşkınlıkla baktı. "Dün gece telefonun açık olsaydı bugün acele etmemize gerek kalmazdı."

Söyle Lilly, diye kendimi telkin ediyorum. Söyle. Ama bunun yerine, beni ustaca manipüle eden kişinin yüzüne bakıyorum. Sırıtan, kendinden emin bir şekilde son virajı dönüp arabayı lobinin önünde durduruyor ve tam da bir adamın boynunu uzatıp arabayı hayranlıkla izlediği sırada.

Bakışlarımı yakalıyor ve sanki yüz ifadem onu rahatsız etmiş gibi kaşlarını çatıyor. Keşke onun gördüğünü ben de görebilseydim. Ağzım açık, dudaklarım titriyor. Onu yine manipüle etmekle suçlamak istiyorum. Suçlama dilimin ucunda takılı kaldı. Hissettiğim şey sağlıklı değil, o da sağlıklı değil.

Sonunda, aklından geçenleri bana sormamayı tercih ederek bakışlarını benden ayırdı ve pahalı saatine kaşlarını çatı. "On beş dakikan var."

İçimdeki her zerre bana ona orta parmağımı göstermemi ve "Fikrimi değiştirdim, narsist aptal. Bu arada, istifa ediyorum!" diye bağırmamı söylüyor. Ama bunun yerine, hızlıca hesap yapıyorum. Pahalı bir şehirde yaşıyorum. Kiram çok yüksek ve tek indirim nedenim, üst düzey yöneticilerinin kirasının %30'unu ödeyen LTI'da çalışıyor olmam. Elbette, ben sadece bir yönetici asistanıyım, ama Hercules dört buçuk yıl önce beni işe almak için mülakat yapan kişiydi. Kardeşinin asistanı olmanın kolay olmayacağı konusunda beni uyardı, ancak yönetici seviyesinde bir maaş ve ayrıcalıklar alarak işim için cömertçe ödüllendirileceğimi söyledi. Sonra bana kalkıp kapıdan çıkmam için bolca fırsat verdi. Ama gitmedim. Ona neden kalıp zor kardeşiyle uğraşmak zorunda olduğumu anlatırken zaman nasıl geçtiğini anlamadım. Sonuçta, psikoloji alanında lisans derecem vardı

ve yüksek onur derecesiyle mezun olmuştum. Ona, aynı zamanda eğitimli bir dansçı olduğumu ve hayatımın üniversiteden mezun olma kısmını sadece ailemi memnun etmek için yerine getirdiğimi söylemedim.

Ancak, Hercules'e babamın geçirdiği ve röportajımın üzerinden tam beş yıl geçmiş olan trafik kazasından bahsettim; bu kaza babamı felç etmişti. Sonra bir sabah babam uyandı ve ayak parmaklarını oynatabiliyordu. Ailemiz onu çok etkili ama pahalı bir fizik tedavi programına kaydettirdi. Bu yüzden faturalar hızla arttı. İşte bu yüzden paraya ihtiyacım vardı. İşte bu yüzden zorlu kardeşiyle nasıl başa çıkacağımı bulmalıyım. Bugüne kadar babamın tedavisi her kuruşuna değdi. Tekrar kendi başına yürüyebiliyor ve Dr. Willis'in dediğine göre yakında koşabilecek de. Sanırım, babamın fizik tedavisi için ödediğim miktarın en az altı aylık kısmını biriktirmem gerekiyor. Bu hafta sonu bu miktarı aşacağım ve Pazartesi gününden itibaren iki hafta sonra Orion'a veda edebileceğim.

Onun aşırı yakışıklı yüzüne gülümserken bu düşünceyle kendimi sakinleştiriyorum. Dünyada bu kadar yakışıklı olmayı hak eden son adam o.

“Tamam,” diye aşırı coşkuyla şarkı söylüyorum. “On beş dakika olsun.” Ona razı olabilirim çünkü onu terk ediyorum ve yakında tüm işlerini kendi başına yapmak zorunda kalacak ya da bodruma kapanacak—seçim onun. Başarısız olacak. Ve keşke bodrumda yeni berbat asistanıyla birlikte çürürken, bir kaybeden olmaya devam ederken onu en ön sıradan izleyebilseydim.

İÇ ÇAMAŞIRLARIMI, İKİ PARTİ ELBİSEMİ, BİR YAZLIK ELBİSEMİ, EN sevdiğim geceliğimi, güzellik ve hijyen malzemelerimi ve elektrikli diş fırçamı paketlemek on dakikadan az sürüyor. Dizüstü bilgisayarımı da alıyorum, bu hafta sonunun bana daha kibar bir istifa mektubu yazmak için mükemmel bir fırsat sunacağını düşünüyorum.

Orion bavulumu bagajına koyarken, "Dizüstü bilgisayar yok," dedi.

Hafta sonu tamamlamayı planladığım en önemli görevin elimden alındığını görünce beynim bardakta sallanan zarlar gibi karmakarışık oldu. "Ne?"

"Dizüstü bilgisayarım yok."

Ağzım açık kalmış bir halde, ona bakmaktan kendimi alamıyorum, aklımdan neler geçtiğini merak ediyorum. Tanıdığım Orion, dizüstü bilgisayarımı getirip getirmememle ilgilenmezdi. Peki ya yanımda götürmekte ısrar edersem ne yapacak? Beni kovacak mı? Zaten bir buçuk metre kadar dışarı çıktım. Tam da bu sefer gerçekten o güzel iki kelimeyi söylemek üzereyken dudaklarım titriyor—"İstifa ediyorum." Bir an için, bavulumu bagajdan çekip, "Cehenneme git, cehennemden gelen patron!" diye haykırdığımı hayal ediyorum. Ama para... "Pekala," diye homurdanıyorum ve dizüstü bilgisayarımı alıp daireme geri koşuyorum.

Asansör aşağı inerken on birinci katta duruyor ve içeri bizzat kendisi, Bay On Birinci Kat giriyor. Bu adam çok yakışıklı. Görünüşü, yan komşudaki yakışıklı sporcu ile seksi ve gizemli bir vampirin karışımı gibi. Otuz yaşından büyük olamaz. Bunu sadece kendini taşıma biçimindeki zarafetinden dolayı tahmin ediyorum. Yüzünde sonsuz gençlik havası var. Ama onu daha önce hiç böyle görmemiştim. Telaşlı ve bunu çok seksi bir şekilde taşıyor.

Gözleri birden şaşkınlıkla açıldı. "Ne büyük bir tesadüf."

"Bu sefer, seninle karşılaşmak için hiçbir plan yapmadım bile," diyorum gülerek.

Kalın ve doğal olarak bakımlı kaşları yukarı kalktı. Sanırım gerçekten de benim bir sapık olup olmadığımı düşünüyor.

"Bu bir şakaydı," diyorum. "Ve açıkçası kötü bir şakaydı."

Garip durumun geçmesi için kıkırdıyoruz. Bunu söylediğime inanamıyorum.

On birinci katta oturan beyefendi, cep telefonunu koltuğun üzerinde unuttuğu için dairesine geri dönmek zorunda kaldığını söyledi.

"Bu kesinlikle asla yapmayacağım bir şeye benziyor," diyorum gülerek.

Neyse ki o da kıkırdıyor. "Ben de öyle. Çok yorgunum ve bu hafta sonu bitene kadar yavaşlayamayacağım."

Burnunun köprüsünü çimdikleyerek bana bütün gece oyuncu performans videoları izlediğini söyledi.

"Genellikle rahat biriyimdir ama sezon başlayınca azılı bir işkolik oluyorum. Büyük maçı kazanmalıyım."

Aman Tanrım, gözlerinin rengine ve şekline bayılıyorum. Daha da iyisi, öpülesi dudakları; aslında Cehennemin Patronu Orion Lord'unkine benziyorlar. Ama On Birinci Kat'taki Bay çok daha hayalperest, çünkü açıkça bencil bir pislik değil ve atletik bir şekilde uzun boylu. Eminim bir kız arkadaşı vardır. Onun gibi görünen erkekler asla bekar olmaz. Bu da karşılaşmalarımızı sıradan sohbetin ötesine taşımamasının nedenini açıklıyor.

Asansör beşinci katta durup başka birini içeri alırken, "En büyüğü hangisi?" diye soruyorum. Bir kadın. Parfümü güzel. Ama ona karşılık vermiyorum çünkü o da vermiyor, bu da benden hoşlandığının bir işareti olabilir. Hmm...

"Dünya Serisi."

"Ah," diye haykırdım, ondan uzaklaşarak. "Beyzbol mu?"

"Connecticut Ramblers." Bana kusursuz, bembeyaz dişleriyle gülümsüyor. Eşcinsel... kesin eşcinsel olmalı.

"Bir dakika? Connecticut Ramblers mı?" diye soruyorum.

"Evet." O takımla olan ilişkisinden oldukça gurur duyuyor gibi görünüyor. Acaba koç mu yoksa başka bir şey mi?

Kapılar açılıyor ve lobiden geçerken ona bu hafta sonu takım sahibinin kız kardeşinin düğününe katılacağımı söylüyorum.

Muhteşem dudaklarını düşünceli bir şekilde aşağı doğru kıvrıyor. "Öyle mi? Gelinle mi yoksa damatla mı birlikte olacaksınız?"

"İkisi de," diyorum. "Damatın erkek kardeşi benim patronum, ama gelinle de arkadaşım." Onu ona tercih ederim. Treasure ile LTI'dan ayrıldıktan çok sonra da arkadaş kalacağımızı düşünüyorum. Tam anlamıyla kız arkadaş canlısı bir kız.

Dudaklarında muzip bir gülümseme belirdi. "Hazine, ha?" Elbette onu tanıyordu. Takımın sahibinin kız kardeşinin adını bilirdi. Oldukça popülerdi, "Halkın Varisi" lakabıyla tanınıyordu. Hazine bundan her zaman keyif alırdı.

Giriş kapısının oyulmuş açık alanında yankılanan yüksek bir korna sesiyle irkildim. On birinci katta oturan Bay Onbirinci Kat sakin ve soğukkanlılığını koruyarak, çılgın patronumun arabasının sürücü koltuğunda durup "Lila, hadi gidelim!" diye bağırmasını izledi.

Arka dişlerimi sıkıyorum. Bugünden itibaren bana Lila diye seslenmesine izin vermeyeceğim.

Patronumun davranışından dolayı özür dilemek ve kendimi mazur görmek üzereydim ki, On Birinci Kat'taki Bay Orion'a kaşlarını çatarak baktı. "Orion Lord mu o?"

Sormasına şaşırdım ve patronun tam bir cehennemden tanıdığını fark edince endişelendim, parmaklarımı göğüs kemiğime bastırdım. "Evet." Sesimde bir tedirginlik vardı.

Aniden Orion başını geriye doğru savurdu. "Lynx, sen misin?"

Hayır...hayır, hayır, hayır, hayır. Lütfen birbirlerini tanımalarına izin vermeyin.

İkisi birden birbirlerinin ellerini tutup, o erkeksi şekilde tokalaşıyorlar, ardından da gevşek bir şekilde sarılıyorlar.

HAYIR...

Korkuyla iç çektim. Evet. On Birinci Kat'taki Bay'ı daha yakından tanıma umutlarım anında suya düştü. Orion'un hiçbir arkadaşı benim

sevgilim olamaz.

BÖLÜM3

Seyahat Arkadaşı

DELİLAH O'SHAY

Emniyet kemerimi taktım, özel bir uçağın içindeki yumuşak deri koltukta oturuyorum. Orion'un charter uçuşlarını onun için ben ayarlamıştım ama bu benim ilk kez katıldığım bir uçuş. Aslında oldukça güzel. Ha, bir de fikrimi değiştirdim.

On Birinci Kat'taki Bay'ın gerçek adı Lynx Grove, Treasure Grove'un kardeşi ve beyzbol takımının sahibi! Ne tesadüf! Görünüşe göre, beyzbol sezonu boyunca on birinci kattaki bir dairede kalıyor çünkü ofisine yakın ve ofisi de LTI binasına çok uzak değil. Düğüne de katılacak, ancak tören başlamadan birkaç saat önce yarın gelecek. Yarın Vegas'ta olacak olsa da, Lynx Grove'u gelecekte daha yakından tanıma olasılığına dair bakış açım iyileşti. Aslında Orion'un gerçek bir arkadaşı olmadığı izlenimine kapılıyorum. Sadece aile bağları sayesinde bir araya gelmişler.

Lynx uzaklaşmadan önce, "Hoşça kal Lila," dedi ve yarın görüşeceğimizi söyledi. Bakışları yüzümde o kadar uzun süre kaldı ki, kalbim hızla çarpmaya başladı.

Ancak, beni Lila olarak tanıması, Orion'la arabasına bindiğimizden beri içimi yakıyordu. Bu konuda konuşma fırsatımız olmadı. Oturduğu andan itibaren cep telefonuyla meşguldü. Önemsiz şeyler hakkında yaptığı

konuşmaları dinlemek yerine, kulaklıklarımı taktım, gözlerimi kapattım, başımı koltuk başlığına yasladım ve gök gürültüsü şeklinde beyaz gürültü dinledim. Araba yolculuğu çok rahattı ve Orion'u aklımdan tamamen çıkarmıştım, öyle ki havaalanına vardığımızı söylemek için koluma dürttüğünde irkildim.

Aman Tanrım, arabadan şu an oturduğum yere bu kadar sorunsuz bir geçiş hiç yaşamadım. Ayrıca iki hostesin de kadın ve güzel olmalarına da şükrediyorum. Önümüzdeki beş saat boyunca çapkın patronumu benden uzak tutabileceklerdir. Üstelik uçak devasa. Neredeyse normal bir ticari uçağın büyüklüğünde. Hosteslerden biri kabinin arka tarafında bir yatak odası ve duş olduğunu söyledi. Yatakta rahatlamak güzel olurdu ama kafamda hesap yaptım—Orion artı bir yatak artı özel bir uçak, imkansız. Benimle asla yatağa girmez, ben onun tipi değilim ama bu güzel makine Orion tarafından düzenli olarak kullanılıyorsa, meni lekeli yatağı hayal edebiliyorum. Yani, adam gerçekten kendini tutamıyor.

Orion'un şu anda nerede olduğunu bilmiyorum. Beni uçuş görevlilerinin yetenekli ellerine bırakmadan önce, son birkaç ayrıntıyı kontrol etmesi gerektiğini söyledi. şu anda sıcak bir kahve içiyorum. Kahvaltı için patates kızartması ve taze meyveli ıstakozlu yumurta benedict sipariş ettim, seyir yüksekliğine ulaştıığımızda servis edilecek. Hazırlanan yemeğin kokusu havada muhteşem bir şekilde yayılıyor. Midem gurulduyor. Yarın yokmuş gibi yiyeceğim. Orion'un ön sırada oturması umurumda değil. Eminim ki, çok acıkabilen gerçek bir insan gibi yemek yiyen bir kadın onun için bir yenilik olacaktır.

Yanımda oturanla benim koltuğum arasında bolca boşluk bırakan geniş kolçakın üzerinde duran cep telefonum titriyor. Bir mesaj gelmiş. Aşağı bakıyorum ve Xena'dan olduğunu görüyorum.

Ona ihtarnameyi tebliğ ettiniz mi henüz?

Görevi tamamlama zorunluluğunun ağırlığını hissederek inliyorum ve ardından şunu yazıyorum: Henüz değil.

Cep telefonum anında bip sesi çıkardı.

Ne bekliyorsunuz?

Orion, yanımdan rahat bir şekilde geçerken, "Cep telefonu uçak modunda," dedi.

Cihazımın ekranını hızla çevirip kucağıma bastırdım. Sanki ağır çekimdeymiş gibi, bir düğmeye bastığını ve önümdeki koltukların arkalarının ters dönüp ön taraflarının bana doğru döndüğünü izledim.

Orion tam karşımda oturuyor. Ne? Boynumu uzatıp kabinin önünden arkasına doğru etrafı süzüyorum; bu, ona burada çok yer olduğunu, neden orada oturmayı tercih ettiğini göstermenin pasif bir yolu.

Cep telefonum çalışıyor ve kimin aradığını biliyorum. Xena'nın, mesajına yeterince hızlı cevap vermediğim için araması tam da ona göre bir şey.

Orion'un sorgulayıcı bakışlarından kaçınarak hızla cevap verdim: "Merhaba."

"Henüz değil derken neyi kastediyorsun?" diye çıkıştı Xena.

"Evet, Las Vegas'a gidiyorum," diyorum aşırı coşkulu bir şekilde. Zoraki bir gülümseme, ses tonumu daha iyi ayarlamama yardımcı oluyor. "Bu hafta sonu çalışıyorum."

"Onun için mi?" diye bağırdı Xena kulağıma.

Ondan nefret ediyor ve aslında bu benim suçum—onun için çalışmanın ne kadar berbat olduğundan ona çok fazla şikayet ettim. Ve şimdi onun gözünde o, Armani giyen şeytan.

"Pekala," diyorum, profesyonel ses tonumu sahte gülümsememle birleştirerek. "Uçaktan indikten ve yerleştikten sonra sizi arayayım mı?"

"Düğüne gidecek misin?" diye soruyor, sanki dünyanın en kötü şeyiymiş gibi.

"Evet. Sonra görüşürüz. Seni seviyorum." Başka bir soru sormasına fırsat vermeden telefonu kapattım ve hemen ardından cep telefonumu kapattım.

Gözlerimi kucağımın üzerinden delip geçiyorum. Orion'un gözlerinin hâlâ üzerimde olduğunu hissedebiliyorum. Bazen çok meraklı olabiliyor. Ne yazık ki, göz temasından sonsuza dek kaçınamam. Yüzümü kaldırıp gözlerimin onun gözleriyle buluşmasına izin veriyorum.

"Lila, senin erkek arkadaşın olmadığını sanıyordum."

Lila ile ilgili bu saçmalıkları ele almak için şimdiden daha uygun bir zaman yok.

"Senden başka kimse bana Lila diye seslenmiyor, Orion. Ve bunu bırakmanı rica ediyorum." İşte...bu işe yarayacaktır. Sesim hâlâ hoş ama kararlıydı.

Orion inanmaz bir şekilde kaşlarını çattı. "Lila, Delilah'ın kısaltması değil mi?"

Yanlış cevap, dostum. "Ve sanki daha iyisini bilmiyormuşsun gibi değil, çünkü bence biliyorsun. Bu sabah bana Lilly diye hitap etmiştin. Biliyorsun... gizemli bir nedenden dolayı beni pohpohlamaya çalışırken." Bence bu neden aslında o kadar da gizemli değil. Mektubu okudu. Okumadığını söyledi. Ama Orion Lord hakkında bir kitap yazabilirim ve tüm davranışları, benim istifa etmek üzere olduğumu bildiğini gösteriyor.

Hiç tereddüt etmeden, Orion kusursuz simetrik yüzünün bir tarafını okşadı. "O zaman Lilly'yi mi tercih edersin?"

Çenemi sıktım. "Evet."

"Ama neden Lila değil? Delilah—Lila, Lilly değil."

Ona bir bakın... Kendinden çok memnun, hatta haklıymış gibi görünüyor. İki hafta sonra, Lilly, hop, hayatından sonsuza dek çıkacak.

Yakında birbirimize yabancılaşaacağımız gerçeğini kabullenerek, hafif bir homurdanmayla, "Ne istersen yap," diyorum.

Orion parmağını salladı. "Hayır... meseleyi öylece bırakmayın, durumu açıklayın."

İddiayı mı savunacaksın? Ağzım kapanmıyor. Kaptan uçağın piste doğru ilerlediğini anons edene kadar ikimiz birbirimize dik dik bakıyoruz.

Bu sırada hostesler özel odalarından çıkıp kalkıştan önce mimosa isteyip istemediğimizi soruyorlar.

"İyiyiz, Pippa," diye yanıtlıyor Orion, gözlerini benden ayırmadan.

"Bir tane alayım," diyorum. Hâlâ aklımdan o kendini beğenmiş ifadeyi yüzünden silmeyi bırakamadım.

Pippa, önümdeki gümüş tepsiye iki kadehten birini koyduktan sonra, kabinin arka tarafındaki odaya doğru zarifçe yürüdü.

Şimdi yalnız kaldığımıza göre, "Delilah, ne söylemek istiyorsun?" diye soruyor.

Kaşlarını çatmış, dudaklarıma bakıyor. Dudaklarımın seğirmesini önlemek için gerginliği azaltıyorum.

"Sadece söyle," diye ısrar ediyor.

"Bunu nasıl söyleyeceğimi bulmaya çalışıyorum."

"Ne dersiniz?"

"Bana nasıl manipüle ettiğini açıkla. Bana sürekli nasıl manipüle ettiğini anlat."

Orion benden uzaklaştı, gerçekten şaşkın görünüyordu. "Ben seni hep manipüle mi ediyorum?"

"Evet, manipülasyon. Örneğin, ilk isteğim bana Lila yerine Lilly demenizdi ve..." Ellerimle çılgınca hareketler yapıyorum.

Soğukkanlılıkla parmağını kaldırarak itiraz etti. "Kendimi savunmak için şunu söyleyeyim, bana Lilly diye hitap etme fırsatını hiç vermediniz. Ve sizi kendi yargınızı sorgulamaya zorlamıyorum. Sadece size bir soru soruyorum."

"Hım..." Bir gözümü kısarak, aklım sohbetimizin başına geri döndü. Haklı olabilir. Kahretsin, nadir de olsa kesin olarak haklı çıktığında nefret ediyorum. "Delilah olur."

"Ah..." Orion, sözlerim kalbine bıçak saplanmış gibi elini kalbinin üzerine bastırdı. "Acıyor."

Kaptan, "Uçuş görevlileri, lütfen kalkışa hazırlanın," diyor.

Mimosamı içerken Orion'a göz kırpmaya devam ediyorum. Gerçekten çok lezzetli. Sorunsuz kalkış ve stressiz ülke çapındaki yolculuk, ona karşı anormal derecede sert davrandığımı gerçekten fark etmemi sağlıyor. Belki de biraz daha sakin olmalıyım.

"yleyse bana Lilly deyin," dedim aceleyle.

Zafer kazanmışasına sırtıyor. "Peki, Lilly, Lynx'i ne kadar iyi tanıyorsun?"

Kaşlarım kalktı ve öylece kaldı. Bunu soracağını hiç beklemiyordum. "İyi değilim." Sesim hayal kırıklığı dolu çıkıyor çünkü gerçekten de yleyim.

Uzun süren sessizliğin ardından, "yle görünmüyordu," diyor.

Umursamazca omuz silkiyorum. Muhtemelen haklı. Lynx ile aramda yüksek düzeyde bir cinsel çekim var. Lynx Grove hakkında daha fazla şey öğrenmek isterim ve belki de Orion bana bu detayları anlatabilecek doğru kişidir.

"Peki, onun hikayesi ne?" diye soruyorum.

Sorduğum soru ona acı bir tat vermiş gibi yüzünü buruşturdu. "Onun hikayesi ne? Ne demek istiyorsun?"

Aniden uçak pistte hızla ilerlemeye başladı. Her iki kolaktan da sıkıca tutunurken sırtım koltuğa yapıştı.

"Evli mi? Sevgilisi var mı?" diye ardı ardına soruyorum.

Orion'un yüz ifadesi, kaşlarını çatma anlarından biraına daha geçiş yapıyor. "Neden ona sormuyorsun?"

Kaba davransa da geçerli bir soru sordu. "Bilmiyorum. Konuşmalarımızı oldukça yzeyssel tutuyoruz. Yani, bugüne kadar ona Bay On Birinci Kat diyordum."

Uçak seyir hızına ulaşırken Orion kahkaha attı. "Bu, bir porno yıldızına verilecek isim gibi geliyor."

Hafifçe gülüyorum. "Sanırım yle. Porno izlediğimden değil," diye açıklıyorum. Ama belki de derin bir psikolojik düzeyde Lynx Grove'u

seksle, yani aklımı başımdan alacak şekilde sevişmekle ilişkilendirmişimdir. Bunu yapalı çok uzun zaman oldu, en az iki yıl.

“Ama o adam hakkında, sahibi olduğu şeyler dışında pek bir şey bilmiyorum...”

“Connecticut Ramblers takımı. Biliyorum.” Aman Tanrım, bu konuşma kız arkadaşlık sohbetine doğru kayıyor ve Orion benim arkadaşım değil.

“Ama o senin tipin değil Lilly. Senin yerinde olsam ondan uzak dururdum.”

Ne diyeceğimi bilemeden onu izliyorum. Lynx ile aramdaki birkaç karşılaşmayı düşünüyorum. Tabii ki, o çok yakışıklı ve artık dünyanın en zengin ailelerinden birinden olduğunu biliyorum. Servetleri Lordlar gibi onlara miras kalmamış. Grove ailesi zeki, güzel ve akıllı insanlardan oluşuyor. Orion'un Lynx'in benim tipim olmadığını düşünmesinin sebebi bu mu? Beni aşağılıyor mu?

"Bunu neden söylüyorsunuz?" diye karşılık veriyorum.

"Ne dersiniz?"

"Benim tipim değil."

Orion, bakımlı tırnaklarıyla büyük parmaklarını birbirine kenetleyip önümde birleştirdi. Belki de yüzümdeki ifade ona dikkatli olması gerektiğini söylüyordu. Ama ben onun dikkatli olmasını istemiyorum. Lynx Grove için yeterince iyi olmadığını düşünmesinin nedenini dürüstçe söylemesini istiyorum.

Hâlâ cevabı beklerken, Pippa olmayan uzun boylu ve zayıf başka bir hostes, bize daha fazla kahve, gün doğumu mimozası ve şeftali, kayısı ve yaban mersini kompostosu ile çikolata, beyaz çikolata ve karamel sosları da dahil olmak üzere çeşitli soslarla birlikte sıcak ev yapımı bisküviler servis etmek için sözümüzü kesti.

Hemen yemeğe dalıyorum ve Orion'un bana hâlâ bir cevap borçlu olduğunu neredeyse unutuyorum. Hayatımda hiç bu kadar lezzetli bisküvi yememiştim. Dışı çıtır çıtır ve gevrek, içi ise sıcak, yumuşak ve lezzetli.

“Hım,” dedim, birdenbire mutlu hissederek. Belki de bütün sabah açlıktan sinirliydim. Ofise yetişmek için o kadar acele etmişim ki kahvaltı yapmamıştım. Öğün atlamak benim için bir seçenek değil. Ama Orion'un yüzündeki şaşkın ifade neden? Sanki beni daha önce hiç yemek yerken görmemiş gibi izliyor.

Elimi umursamazca savurdum. "Biliyor musun, cevap vermene gerek yok. Ne düşündüğün önemli değil."

"Lynx hırslı biri değil, bu yüzden adını hiç öğrenmediniz."

Profesyonel bir spor takımının sahibi olan bir adama yönelik oldukça sert eleştirisinden etkilenmeden omuz silktim. "Böyle bir insandan neden uzak durayım ki?" Son bir bisküvi daha kaldı. Ben üç tane yedim, Orion ise hiç yemedi.

"Buyurun, sizin olsun," diyor bisküviyi işaret ederek.

Aman Tanrım—bu sabah nasıl birine dönüştüm ben? Karşımdakini düşünmeden asla yemek yemem. Ayrıca çok sinirli de oldum.

“Özür dilerim,” diyorum. “Bugün kendim gibi değildim.”

Çenesindeki kusursuzca kesilmiş tüyleri okşuyor. Orion asla dağınık görünmüyor. Kendine çok iyi bakıyor ve bunu sanki hiç çaba sarf etmeden yapıyor, her sabah öyle uyanıyor gibi. Yine de, onun gibi birinin bu kadar doğal bir çekiciliğe sahip olması haksızlık.

"Dinleyin," diye başlıyor.

Pippa içeri girip sipariş ettiğimiz kahvaltıyı servis ederken, Orion'un söyleyeceği şeyi bitirmesini bekliyordum. Orion ondan bize bir porsiyon daha bisküvi getirmesini istedi. Waffle'ları kabarık ve meyveleri taze görünüyordu. Benim yumurta benedict'im ise ilk lokmada nefesimi kesti.

“Peki, Orion,” diye yüksek sesle soruyorum, tekrar yalnız kaldığımızda. “Seninle Hazine Korusu arasındaki durum ne?” Aman Tanrım, bunu ona sormayı çok istiyordum.

Sırtır. "Ortada bir hikaye yok."

Kaşlarım birden yukarı kalktı ve öylece kaldı. "Ben öyle duymadım."

Orion kahkahayı bastı. "Duydun mu? Dedikoducu olduğunu bilmiyordum, Lilly."

"Doğruysa dedikodu değildir."

Gözlerimiz kilitlenmiş, birbirine dikilmiş durumda. Onun Treasure Grove ile olan geçmişi konusunu kapatmakta hiçbir sakınca görmüyorum. Mimosamdan bir yudum daha aldıktan sonra, bunu ona söyleyeceğim.

Sonunda waffle'larının üzerine akça ağaç şurubu dökerken, "Ne duydunuz?" diye soruyor.

Mimosalar dilimi çözdü, bu yüzden Treasure Grove ile ilgili geçmişi hakkında duyduğum her şeyi aktarıyorum; eskiden en önde gelen dedikodu blogu olan Top Rag Mag'in onu kadının restoranında kalçalarını sallarken yakaladığı gerçeği de dahil.

"Ayrıca, geçen bahar ve yaz aylarında kardeşini ve onu bulmamı sağlama şeklin de oldukça çılgıncaydı." Başım hafifledi. Sanırım mimozaların içindeki alkol miktarı, o lezzetli tadın ardında gizleniyor.

Orion soğukkanlılıkla başını salladı. Sonunda yüzündeki o ifadeyi tanımlayabildim. Bu onun için yeni bir ifade. Sanırım ona karşı takındığım bu rahat tavır onu şaşırttı. Beni de şaşırttı ama bu hissi seviyorum. Böyle devam edeceğim.

"Özür dilerim Lilly. Çok kaba ve uygunsuz davrandım. Sana bir daha asla böyle bir görev vermeyeceğim. Ve geçen günkü su olayı için de özür dilerim."

Gözlerimi kısıyorum. Su... Özür dilemek için ne garip bir şey. İçimdeki alarm zili itfaiye sirenleri gibi çalışıyor. "Bu sabah bilgisayar ekranımda ne olduğunu gördün mü?"

Yüzündeki her türlü mikroskobik değişikliği arıyorum. Ama hiçbir değişiklik yok.

"Hayır, Lilly." Sesi soğukkanlı, sakın ve kontrollüydü.

Bana sürekli Lilly diye sesleniyor. Orion Lord bilerek uslu duruyor.

"Sana inanmıyorum," diye karşılık veriyorum.

Orion sakince kahvesinden bir yudum aldı. "Ne gördüğünden korkuyorsun? Benden bir şey mi saklıyorsun?"

Şimdi anlıyorum. Bana ya da başkasına baktığında neden flört ediyormuş gibi görüldüğünü anlıyorum. "Kaşların kalın ve alçak, gözlerine yakın." Bunu sesli mi söyledim?

"Lilly..." Öne eğildi, kimsenin umurunda değilmiş gibi bana dik dik baktı. "İki mimosa fazla mı içtin?"

Evet. "Hayır!" Bu çok yüksek sesli ve savunmacı bir tepkiydi. Kendimi kontrol edebildiğimi göstermek için omuzlarımı geriye çektim. "Yani, hayır."

Orion hafifçe kıkırdadı. "Şikayetçi değilim. Bu hafta sonu eğlenmeni istiyorum. Ve..." Düşünceli bir şekilde çenesini okşadı. "Ve soruna cevap vermek gerekirse, evet, Treasure Grove ile bir ilişkim oldu. Çok uzun zaman önceydi. Ve evet, onunla kardeşimin birlikte olmasını istemiyordum."

Vay, doğruyu söylemiş. Aklıma hemen şu soru geliyor: "Peki şimdi?"

"Şimdi ne olacak?"

"Nikah memuru bu birliğe itirazı olan var mı diye sorduğunda, 'Şimdi konuşun, yoksa sonsuza dek sessiz kalın' diye soracaksınız. Sonsuza dek sessiz mi kalacaksınız, yoksa şimdi mi konuşacaksınız?"

Bana dik dik bakıyor, bakmaya devam ediyor ve bakmaya devam ediyor. Bir şey söylemesini bekliyorum ve yüz ifadesinin soruma cevabı ortaya çıkarıp çıkarmayacağını görmek için izliyorum.

Orion arama düğmesine basar.

"Evet, Bay Lord," diye mırıldandı hoparlörden baştan çıkarıcı bir kadın sesi.

"Pippa?"

"Evet."

"Daha fazla mimoza. Devamını bekliyoruz."

BÖLÜM4

Çok Yakın, Çok Rahat

DELİLAH O'SHAY

Tuhaf ama kısa bir anın içinde sıkışıp kaldım. Kafamda yüksek bir uğultu duyuyorum. Aman Tanrım... Horluyormuşum, hem de çok yüksek sesle horluyormuşum. Uykuya dalmadan önce neler olduğunu yavaş yavaş hatırlamaya başlıyorum. Daha fazla mimosa içtim ve birkaç bisküvi daha yedim, midemi sonuna kadar zorladım. Normalde bu kadar iştahlı olmam ama şu anda hayatımda olan bir şey beni normalden daha aç ve susuz hissettiriyor. Ancak, ben yiyip içerken, Orion bana bir sürü soru sordu.

"Lilly, nerelisin?"

"Sana defalarca söyledim, hatta görüşmemiz sırasında bile," dedim. Herkül iş için ilk görüşmemdi ve beni zaten işe almıştı, ama Orion'un da beni onaylaması gerekiyordu. Çok fazla soru sormadı, ama nereden geldiğim sorduğu birkaç sorudan biriydi.

"Ama bu dört buçuk yıl önceydi," dedi.

"Ama size daha önce defalarca nereden geldiğimi söylediğim diğer kısımlara ne demeli? Cevabımın bu bölümünü ele almıyorsunuz."

Çenesini tekrar okşadı. Bunu sık sık yapar. Çenesini okşamayı çok sever. "Haklısın Lilly."

İçimde bir heyecan dalgası yükseldi. Tartışmayı kazanmıştım. Ona karşı hiçbir tartışmayı bu kadar kolay kazanmamıştım. Nasıl bir his olduğunu hatırlamıyorum ama kötü değildi.

Sonra yaşımı sordu. Her gün karşımda çalışan patronumun zaten bilmesi gereken bir soru için onunla sürekli tartışmak çok yorucu olurdu. Ayrıca, yaşımı ona birkaç kez söylemiştim de. Tanrı aşkına, beni hiç dinliyor mu?

Ben yirmi dokuz yaşında olduğumu söyledim. O da genç olduğumu söyledi. Ben de bunun bakış açısıyla ilgili bir şey olduğunu söyledim. "Ayrıca, çok da büyük değilsin."

Bana meydan okurcasına gözlerini kısarak sordu: "Kaç yaşındayım?"

Sadece o, sorduğu sorunun SAT sınavındaki bir tuzak sorusuna benzediğini düşünebilirdi. "11 Mayıs'ta otuz üç yaşına girdiniz."

Etkilendiğini belli ederek kaşlarını kaldırdı. "Hafta sonları ne yapıyorsunuz?"

Sanırım bunun sebebi mimoza kokteylleriydi çünkü cevabımdan hiç şüphe duymadım. "Senin işlerini hallederim. Telefonlarına cevap veririm. Raporlarını tamamlarım. Bodruma düşmememizi sağlarım, çünkü bir sonraki düşüşünüzde oraya düşeceksiniz."

Cevabımı görmezden gelerek, ardı ardına şu soruyu sordu: "Lilly, neden sevgilin yok?"

Sorusu beni şaşırttı; bu tür sorular genellikle dilimi tutuklaştırır, ama o anda dilim ve tüm vücudum her zamankinden daha rahattı. "Bir erkek arkadaşına ihtiyaç var mı?"

Orion, soruma bir cevap düşünüyor gibi başını sallarken dudaklarının kenarlarını aşağı doğru kıvrırdı. Bana cevap vermek yerine, seyahat etmeyi sevip sevmediğimi sordu.

"Bunu yapmak için bana ne zaman zaman veriyorsunuz?" diye sormak istediğimi hatırlıyorum, ama bunun yerine, "Bu ne? Bir sınav mı?" dedim.

Orion, daha iyi bir patron olabilmek için beni daha iyi tanımaya çalıştığını söyledi. İşte o zaman eski dostum, dili tutulmuş Bayan'ı buldum. O anda mektubumu gerçekten okuduğunu anladım. Onu bu gerçeği itiraf ettirmeden önce Pippa kabine girdi ve omzuna o kadar yaklaştı ki vücudu temas etti, yatağı onun için hazırlayıp hazırlamayacağını sordu. Ona imalı bir şekilde baktı. Gözlerinde isteğini düşündüğünü görebiliyordum. Nedense kendimi hor görülmüş hissettim. Sonra da hor görülmüş hissetmekten rahatsız oldum. Umursamamalıyım. Umursamak istemiyordum.

Orion, sevgililerini merhametle reddetmek için kullandığı o büyüleyici sesiyle, "Bugün olmaz," demişti.

Ama hostes gitmedi. Pazar akşamı New York'a dönene kadar şehirde olacağını söyledi. Bu gece bir parti olacağını ve orada olacak kişilerin isimlerini verdi. Adam bu geceki düğün kutlamalarından bahsetti ama sonrasında uğrayabileceğini söyledi. Sonra hostes onu başka bir konuya geçirdi, bu da gözlerimi kapatıp pencereye dönmeme neden oldu. Sesleri uzaklaştı. Orion'un adımı çağırdığını duyduğumdan eminim ama çok fazla mimosa ve dolu bir karın yüzünden uykuya daldığım için cevap vermek istemedim.

Ancak Orion yine adımı çağırdı. Uçak hareketsiz ve sessiz. İndik. Ağırlaşmış göz kapaklarımı araladığımda, koltuğumun yatırılmış olduğunu ve üzerime rahat bir battaniye örtüldüğünü fark ettim.

Orion, dişlerini göstererek gülümseyerek, "Hayata tekrar hoş geldin," dedi.

SANIRIM DAHA ÖNCE HİÇ BÖYLE BİRBİRİMİZE DOKUNMAMIŞTIK. Kolunu bana dolamış, beni sıkıca tutuyor. Düşme ihtimalim yok. O kadar utanıyorum ki Orion rampadan inmemde bana yardım etmek zorunda kaldı.

Neyse ki yakında bizi alıp götürecek bir araba bekliyor. Ona bu kadar yakın olmaktan hoşlanmıyorum. Kolları ve vücudu çok güçlü ve çok güzel kokuyor.

“Aman Tanrım, Las Vegas’ta ne kadar çok güneş ışığı var,” diyorum, uzakta yükselen otel ve kumarhaneler kümesine gözlerimi kısarak. Sonra yukarı bakıyorum. Güneş neredeyse tepede, demek ki öğle vakti.

Orion içten bir kahkaha atarak, "Ya da altı mimosanın etkilerini görüyorsunuz," diyor.

Son basamağa ulaştık ve ona bakmak için döndüm. Bakışlarımız buluştu. Dudaklarım seğirdi. Sanırım onu öpmek istiyorlardı.

Ondan uzak dur, Lilly.

Ondan uzaklaşmaya çalışıyorum ama bacaklarım çok titriyor. Çok geçmeden Orion arka koltuğa binmeme yardım ediyor. Beni içeri sokar sokmaz çantamı karıştırıp güneş gözlüğümü buluyorum ve takıyorum.

İşte... Şimdi daha iyi. Başımı koltuğa yaslayıp dinlendirdim. Bu kadar uzun sürmesinin sebebi ne? Bir gözümü açıp Pippa ile sohbet ederken onu gördüm. Onlardan gözlerimi alamadığım için içimden bir ah çektim. Orion asla değişmeyecek. Pippa ondan çok daha fazla el kol hareketleri yapıyor. Yüzü sanki ona ağzının payını veriyormuş gibi buruşmuş. Keşke onun kadınlarından birinin ofisimize dalıp ona her türlü hakareti savurduğuna hiç şahit olmadığımı söyleyebilseydim. Onlara mahremiyet sağlamak için her zaman odadan çıkıyorum. Döndüğümde, Orion ve ben olayı hiç yaşanmamış gibi devam ettirmenin garip bir yolunu buluyoruz. Sonunda, önüme dönüp gözlerimi kapatıyorum ve aralarındaki her neyse bitmesini bekliyorum.

Sonunda araba kapısı açılır ve Orion arabaya bindiğinde koltuk sarsılır.

"Bir kişi daha hayatını kaybetti," diye fısıldıyorum.

Gözlerinin üzerimde olduğunu hissedebiliyorum. "Ne demek istiyorsun?"

"O senin nedimelerinden biri değil mi?"

Bir şey söylemesini bekliyorum ama duyulan tek şey motorun yumuşak mırıltısı. Çok uzun sessizlik geçiyor, bu yüzden uyuşuk göz kapaklarımı kaldırıp ona dönüyorum. Bana sırtıyor.

"Ne?" diye soruyorum.

"Neden umursuyorsun?"

Ah... Yine dilim tutuldu. Umurumda mı? Umurumda değil.

Gözlerimi tembelce devirdim ve sonra vücudumu koltuğa bırakarak gözlerimi kapattım. "Ne olursa olsun."

O kıkırdıyor ve ben bir déjà vu anı yaşıyorum. Bu anın daha önce yaşanmış gibi hissettiren bir yanı var.

"Hayır, gerçekten, hadi ama," diyor. "Merak ediyorum. Sence Pippa ile aramda neler oluyordu?"

Ona, "Söylediklerimi unut gitsin" derken gözlerimi açıp yüzüne bakma zevkini yaşatmıyorum.

İç çekişi neredeyse fark edilmiyor. "Bekarım. Flört etmeyi severim. Doğru kişiyi arıyorum."

Alaycı bir kahkaha ağzımdan dökülüyor. "Ah, öyle mi yapıyorsun? Bayan Doğru'yu mu arıyorsun?"

"Hepimiz öyle değil miyiz?"

Yüzünü görmeme gerek yok, bana baştan çıkarıcı, davetkar bir sırtıyla baktığını biliyorum. "Hayatını bir çıkmazda sıkışıp kalmışken, çekiciliğinle mi geçirmeyi planlıyorsun?" Vay canına, sonunda söyledim. Yıllardır dilimin ucunda olan bir şeyi ona sordum.

"O zaman beni çekici buluyor," diye yanıtlıyor.

"Tıpkı avını önceden büyüleyen bir yırtıcı gibi..." diye homurdanıp havayı pençelerimle tırmalıyorum.

Orion kahkaha atıyor.

Başımı sallıyorum.

"Pippa eski bir arkadaşım, Lilly. Yıllardır birbirimizi tanıyoruz."

Göz kapaklarımın altından gözlerimi devirdim. "Öyleyse neden seni yatağa davet etti?"

"Beni yatağa davet etmedi."

"Hadi ama. Ben birçok şeyim ama aptal değilim."

"Sen pek çok şeysin ama kesinlikle aptal değilsin."

Derin bir iç çekip, "Ah, yine cazibesine başvuruyor," dedim.

"Bizi sevgili sandı," diyor.

Sonunda gözlerim aralandı ve ona baktım. Sırtımadığına şaşırdım. Yüz ifadesi rahat ve kaygısızdı.

İşaret parmağımla göğsüme saplıyorum. "Benim... olduğumu mu sandı? Elbette, birlikte olduğumuzu, birlikte olduğumuzu düşünmedi. Ben senin tipin değilim." Bu iddiam çok samimiyetsiz geliyor ve bunu kendime itiraf ettiğim için kendimden nefret ediyorum.

Bakışlarımız kilitlenmiş durumda, ama muhtemelen ilk defa onun ne düşündüğünü merak ediyorum. İkimiz de haklı olduğumu biliyoruz. Makyaj yapmıyorum ya da gösterişli ve dar kıyafetler giymiyorum, en azından günlük hayatta. Bazı özel günler için şık giyiniyorum ama Orion beni asla öyle görmedi. Zekaya gelince, aptal kızlarla çıkmadığını kabul ediyorum. Birlikte olduğu kadınların çoğu zeki ve başarılı ama erkekler konusunda kötü yargıları var. Temelde, bir kızın sonsuza dek mutlu olacağı ya da sadece kısa süreli bir ilişki aradığı türden bir adam değil. O, şu anda önemli bir işi olmasa bile bir kızın aramasını cevaplamayacak imkansız bir adam. Kibirli kuzeni Nero ile golf oynamak için randevusunu iptal eder. Ve daha iyi bir seçenekle randevu ayarlayabilmek için bir kadınla olan randevusunu da iptal eder. En kötü yanı ise, bir kızı özel hissettirirken onu incitmesidir. Bu onun sahip olduğu bir yetenek. Sanırım bunu annesi Marigold'a çok yakın olduğu için öğrendi. Annesinin göz bebeği gibi, hiçbir yanlış yapamaz. Ayrıca Herkül ve Aşil'in de onun eksiklerini tamamlamasını istiyor. Yani kardeşleri tarafından da şımartılıyor.

Sonunda Orion boğazını temizleyip saatine baktı. “Açık büfe saat altıda. Bu, midenizin yediğiniz bisküvileri sindirmesi için zaman tanıyacak.” Manyetik gülümsemesi geri döndü, ancak arabamız kalabalık ve ünlü Vegas Şeridi'nde ilerlerken sadece kısa bir süreliğine. “Ama elbette, odanıza vardığınızda istediğiniz kadar yiyin ve için. Hesap gelin ve damattan.” Göz kırptı.

Başımı yana eğerek onu inceliyorum. Dikkatli davranıyor ve ne zaman geri çekileceğini biliyor. Normalde, patron olduğu için onu doğrudan eleştirmeyeceğimi bilerek, konuşmamızı çok daha ileri götürür, beni rahatsız edici bir sınıra kadar zorlardı. Ancak, Orion Lord tüm sabah boyunca çok tahammül edilebilir davrandı. Bu garip. "Doğruyu söyle Orion," diyorum, bir gözümü kısarak. "Bilgisayar ekranımda olan belgeyi okudun mu?"

Başını benimkine uyacak şekilde yana eğdi. "Bunu neden sürekli soruyorsun?"

Sözlerindeki gerçeği bulmak için çok uğraşıyorum ama herhangi bir aldatma belirtisi bulamıyorum. Belki mektubu okumamıştır. Belki de bana karşı duyduğu yeni ilgi ve berbat bir patron olduğu için yaptığı ince özürlerle samimi davranıyordur.

Araba, muhteşem, abartılı bir Vegas tarzı otelin önüne çıkan bir yola girerken, gerçek dilimin ucunda. Ama nedense, söyleyemiyorum. Belki de plana sadık kalıp ona Pazartesi günü istifa edeceğimi söylemek en iyisi—evet, en iyisi bu.

“Hiçbir sebep yok,” diyorum. “Boş ver gitsin.”

Başını sertçe salladı. "Bu kulağa hoş geliyor."

Gülümsemem soluyor. Bu çok kolaydı.

RESEPSİYONDA KAYIT YAPTIRMAK ZORUNDA KALMAMAK HARİKA BİR duygu. Orion vale görevlisine adını veriyor ve resepsiyonist bizi VIP düğün konukları için ayrılmış asansörlere kadar eşlik ediyor; asansör bizi otuz beşinci kata çıkarıyor. Görünüşe göre, gelin ve damadın aileleri orada kalıyor. Xander ve Heartly Grove ile aynı katta uyuyacağım gerçeğinden hala şaşkınım. Bu aklımı başımdan alıyor. Süslü bir şekilde tasarlanmış koridorda yürürken, Orion'a bu akşam Xander ve Heartly ile akşam yemeğinde buluşup buluşmayacağımı soruyorum.

Orion kulağının arkasını kaşırken kaşlarını daha da çattı. "Umarım öyle değildir."

Kaşlarım birden yukarı kalktı. Koridorda hafif İtalyan opera müziği ve ayak seslerimiz dışında hiçbir şey yoktu. Arabadan indiğimizden beri Orion'un keyfi kaçmıştı. Sanırım buraya gelme sebebimizle bir ilgisi var. Düğüne yirmi dört saatten az kaldı. Kardeşi, bir zamanlar sevdiği bir kadınla evlenecek. Sanırım onu seviyordu. Orion'un herhangi bir kadını gerçekten sevebileceğinden emin değilim. Hazine Korusu inanılmaz derecede güzel. Belki de bir zamanlar ona aşık olmak yerine ona karşı şehvet duyuyordu.

"Bu para israfı değil mi?" diye homurdanıyor Orion, süitimin önünde durduğumuzda. "Bu lanet olası düğün için ödedikleri parayla kaç tane yoksulu doyurabilirlerdi biliyor musun?"

"Belki daha fazla bisküvi yemeliydin çünkü biri açlıktan sinirli gibi görünüyor." Şaka yaptığımı, ama bir yandan da şaka yapmadığımı belli etmek için buruk bir gülümsemeyle karşılık verdim.

Çok yorgunum. Ayrıca Orion'da geçirdiğim gün de artık yeterli. Tek istediğim süitime kaçmak, kıyafetlerimi çıkarmak ve dört saat yalnız kalmanın tadını çıkarmak.

"Evet," diye zar zor söylüyor, saatine kaşlarını çatarak bakıyor. O saate bakmayı ne kadar sevdiğini sürekli unutuyorum. Zamanında olmak için saatini kullanacağını düşünürdünüz. "Beş kırk beşte kapıyı çalacağım,"

diyor oldukça kuru bir şekilde. Bana sırtıttığında, eski Orion Lordu cazibesini takındığında onu yalnız bırakmak konusunda kendimi daha iyi hissediyorum. “Ve daha fazla bisküviye ihtiyacınız varsa, sizin için daha fazlasını ayarlayabilirim.”

Bunun üzerine gözlerimi devirip kapımı anahtar kartımla açtım. "Ha ha ha."

Kapıyı açtığımda Orion kahkahalarla gülüyor, sonra da onun gitmesini bekliyorum.

"Ne?" dedim, çoktan çekip gitmesini bekliyordum.

Boynunu uzatarak odama göz attı. "Sadece her şeyi kontrol ediyorum. Her şeyin yolunda olduğundan emin oluyorum."

“Her şeyin yolunda olduğundan eminim. Yani, Xander ve Heartly Rose Grove aynı katta.”

"Peki ya sonra?" diye homurdanıyor, sanki şu an dünyadan nefret ediyormuş gibi.

“Ve eminim ki burası binanın en güvenli katı. Sorunun ne Orion? Sanırım şöyle demiştin—”

"Haklısın," diyor sözümü keserek. "Dört saat sonra görüşürüz."

Bir anlığına, uzaklaşırken onu izledim. Önünü göremiyordum ama beş saatlik uçak yolculuğundan sonra bile yeni yıkanmış kokusunu korumayı başarmış, ütülü beyaz gömleğinin düğmelerini çözüyor gibiydi. Aramızdaki meseleleri bu şekilde bırakmamızdan gerçekten nefret ettim. Bu kadar abartmamalıydım. İçten içe biliyordum ki, Hazine Korusu'nun amcası ve teyzesinden bahsetmem, sadece kardeşinin onunla evleneceğini, kendisinin ise evlenemeyeceğini yüzüne vurmak içindi.

Büyük süitime girerken ve kapıyı arkamdan kapatırken ondan özür dilemeyi aklıma not ediyorum. Odamın saf ihtişamına hayran kalınca ağzım açık kalıyor. Böyle bir otel süitinde bir gün, hele ki bir hafta sonu geçirmeyi asla karşılayamamıştım. Ancak şu anda yılın en özel düğünlerinden birine katıldığımı fark ediyorum. Ve damadın çapkın kardeşiyle birlikte olduğum

için eşi benzeri grlmemişi bir erişim hakkı elde ettim. Grove ailesiyle, yakışıklı ünlü erkeklerle dolu eğlenceli bir hafta sonu geireceğimi ve bunun Lynx Grove ile işleri ilerletme olasılığını da içerdiğini idrak ederken yüzüm aydınlanıyor.

Ben de bir Grove elde edebileceğim ihtimalini düşündükçe gülümsemem daha da genişliyor. Yani, bunu mümkün kıldığı için Orion'a da teşekkür etmeliyim.

BÖLÜM5

Zehirli Elmalar ve Fare Tuzakları

DELİLAH O'SHAY

Süitin ihtişamına hâlâ hayran kalmış bir halde, kısa bir koridordan yavaşça geçiyorum ve kemerli tavandaki yarı çıplak Meryem Ana ve bebek tasvirlerine hayranlıkla bakıyorum.

Koridorun sonuna vardığımda, nefesimi toparlamak için durdum ve muhteşem altın ipek döşemeli mobilyalara ve yüksek pencerelere açılmış lüks jakarlı perdelere hayran kaldım; süit, sanki milyon dolarlık bir değere sahipmiş gibi hissettiriyordu. Bir kez daha, davet edildiğim için kendimi şanslı ve minnettar hissettim. Ama zaten, Orion'un saçmalıklarına çok uzun süre katlanarak beş yıldızlı otel konaklamamın her kuruşunu hak etmiştim.

Yumuşak mozaik desenli halı, ayakkabılarımı çıkarmamı zorunlu kılıyor ve ardından mutlu bir şekilde ilerliyorum. Çıplak ayaklarımla, muhteşem uzun bir yemek masasının ve arkasında tam donanımlı bir bar bulunan siyah granit tezgahlı bir adanın yanından sessizce geçiyorum. Ferah oturma odasına iniyorum. Tavanlar o kadar yüksek, pencereler o kadar uzun ki, kendimi minyatür bir aksiyon figürü gibi hissediyorum. Kollarımı kavuşturup, Las Vegas Şeridi'nin ve dağlık ufkun nefes kesen manzarasını seyretmek için devasa pencerelerden birinin önünde duruyorum. Bütün bunlar, Orion ile olan sorunlarımdan ışık yılları uzakta olduğumu

hissettiriyor. Şu anda ondan hoşlanıyorum. Uçuşumuz sırasında konuştuğumuz kadar çok hiç konuşmamıştık. Sanki sonunda beni yüzeysel bir düzeyden daha derinden tanımaya çalışıyor.

“Hım...” diye iç çektim, geçmişte beni son derece sinirlendiren bir adama karşı hissettiğim bu güzel duygularla ne yapacağımı düşünmek için arkamı döndüm. Ama sonra, üzerinde “Karartma Perdeleri” yazan bir uzaktan kumanda görünce heyecanla nefesimi tuttum.

SERT YATAĞA DOĞRU GERİYE YASLANDIM. "BU ODA HARİKA, XENA. Bak..." Uzaktan kumandayı kullanarak sadece oturma odasında değil, özel yatak odamda da bulunan karartma perdelerini devreye soktum.

Beş dakika önce, kuzenimi aramadan önce, odamın zilini çaldı—gerçekten de otel odamın ziliydi. Bir görevli bavulumu ve Orion'dan bir notu bıraktı. Ona bahşiş vermeye çalıştım, ancak düğün misafirlerinin bahşiş de dahil olmak üzere hiçbir şey için kendi ceplerinden para ödememeleri gerektiğini söyledi.

Orion'un mesajını okudum: Bir şey çıktı. Restoranda buluşalım.

Burnumdan çıkan ses, suçlamalarla doluydu; çünkü ortaya çıkan "şeyin" iki göğsü ve bir vajinası olduğundan hiç şüphem yoktu. Hafta sonu için "arkadaşlığını" yapmamı istemesine şaşırdım. Kadınlar söz konusu olduğunda seçenekleri hiç bitmiyor. Hâlâ neden onun berbat muamelesine tekrar tekrar geri döndüklerini çözemedim. Sadece görünüşünden dolayı olamaz. Yakışıklı erkekler bolca bulunur. Ayrıca, benim türüm onun türü kadar sığ değil. Yani, hayır, sadece görünüşünden dolayı olamaz. Ah, doğru, paradan dolayı.

"Neye bakıyorsun Lilly?" diye sertçe sordu Xena.

“Kararsız perdeler!”

“Lilly, buradan karartma gözlüklerini göremiyorum. Aman Tanrım, gerçekten odaklanman gerekiyor. Yani, zehirli elmayı yiyormuşsun gibi geliyor.”

“Zehirli elma mı?”

“Elmayı unutma, Lilly!” diye bağıyor. “Onun nasıl düşündüğünü unutma. Seni baştan çıkarmaya çalışıyor. Seni köle gibi tutmak ve onun berbat işini yaptırmak istiyor. Çünkü eğer onun işini yapmazsan, iş bitmeyecek. Ve biz de onun işini yapmaktan bıkmadık mı, Lilly, değil mi?”

Tamam...arka arkaya dördüncü Lilly oldu, yani Xena çıldırmak üzere. Karanlık paneller aşağı doğru yolculuklarını tamamlarken derin bir iç çekiyorum. Haklı. "Haklısın."

"Haklı olduğumu biliyorum ve lütfen bunu unutmayın."

Ah, canım acıdı. Az önce bağırdığı kulağıma parmağımı sokup uzaktan kumandadaki yukarı düğmesine basarak perdeleri tekrar kaldırdım. "Yapmayacağım."

“Harika...çok iyi...asla unutmayacağım. Ve bence haklısın,” diyor.

Kaşlarımı çatarak şaşkınlıkla doğruldum. "Ne konuda haklısın?"

"Karartma perdeleri dikkatini dağıttığı sırada söylediklerinizi hatırlıyor musunuz?"

Düşünceli bir şekilde yüzümü buruşturuyorum ta ki... "Ah, evet. Hatırlıyorum."

“Biliyor. Elbette, istifa edeceğini biliyor. Bu yüzden dikkatli ol. O sinsî bir herif, hem de çok çekici. Unutmana izin verme. Söz mü?”

İç çektiğimde omuzlarım öne doğru bükülüyor. Bana söz verdirmesini hiç sevmiyorum. Xena, sözümün eri bir kadın olduğumu biliyor. Eğer söz veririm, sözümü tutmak için kendimi aşılmaz bir baskı altına sokarım. Ama bu durumda, yeminimi tutmanın kolay olacağından oldukça eminim.

"Söz veriyorum," diyorum.

DÖRT SAAT SONRA

Tamam, zehirli elmadan bir ısırık daha almıştım. Orion ile karşılaşmaya hazırlanmadan önce, sıcak bir banyoda keyif yaptım. Banyomdaki küvet kocaman, jakuzili ve hâlâ beni çağırıyor. Köpükler yaban mersinli turta gibi kokuyordu - nefis. Akşam yemeğinden sonra tekrar banyo yapmayı planlıyorum. Erken çıkmak için bir bahane bulacağım.

Akşam yemeği saat 18:30'da başlıyor. O saate yaklaştıkça midem daha da alt üst oldu. Sonunda restorana vardım ve hala gerginim. Burada birçok zengin ve ünlü insanın olması bekleniyor. Konuk listesini gördüm, Achilles'in ikinci asistanı Jenn bana gösterdi. Onunla çok iyi arkadaş olduk. Orion'un patronuna ve Treasure Grove'a olan takıntısı bizi birbirimize bağladı. Beni onları takip etmekle görevlendirdiğine inanamadı. Jenn ve ben Orion'un deli olduğuna karar verdik ve durumu elimizden geldiğince kontrol altına almak için birlikte çalıştık. Ancak, giydiğim kıyafeti seçmemin sebebi konuk listesi.

Orion'u izlemek için durduğumu fark etmem biraz zaman aldı; yanında şık elbiseler giymiş iki güzel kadın vardı. Aman Tanrım, ne kadar hızlı çalışıyor! Kıyafetime bir daha bakmak için başımı eğdim, uyumlu olup olmadığını kontrol etmek için. Elbisem parıldayan altın renginde ve diz hizasında. İnce askılı ve arkası oldukça açık. Kısacası, elbisem seksi ve topuklu sandaletlerim de öyle. Parmaklarımın etrafındaki bant şeffaf ve dayanıklı plastikten yapılmış ve sandaletlerimin topukları parıldayan altın renginde. Kıyafetim pahalı görünüyor ama değil. Baştan ayağa görünümüm doksan üç dolara mal oldu, hepsi Home Shopping Emporium Kanalı'ndan alındı. Kanalin en yüksek reytingli sunucusu olan Xena'nın annesi, kısaca Jo olan teyzem Jolene sayesinde. Ayrıca, onun sayesinde kıyafetimde yüzde yirmi beş aile indirimi aldım.

Kendimi iyice inceledikten sonra, kıyafetimin Orion'un dikkatini çekmek için yarışan kadınların giydikleri kadar şık olduğu sonucuna

vardım. Temelde, zengin ve ünlülerin arasına mükemmel bir şekilde uyum sağlıyorum. Yukarı baktığımda, Orion zaten beni izliyordu. Garip bir şekilde, iki kadına bir şey söylerken göz temasımızı kesmediğimiz için göğsümde bir kıpırtı hissettim. Vücudumda oluşan bu garip hislerden kurtulmak için ondan uzaklaşmalıyım, ama yapamadım. Orion, kendinden emin ve rahat bir şekilde bana doğru yürüdü ve sırttı. Aman Tanrım, ne kadar da kibirli.

Kaşlarımı çatıyorum, diye düşünüyorum. Kaşlarımı çatmak istiyorum ama başarabiliyor muyum emin değilim. Onun böyle görünmesinden nefret ediyorum. Ona bir bakın... Bacaklarındaki sıkı ve kaslı vücudunu ve sağlıklı cinsel organını saran, bol kesimli siyah pantolon giymiş. İstemeden de olsa birkaç kez cinsel organına göz attım. Orası her zaman dolgun olmuştur ama cinsel organı beni hiç heyecanlandırmadı. Neden böyle, Lilly? Çünkü o bir çapkın, Lilly. Bunu sakın unutma.

Bu küçük hatırlatmanın ardından, onun vücudu dikkatimi dağıtmayı bırakıyor ve kaslı pazılarını, trisepslerini ve göğüs kaslarını mükemmel bir şekilde sergileyen kısa kollu siyah V yakalı tişörtünü ne kadar iyi taşıdığına daha da hayran kalabiliyorum. Ve renk katmak için kahverengi-kırmızı deri bir kemer ve ona uygun ayakkabılar giymiş; ikisi de çok pahalı görünüyor. Teyze Jo'nun, sattığı her şeyi almaya hazır aç izleyicilere onun kıyafetini pazarladığını hayal edebiliyorum. Şu anda Orion, uzun zaman önce onun hakkında vardığım kararı kanıtlıyor: O bir insan fare kapanı. Peyniri yersen seni ezecek, Lilly. Yavaş ve acı verici bir ölümle öleceksin.

Önümde durduğunda hâlâ sırtıyordu. "Vay, Delilah, çok güzel olmuşsun," diye mırıldandı.

Kaşlarımı çatıyorum. Hâlâ güzel kokmasından nefret ediyorum. "Teşekkür ederim," diye mırıldanıyorum ondan gözlerimi kaçırırken. Ayrıca yakından her zaman uzaktan olduğundan daha yakışıklı olmasından da nefret ediyorum. Tam bir çapkın. Sonunda, dikkatimi tekrar yüzüne

odaklayabiliyorum. "Gördüğüm kadarıyla yerel ürünlere çoktan göz atmaya başlamışsın bile."

Bakışları benimkini takip ederek, ben gelmeden önce sohbet ettiği iki kadına kaydı. Bizi izliyorlar. Onu istiyorlar.

"Kıskanıyor musun, Delilah?"

Kahkaha attım. "Hayır." Kıskanç değilim. Kıskanç olamam. "İmkânsız."

Düşünceli bir şekilde homurdandı. "Bu iki kadın benim kuzenlerim."

Umursamazcasına homurdandım. "Ve..."

"Peki ya sonra?"

Onu izlemek için başımı yana eğdim. Söylemek istemiyorum ama ikimiz de biliyoruz ki, bir kadının onun kuzeni olması, geçmişte onunla cinsel ilişkiye girmesine engel olmamıştı.

"O bakış ne arıyor?" diye soruyor ve bana onun hakkında bildiklerimi, hatta tüm dünyanın bildiklerini hatırlatmamı istiyor.

Neyse ki, aramızdaki konuşma yüksek sesli alkışlarla kesiliyor. Sonuçta, bu gece Orion'la sözlü tartışmaya girmemem gerekiyordu. Hafta sonu için her neyse onunla birlikte olmamı istediği için ona teşekkür etmem gerekiyordu.

Orion'un meraklı bakışları birkaç saniye daha yüzümde oyalandı, sonra gözleri bir santim kadar açıldı ve herkesin neden alkışladığını fark etti. Dikkatimi herkesin baktığı yöne çevirdim. Gelin ve damat el ele yürüyerek gelmişlerdi ve gerçekten de görülmeye değer bir manzaraydılar.

YAKLAŞIK BİR SAAT SONRA

"Bu, sevgilim, bir açık büfe." Treasure Grove, Achilles Lord'a bol miktarda beyaz trüflü patates püresi ikram ediyor.

Orion koltuğuna iyice yaslanırken acı acı homurdandı. "Şimdi de sıradan halktan biriymiş gibi mi davranıyor?" diye mırıldandı kendi kendine.

Konuklar gülüyor. Treasure, Achilles'in bir kumarhane büfesinde hiç yemek yemediğini iddia ettiğini anlatırken, havada bir eğlence dalgası yükseliyor. Noel öncesi tatillerine kadar Las Vegas'ı hiç ziyaret etmemişti. Görünüşe göre, Noel öncesi tatil yapmak bir gelenek haline gelmiş ve Orion da buna küçümseyerek burun kıvırıyor.

"Ona neyi kaçırdığının farkında olmadığını söyledim," diye haykırıyor Treasure. Gözleri, sanki dünyanın en mutlu kızıymış gibi yuvalarında parılıyor.

Aşıl Lord, müstakbel eşinin kendisine yedirdiği yemeğin tadını çıkarıyormuş gibi başını sallarken çiğniyordu. Aşıl'i bir süredir tanıyorum ve onu hiç bu kadar rahat görmemiştim. O ve Hazine, zıt kutupların gerçekten birbirini çektiğinin ve birbirini daha iyiye doğru değiştirdiğinin kanıtı. Ancak Orion'un bunu böyle görmediği çok açık. Hazine ve Aşıl akşam yemeğine kol kola, kameralar flaş patlatarak ve konuklar alkışlayarak geldiklerinden beri çifte sürekli iğneleyici sözler mırıldanıyor.

Dudaklarında hafif bir öfke ifadesiyle fısıldadı: "Kendilerini kim sanıyorlar? Las Vegas Şeridi'nin kralı ve kraliçesi mi?"

Kesinlikle hala Treasure'ın kendisi yerine kardeşini seçmesine içerliyor. Yani, neden seçmesin ki? Üç Lord kardeş var. Herkül ve Aşıl arasında hangisinin daha iyi bir seçim olduğu konusunda kararsızız. Sanırım bir kızın bir erkekte neyi sevdiğine bağlı. İkiisi de uzun boylu ve yakışıklı. Herkül çok hoş ve iyi huylu. Zindan gibi ofisimize geldiğinde çok hoşuma gidiyor. Babamı sormayı asla ihmal etmiyor. Herkül, Paisley ile birlikte bizimle aynı masada oturuyor. Biz kaynaşırken ve lüks büfede yemekleri tadarken ve garsonlar tarafından servis edilecek ne istersek sipariş verirken, Herkül bir kez daha babamın nasıl olduğunu sordu. Tabii ki, Orion bu soru karşısında şaşkın görünüyordu. Babamın kazasıyla hiç ilgilenmediğini

sürekli unutuyorum. Kendisinden beş metre ötedeki şeylerle asla ilgilenmiyor.

Birkaç dakika sonra yerlerimize oturduğumuzda Orion, "Babanın neyi var?" diye sordu.

Sadece başımı salladım. Açıklama yapardım ama masada bizimle oturan önemli isimler beni çok fazla dikkatimi dağıttı. Öne eğilip kolumu iyice uzatsam, Heartly Rose Grove ve Xander Grove'a dokunabilirim. Aman Tanrım, Paisley Grove'un annesi, ünlü bir modelken teknoloji gurusu olan Heartly, dergi kapaklarından çok daha çarpıcı. Xander Grove da şahsen aynı derecede zarif ve gizemli görünüyor. Kesinlikle VIP masasındayım. Ayrıca Treasure'ın ebeveynleri Leo ve Londyn Grove'un arasında oturuyorum. Ve yanında bir kız arkadaşıyla gelen Max Grove da var. Sanırım kız arkadaşı. Max Grove babası kadar zarif görünüyor ama daha içine kapanık ve mutsuz bir tip olabileceğini seziyorum. Kız arkadaşıyla aralarında romantik bir bağ yok gibi görünüyor. Gözümü dikmemeye çalışıyorum ama sanırım Orion takımyıldızının karşı tarafında oturan başka bir misafire bakıp duruyor. Adı Lake Clark ve kendisi bir sanatçı. Aslında Lake'i yıllardır tanıyorum. Oldukça iyi arkadaşız. Çok yakın arkadaş değiliz ama beni meşhur eğlenceli partilerinin çoğuna davet etti.

Masada ilgimi çeken başka insanlar da var. Örneğin, Treasure'ın büyükannesi Leslie, Achilles'in büyükbabası Hugo'nun yanında oturuyor. Geçen yıl Orion'un ofise girip büyükbabasının yıllardır Treasure'ın büyükannesiyle birlikte olduğunu söyleyerek öfkeyle bağırıldığını hatırlıyorum. Bunun neden bu kadar kötü bir şey olduğunu anlamamıştım ve Orion "Bu çok çılgınca değil mi?" diye sorduktan sonra titreyen dudaklarımda bu yorum kaldı. Gerçekten bu soruyu cevaplamamı isteyip istemediğinden veya sadece içini döküp dökmediğinden emin değildim. Onunla ilgili anlamak zor.

Ancak, Orion'un babası Chris ile de aynı masada oturuyorum. Birkaç tropikal adada birkaç barı olduğu için aileyle nadiren bir arada olduğunu

duydum. Onun da bir sevgilisi var ve o da bizimle birlikte olan Lord kardeşlerin annesi Marigold değil. Marigold, muhtemelen benim yaşımdaki genç bir adamla birlikte. Chris'in sevgilisinin adı Caroline. Yaşlarına uygun, yakışıklı bir çift oluşturuyorlar. Orion'un kuzeni Nero da bizimle oturuyor. Eskiden ofise daha sık gelirdi, genellikle Cuma günleri Orion'un işten ayrıldığı saatlerde. Nero'yu neredeyse bir yıldır görmedim. Bunun sevgilisiyle bir ilgisi olabileceğini düşünüyorum. Güzel ve Paisley Grove'la arkadaş gibi görünüyor. İkisi de yan yana oturduklarından beri samimi bir şekilde sohbet etmeyi bırakmadılar. Kısacası, birçok düğün masasında oturdum ama bu şimdye kadarki en iyisi ve muhtemelen asla geçilemeyecek.

Şu anda başım biraz dönüyor. Orion çok aksi bir adam olduğu için, ona katlanabilmek adına bol bol "Büyük Mavi Deniz" adında lezzetli mavi kokteyller içiyorum. Büfe yemeklerini seçme ve garsonların bunları masamıza getirme yönteminin tamamını gösterişli buldu. Ayrıca yemeklerin abartılı olduğunu ve Treasure'ın asla değişmeyeceğini söyledi. Tabii ki süreç gösterişli ve yemekler abartılı! Aşıl milyarder! Yüzde yüz eminim ki hala ona aşık, bu da onun kendisinden başka kimseyi sevmeyeceği inancımı bir nevi ortadan kaldırıyor.

Sanırım Orion, Treasure'ın sıradan halktan biri gibi davranmasıyla ilgili yaptığı yorum hakkında bir şeyler söylememi istiyor.

"Bu kesinlikle sıradan bir açık büfe değil," diyorum. Emin değilim ama bu birazcık geveleyerek söylemiş olabilirim.

Orion bana doğru gözlerini kısarak bakıyor ve ben de meydan okurcasına kaşımı kaldırıyorum. Ama kaşımı dik tutmak için çok uğraşıyorum.

"Bunlardan kaç tane içtiniz?" diye soruyor, yarı dolu mavi içecek bardağıma başıyla işaret ederek.

Kaşlarımı çatarak sayıyı hatırlamaya çalıştım. "İki, belki üç."

"Dört tane deneyin."

Başımı hızla geriye doğru çevirdim. "Dört mü?"

Nero, dikkatimizi dağıtacak şekilde, "Öyleyse, Orion," diye yüksek sesle söylüyor.

Partnerinin sandalyesinin üzerine kolunu uzatırken muzipçe sırıttı. "Heather'a ne oldu?"

Utangaç bir şekilde başımı aşağıya eğdim. Orion'un yanında otururken başka bir kadın hakkında soru sorması tuhaf geldi. Belki de Orion'la yeni bir ilişkiye başlamıştık bile. Belki de Orion'la asla birlikte olamayacağımız, hele ki gerçek ve ciddi bir çift gibi görünemeyeceğimiz o kadar açık ki. Bu yüzden tekrar başımı kaldırdım ve tam o sırada Orion'un içtiği şeyden bir yudum aldığını gördüm. Sanırım viskiydi, ama burbon da olabilir.

"Bilmiyorum. Ona sormanız gerekiyor," diyor.

"Yani seni eken o mu demek istiyorsun?" diye devam ediyor Nero, onu böyle dürterek. İkisinin de Marigold'a gizlice baktığını fark ediyorum. Heather, annesi için çalışıyor, bu yüzden onunla daha önce çıktığı diğer kadınlardan daha fazla iletişim kurma imkanı var. Ve Heather oldukça ilgiye muhtaç biri. Orion'un onu düğüne getirmeyeceğine nasıl ikna ettiğini bilmiyorum ama eminim ki birçok yalan söylenmiştir.

Orion sonunda Nero'ya "Geri çekil!" diye çıkıştı.

Nero başını geriye atarak gülüyor. Sanırım aradığı cevabı aldı. Orion ve Nero her zaman birbirlerini böyle kızdırırlar. Bu kadar yakın olmaları şaşırtıcı.

"Yani, ikiniz sevgili misiniz?" diye soruyor Paisley.

Öncelikle, Nero ve Orion arasındaki karşılıklı konuşmayı dinliyor olmasına bile şaşırdım, arkadaşıyla yaptığı sohbete o kadar dalmış görünüyordu ki. Cevabımla ilgilenen tek kişi o değil. Masadaki hemen hemen herkes bana bakıyor, hatta Orion'un annesi bile.

Neyse ki, cevabım hâlâ kolay. Mavi içeceğimin bardağını dudaklarıma götürürken alaycı bir şekilde homurdanıyorum. "İmkânsız."

"O senin randevu arkadaşın," diye patladı Max Grove. Sesindeki rahatlama açıkça belliydi.

Şimdi herkes, ben de dahil, sanki bir şey söylediğine şaşırmış gibi onu izliyor. Çok sessiz ve sıkılmış görünüyor.

"İlgileniyor musun Max?" diye soruyor Treasure. "Çünkü sanırım Lilly bekar, sen de öyle değil misin?"

Orion birden, "Hey," diye patladı. "Asistanımı rahat bırakın."

Max Grove'un yüzü toz pembenin muhteşem bir rengine bürünmüş. Yakışıklı bir adam demek yetersiz kalır, ama kesinlikle benim tipim değil. Yani, adam eğlenenin Azrail'i gibi görünüyor.

"İki kardeş eksildi. Ayakta kalan son kişi sensin, O," diyor Nero ve ardından sevgilisinin çıplak omzunu öpüyor. "Bitirme çizgisine senden daha yakınım."

Orion, odayı tarayabilmek için gövdesini soldan sağa çevirirken kafa derisini ovuşturuyor. Yüzündeki o ifadeye aşınayım. Kaşları çatık, ağzının kenarları büzülmüş bir halde, başını sağdan sola çevirerek büyük odayı arıyor. Caroline, Treasure'a yemekle bir ilgisi olup olmadığını sorduğunda, Orion'un kimi veya neyi aradığını merak ediyorum. Sorusu konuyu değiştiriyor. Her açıdan Orion rahatlayabilir, ama rahatlamıyor.

"Hadi gidelim," diyor tabağımı ve kendi tabağını alırken.

Nereye götürdüğünü sormaya fırsat bulamadan ayağa kalktı. Ailesi onu merakla izliyordu.

Aşıl, kardeşinin ani hareketinden rahatsız olmuş gibi görünerek, "Nereye gidiyorsun?" diye sordu.

Orion mırıldanarak, "Bize daha uygun birini buldum," dedi.

İKİ SAAT SONRA

Daha çok içki içtim. Saymayı bıraktığım nokta... Şey, ne zaman bıraktığımı bile bilmiyorum. Yeni bir masadayım ve evet, buradaki insanlar Orion'un tarzına daha uygun. Restorana geldiğimde sohbet ettiği iki kadın onun iki yanında oturuyor. Ben masanın karşı tarafındayım. Bizimle oturanların çoğu erkek. Sanırım otuzlu yaşlarında, üniversite yıllarını unutamayan tipler. Orion ve Treasure'ın arkadaşları olduklarını öğrendim. İkisi de eskiden aynı çevrelerde takılıyormuş.

Söyleyebileceğim tek şey, masaları değiştirmek iştahımı tamamen kesti. Orion'un çok uzak akrabaları olan, isimlerini hatırlayamadığım iki kadın kuzeni çok gülüyorlar. İkiz kardeşler. Çok uzak akrabalar olduklarını kesin olarak biliyorum çünkü sürekli bunu dile getiriyorlar. Sanırım birinin eli Orion'un cinsel organının üzerinde. Kolunun Orion'un kucağına doğru açılan şeklinden belli oluyor. İğrenç.

"Çok güzel," diyor yanımdaki adam. Yüzü çok yakın olduğu için ondan uzaklaşıyorum.

"Ne?" der gibi kaşlarımı çatıyorum.

"Peki, ikiniz nasıl tanıştınız?" Sanki eğlenceli bir açıklamayı dinlemeye hazır gibi kaşlarını iki kez yukarı kaldırdı.

Ağzım açık kaldı. Orion'la romantik bir ilişkim olduğunu mu düşünüyor? Erkekler konusundaki yargılarımın bu kadar kötü olduğunu mu sanıyor?

"O benim patronum." Sorusu beni çok rahatsız etti, çünkü gerçekten de öyle. Adamın bakışlarını takip ederek göğüslerime iniyorum. O beni üstsüz hayal etmeye devam ederken, kollarımı göğüslerimin üzerine kavuşturmak istiyorum.

"Öyle mi?" diye mırıldandı adam, gözleri hâlâ göğüslerimdeydi.

Orion, parmaklarını sallayarak ve bana giderek daha da yaklaşan adama ayağa kalkması için işaret ederek, "Hey, Morgan!" diye bağırdı. "Kalk ayağa."

Gözleri kısık, kafası karışık görünen Morgan yavaşça ayağa kalktı. Sarhoştı. Sanırım ben de öyleydim. Hızlı bir konuşmanın ardından Orion, Morgan'ın sandalyesine oturdu ve ona az önce terk ettiği koltuğa oturmasını işaret etti. Patronuma bu kadar yakın olduğum için hiç bu kadar minnettar olmamıştım. O Morgan denen herif sarhoştı ve giderek daha da ürkütücü olmaya başlamıştı.

“Gerçekten mi...” diye soruyor ikizlerden biri, daha koyu saçlı olanı. “İkiniz hiç birlikte olmadınız mı?” İşaret parmağını Orion ile benim aramda gidip getiriyor.

"Asla," diyorum, başımı kararlı bir şekilde sallayarak.

Ama cevabı benden beklemiyorlar. Dikkatleri, yalan söylediğimi ima edercesine sırttan Orion'a odaklanmış durumda. Koluna dirseğimle vuruyorum. Acıdı. Dirseğimi ovuyorum. Çelikten yapılmış gibi bir şey. Ama yine de diyorum ki, "Yalan söylediğimi ima etmeyi bırakın. Hiç birlikte olmadık. Onlara söyleyin."

"Hiçbir zaman birlikte olmadık," diyor gözlerimin içine bakarak.

Hem onlarla hem de benimle dalga geçiyor. "Neden bu kadar ciddiyetsizsin?" diye sızlanıyorum. Kendimde değilim. Bunu kesin biliyorum. Gözlerimi kırıyorum. Ve o da biraz bulanık görünüyor.

"Sarhoşsun," diyor, apaçık ortada olanı belirterek.

"Hayır, değilim," diye hemen karşılık verdim.

Masadaki adamlardan biri parmaklarını şıklattı ve bir kokteyl garsonu masamıza koştu. Adam, kızın beline kolunu doladı, kesinlikle sınırları aştı ve kulağına bir şeyler fısıldadı.

Sıcak nefes kulağımı ısıtıyor. "Dikkatli ol Lila. Köpekbalıkları etrafımızda dönüyor."

Döndüm. Orion'un yüzü benimkine o kadar yakın ki öpüşebiliriz. İğrenç.

"Sarhoşsun ve hepsi seninle birlikte olmak istiyor," diye tekrarlıyor.

Kulağa deli gibi geliyor. "Kim benimle yatmak ister?"

Tek tek çenesini masanın etrafında oturan adamlara doğru uzatıyor. Sanki yanıma nasıl yaklaşacaklarını anlamaya çalışıyorlarmış gibi beni izliyorlar. Aman Tanrım, nasıl fark etmemiştim? Belki de Orion'un arkadaşları oldukları içindir.

“Ama merak etme. Seni koruyacağım.”

Kahkaha atıyorum. Böyle bir alçağın beni koruyacağı düşüncesi beni tekrar güldürüyor. Sadece... biraz daha gülüyorum. "O adam ki..."

Ağzımdan kelimeler çıkmıyor, gülmekten boğuluyorum. Masadaki herkes beni eğlenerek izliyor.

"O adam kim?" diye soruyor Orion.

Nasıl söyleyeyim? Söyleyemiyorum bile. Kendimi toplamaya çalışırken, kokteyl garsonu bir tepsi dolusu shot bardağıyla geri döndü. Bardaklardan birinde mavi bir sıvı vardı.

"Bu senin için, güzelim," diyor içkileri sipariş eden adam. Bana saf bir şehvetle bakıyor.

“Aman Tanrım,” diye fısıldadım. Bu elbise—bu kesinlikle benim elbisem olmalı.

Orion gülüyor. "Gördüğünüz gibi, benim korumama ihtiyacınız var, değil mi?"

"Bu adam kim?" diye soruyorum.

“Ben.”

“Ben kim?”

“Ben, Ben'dir.”

Başımı salladığımda, sanki boynumun üzerinde havada süzülüyormuş gibi hissediyorum. "Hayır, Ben senin için kim?"

Garson bardağı önüme koyduktan sonra Ben başıyla onayladı. "Şerefe!" dedi, minik bardağı alt dudağına dayayarak. Dili bardağın kenarında yavaşça daireler çizerken, kısık bakışları beni süzdü.

“Ben eski bir arkadaşım. Ama ona katılıyorum. Şerefe!” Orion, kadehin içindeki alkollü içeceği bir çırpıda içti.

Bunu yapmamalıyım. İçimdeki bir ses bana yapmamam gerektiğini söylüyor. Zaten epey sarhoşum. Mavi içeceklerle dolu minik bardak başparmağım ve işaret parmağım arasında. Masadaki herkes ikinci kadehini içiyor. Garson, ben birincisini bitirmeden ikinci kadehi getiriyor.

"Hadi bakalım," diyor Orion. "Benim ellerimde güvendesin."

Masada oturan tüm VIP'lere döndüm. Hemen bir plan yaptım. Çok sarhoş olursam, eski yerime döner ve Paisley veya Lake'ten beni odama kadar götürmelerini rica ederdim. İstersem bana bakarlardı çünkü onlar öyle kızlar. İçkiyi bitirdim ve tadının ne kadar lezzetli olduğuna şaşırdım. Daha sert bir içki olacağını düşünmüştüm ama değil. Hemen bir sonraki kadehi de içtim, alkolden çok meyve suyu olduğunu fark ettim. Sorun olmaz herhalde!

BÖLÜM6

O Gece...

DELİLAH O'SHAY

Sanki bedenimden ayrı bir deneyim yaşıyorum. Kendimi kendim değilmişim gibi görüyorum. Gülüyorum. Lina, Mina, Chase, John, Tucker, Craig. Sanki onları sonsuza dek tanıyormuşum gibi hissediyorum. Kıvrıcık saçları kafa derisine yakın kesilmiş olan Ben, geçen hafta Yancey'nin köpeğinin kapısına geldiğinden bahsetmişti.

Yancey, "Çünkü kızgınlık döneminde ve nereye gideceğini biliyor," diye yanıtladı.

İşte bu yüzden, isimsiz duyguların boşalması gibi gelen, kontrol edilemeyen bir kahkaha krizine girdik. Ben'i şahsen tanımıyorum, ama gece boyunca içkilerimizi servis eden garsonun şimdi kucağında oturması—bacak bacak üstüne atmış, kolu ensesine dolanmış ve sahte göğüsleri yüzüne dayalı—karakteri hakkında çok şey söylüyor. Tam bir çapkın.

Ama daha geniş bir perspektiften bakıldığında, düğün öncesi akşam yemeği gerçek bir partiye dönüştü. Ne zaman olduğunu tam olarak hatırlayamıyorum. Müzik açıldı. Bir DJ dans müziği çalmaya başladı. Treasure önderliğinde, yakında evlenecek çift dans pistini ilk ateşe verenler oldu ve ardından daha fazla insan onlara katıldı. Hava kahkaha, dans, konuşma ve içkiyle doluydu. Çok fazla içki. Kendimi bir coşku halinin

içinde buldum. Bu kadar sarhoş olmadan önce bir planım vardı ama ne olduğunu unuttum. Plan, beni Orion'un cazibesinden korumak içindi. Her ne kadar tüm çekincelerim ortadan kalkmış olsa da, içimde küçük bir parça, ona yaslanırken omzumu onun omzuna dayamam gerektiğini biliyor.

Mina, bizi suçlayıcı bir bakışla süzerek, "İkiniz gittikçe daha çok bir çift gibi görünüyorsunuz," dedi.

"Ha," diye alay ettim. "Gerçekten de uzak kuzeninin masanın altında kendisine dokunmasına izin verecek bir adamla birlikte olacağımı mı düşünüyorsun?"

Mina'nın yüzü şirinliğin ta kendisi; yuvarlak yanaklar, kare çene. Mafya filmlerindeki gangsterler gibi elektronik sigaradan nefes çekerken kıkırdaması bana yaramaz bir Kewpie bebeğini hatırlatıyor. "Orion söz konusu olduğunda bu çok mümkün." Yüzünü buruşturuyor. "Belki Lina, ben değil." Başını ters yöne eğiyor, bir gözü neredeyse kapalı ve ağzından bir duman bulutu çıkıyor. "Onun cinsel organına dokunmadan önce seni temizlerim."

Şaşkınlıkla başımı geriye attım. Kadınlardan hoşlandığını asla tahmin edemezdim.

"Bir kere," diyor açık renk saçlı ikiz kardeş Lina. Şu an, ve sadece benim durumum yüzünden, birini diğerinden ayırt edebilmemin tek yolu saç rengi. "Yatakta iyidir, ama seni ona tavsiye etmem bebeğim. Çok hassassın. Seni kırar."

Onun beni narin biri olarak görmesi düşüncesi beni kontrolsüzce kahkaha attırıyor. Narin değilim ve onun benim hakkımda ne düşündüğünü umursamayacak kadar güçlüyüm. Ancak, bir konuda onunla aynı fikirdeyim. "Biliyorum. Biliyorum..." diyorum dudaklarım ağırlaşmış bir şekilde. Dudaklarım ve dilim, kafamdan çıkmayı bekleyen düşünce karmaşasını açıklayacak kadar keskin değil. İkizlere Xena ile Orion gibi bir adama aşık olmanın ne kadar tehlikeli olacağı hakkında sürekli konuştuğumuzu anlatmak istiyorum. "Xena," diyorum kuzenimin adını

geveleyerek ve daha da yüksek sesle gülüyorum. "Xena. Lina. Ve Mina." Bu neden bu kadar komik?

Orion'un ılık nefesi kulağıma değiyor. "Pekala, hadi gel. Biraz hava al."

Başımı çeviriyorum. Yüzüm zehirli elmaya çok yakın. Bir ısırık alabilirim. Ama bu kadar nefret ettiğim bir adamla bu mekândan ayrılmalı mıyım diye düşünüyorum. Ondan nefret ediyor muyum? Şu an Orion'u her zamankinden daha çok seviyorum.

"Pekala," diye iç çektim, dudaklarım aralıktı.

Bizi birbirimize bağlayan tuhaf enerji beni bir trans haline soktu. Onu öpmeliyim. Gerçekten istiyorum. Onun şehvetli dudakları hiç bu kadar baştan çıkarıcı görünmemişti.

Ayaklarımın üzerinde sendeliyorum. Sandalyeme geri düşmeden önce, Orion'un güçlü elleri belimi kavrayıp beni dengeye getiriyor.

"Uslu dur, O," diye sesleniyor Lina.

"Onu geri getirmeyi unutma," diyor Ben.

Şimdi Orion'un kolu belime dolanmış. Vücudu bana çok sert bir şekilde yapışmış. Hep böyle sert bir vücuda mı sahipti acaba?

"Çok fit bir vücudun var," diyorum.

Burunundan gülerek, "Gerçekten sarhoşsun. Hadi seni ayıltalım." dedi.

AYAK SESLERİMİZ BETON ZEMİNE DEĞİYOR. BU GECE BİRÇOK İNSAN dışarıda. Otelimiz o kadar boş ki, ülkenin en popüler ve kalabalık şehirlerinden birinde ziyaretçi olduğumuz aklıma bile gelmemişti. Orion hâlâ belime kolunu dolayarak beni sıkıca tutuyor. Başım onun sağlam omzuna yaslanmış. Ona şu an ihtiyacım var. Birincisi, bir adım daha atabilmem için o çok önemli. Ama bir de başka bir şey var.

"Bu gece senden hoşlanıyorum, Orion," diye itiraf ediyorum. "Normalde sen tam bir..." Peki o ne? O bir pislik değil.

"Pislik mi?" diyor gülerek.

"Hayır," diye fısıldıyorum tutkuyla. "Pislik değilim. Kötü niyetli değilsin. Sadece çok apkınsın. Ve çok fazla ilgiye ihtiyacın var. Çok ciddiyezsizsin. Ayrıca şımarık ve hak iddia eden birisin. Ve kesinlikle bir serseri." Gözlerimi kapatıp az önce ne dediğimi hatırlamaya çalışıyorum. Serseri kelimesi kafamda takılı kaldı. Az nce Orion'a serseri olduğunu mu söyledim?

"Haklısın." Orion'un sesi sanki beş metre arkamızdan geliyormuş gibi duyuluyor.

"Neyde yanılıyorsunuz?" diye fısıldadım, göz kapaklarım aralanırken.

"Pekala. Anladığım kadarıyla daha agresif bir yaklaşım benimsememiz gerekiyor."

Duruyoruz ve bir şekilde, onun sert kollarına yapışmış, tam karşısındayım. "Aman Tanrım, vücudun çok sıkı. Yumuşak ten ve kaslardan oluşan bir erkekten daha iyisi pek yok." Kollarımı gövdesine dolayarak kendimi ona bastırıyorum. "Hım..." diye inliyorum.

"Kahretsin," diye fısıldadı ve ardından hızla, "Ellis, bizi kaldır. Seni yere sereceğim," dedi.

ORION'A SARILIRKEN UYUYAKALDIĞIMI SANIYORUM AMA EMİN DEĞİLİM. İlk başta kaldırımda duruyorduk, şimdi ise şofrl bir limuzinin arka koltuğundayız. Orion'a çok yakınlım. Ona yakın olmayı seviyorum. Yzmn yan tarafı hala pazusuna yaslanmış ve parmaklarım karın kaslarının kıvrımlarına dokunuyor. Bu gece birlikte olduğum bu adama dokunmayı bırakamıyorum. Onu patronum Orion Lord olarak bile görmüyorum. O başka biri, bir yabancı—narenciye, biber, sandal ağacı ve kiraz kokan, son derece yakışıklı, çekici bir yabancı. Derin bir nefes daha alıyorum. "Hım..."

"Kusacaksan bana haber ver," diyor hafif bir gülümsemeyle.

Orion kaldırımında birkaç kez kustuğunu söylüyor. Kusmuş muydum? Hatırlamıyorum. Ama onu daha da sıkıca kucaklıyorum. Büyük, sert, peluş bir oyuncak gibi. "Sanırım yatmalıyım," diyorum, gecemin bitmesini istemesem de.

"Daha yeni başlıyoruz, Lila," diyor Orion. Beni kendine daha da yaklaştırıyor.

"Öyle miyiz?"

Alnıma bir öpücük mü kondurdu az önce? "Seni biraz ayıklaştırayım. Mükemmel bir yer biliyorum."

Biraz ayılmaya ihtiyacım var. "Tamam," diye fısıldıyorum.

"Ama iyi anlaşıyoruz, değil mi?" diye soruyor.

Sıkı karın kaslarını sıkıyorum. "Evet."

"Görüyorsun ya, arkadaş olabiliriz."

"Belki," diye mırıldandım.

"Mektubunu okudum, Lila."

Ne dedi? Bana Lila mı dedi? "Hangi mektup?"

"Perşembe akşamı ofise döndüm..."

"Takvim..."

"Elektrik kesintisi..."

"Ah," dedim sonunda sözlerini çözebilmişim. "Eğlenmek istediğim için ayrıldım."

"Eğlence?"

Sesindeki yoğun merakı fark ettim.

"Telefonumu kapattım çünkü beni rahatsız etmeni istemedim. Sürekli beni rahatsız etmeni..." diye mırıldandım.

Orion'un göğsünün hareketini hissederken o da kıkırdıyor. "Çünkü sana hayatımı emanet ediyorum, Lila. Sensiz ne yapacağımı bilemezdim."

"Zehirli elma," diye fısıldadım ona daha da sokularak, kendimi biraz daha rahat ettirdim.

"Ne?"

"Sen zehirli bir elmasın ve bunu unutamıyorum." Bu sözleri söylemek için çok çaba sarf ettiğimi hissettim.

Orion yerinde kıpırdanıyor. Vücudumu kaldırıyorum, temasımızı kesiyorum, aramızda mesafe bırakmanın en iyisi olduğunu birden hatırlıyorum. Şu anda içimde bir şeyler oluyor. Cinsel organım hafifçe karıncalanıyor. Hala onun kokusunu çok seviyorum. Ve hala onun dokunuşunu çok seviyorum. Ama bir limuzinin arka koltuğunda birlikte sıkışıp kaldığım bu adam gerçekten de Orion Lord, alçakların kralı.

"Hayır, lütfen geri gelin," diyor, parmaklarını kıvrarak, beni baştan çıkarıcı bir şekilde yanına çağırıyor.

Bunu yapmamalıydım. Bu kocaman arabanın diğer tarafına tutunmalıydım ama arzuladığım şeye engel olamıyorum. "Şey..." Güçlü bedenine sokuluyorum. "Çok iyi hissettiriyorsun."

"Sen de öylesin Lila. Çok hassassın."

"Lilly," diye hatırlatıyorum ona.

"Ama ben Lila'yı seviyorum. Sen de Lila'ya benziyorsun. Güzel ve egzotik. Dudaklarını öpmeyi hep istedim, biliyor musun? Kiraz dudakların... Ne kadar yumuşak olduklarını hep merak ederim."

Bütün hassas bölgelerim kendi kalp atışlarına sahipmiş gibi zonkluyor. Orion bir sürü şey söyledi ve ben bunların yarısını çoktan unuttum. Ama dudaklarımdan bahsetti. Yumuşak olup olmadıklarını öğrenmek istiyor. Başımı geriye doğru eğip dudaklarımı ona doğru çeviriyorum ve o anı bekliyorum.

Kısık gözlerimle onun bana baktığını, dudaklarının aralık olduğunu ve nefeslerinin yüzümü ıslattığını görüyorum. Zehirli elmayı yutmak üzereyim. Çıplak soyunup fare kapanının üzerinde dans etmekten saniyeler uzaktayım ve bununla bir sorunum yok.

"Vardık," diye duyuluyor sürücünün sesi arka koltuk hoparlörlerinden.

Ama Orion ve ben kımıldamıyoruz. Onun üzerimdeki gücüne boyun eğdim. Benden önce gelen tüm kadınların yaptığı aynı ölümcül kararları verdiğimi hayal ediyorum. Bundan sonra olacakları durduracak gücüm yok, sadece o bu felaket anımıza son verebilir.

Aniden Orion boğazını temizledi. Yavaş çekimde, şehvetli dudaklarının alnıma doğru yükselişini izledim. Tenime yumuşak, hafif nemli bir öpücük kondurdu.

"Size yardımcı olayım," diyor nefes nefese.

AYILDIĞIM İÇİN ORION'A YASLANMADAN YÜRÜYEBİLİYORUM. GERÇİ kolu hala belimde, bu da bir ayağımı diğerinin önüne koymamı kolaylaştırıyor. Özenle dekore edilmiş Vegas tarzı lobiye girerken yakınlığımız büyük bir hata gibi gelmiyor. Orion Lord, bellboy'a adını söylüyor ve hemen özel bir asansöre götürülüyoruz. Bu adamın özel asansörler ve ayrıcalıklı erişim konusunda ne kadar titiz olduğunu seviyorum. Sırada beklemekten nefret ediyorum ve zamanla sıralarda geçirdiğim zamanı sınırlamak için bazı yöntemler geliştirdim. Örneğin, kapı görevlilerinin isimlerini hatırladığım birkaç favori gece kulübüm var. Bazen, içeri girmeyeceğim günlerde o kulüplerin önünden geçerken el sallıyorum ve "Merhaba Marquis!" veya "Merhaba Lance!" veya "Merhaba Billy!" veya "Merhaba Don Juan!" diyorum. İnsanlar, özellikle de kapı görevlileri, tanınmayı sever.

"Beni nereye götürüyorsun?" diye soruyorum binanın tepesine doğru sakın bir şekilde ilerlerken. Yanımda olan bu yakışıklı adamdan faydalanma isteğime karşı koymaya çalışıyorum. Adı neydi yine?

"Başka bir partiye gidiyoruz. Ama bizim kendi özel alanımız olacak ve size birkaç fincan kahve getireceğim."

"Ah, Orion."

"Ne?" diye soruyor.

"Kahve istemiyorum."

Sanırım gerçeği itiraf ettim. şu anki halimi tercih ediyorum. Eğer ayık olsaydım, bunu yapamazdım... Onu gövdesinden sıkıca kucaklıyorum ve o da başıma nazik bir öpücük konduruyor.

"Seni ayık hale getirmemiz gerek evlat," diyor, sanki sorumluluk kendisine aitmiş gibi.

"Peki ya sen? Ayık mısın?"

Kapılar açılırken Orion kıkırdadı. "Hiç de değil."

Birbirimize sarılarak, müziğin ritmine doğru yavaşça ilerliyoruz. Başım hafif, ayaklarım ise havada süzölüyor gibi. Bu geceyi ve bu anı çok seviyorum. Loş bir koridorda ilerlerken bas ritimleri beni adeta sarıyor. İnsanların konuşmalarını kesip bize baktıklarını zar zor fark ediyorum. Böylesine popüler ve yakışıklı bir adamla birlikte olmaktan gurur duymadan edemiyorum.

Çatı katının tamamına yayılan muhteşem bir gece kulübüne giriyoruz. Yukarıya bakıyorum. Camdan yapılmış tavan, koyu morun mükemmel tonunda, görkemli bir gökyüzüyle iç içe olduğunu hissettiriyor. Ayaklarım kesinlikle yerden kesilmiş gibi hissediyorum. Müzik hala güzel. Çevreyi saran sahnelerde yarı çıplak, hatta bazı durumlarda tamamen çıplak kadın ve erkeklerin kışkırtıcı bir şekilde dans etmesi beni enerjilendiriyor. Omuzlarım ritme göre hareket ediyor. Ben de dans etmek istiyorum.

Orion dans etmemiz gerektiğini söylediğimi duymuyor. Üzerimizdeki az giyinmiş refakatçimizin bizi nereye götürdüğü hakkında hiçbir fikrim yok, ama birdenbire New York'tan Las Vegas'a olan uçak yolculuğumuzdaki hostesi görünce şaşırdım. Adını unuttum, ama hatırlamaya çalışıyorum. Pippen mi, Pepper mı...

"Ah," dedim. "Pippa." Kimsenin beni duyduğunu sanmıyorum. Sanırım ben bile kendimi duyamıyorum. Bu yüzden, içimde kıskançlığa çok

benzeyen bir his dalgası geçerken, ağızımı Orion'un kulağına yaklaştırdım. “Pippa seninle yatmak istiyor.”

Orion sırttı. Müziğin sesi yüzünden onu duyamıyorum ama kıkırdadığını görüyorum. Bunu kendime hiç itiraf etmedim ama kıkırdamasını seviyorum. Elbette, sesinden nefret ettiğıme kendimi ikna ettim ama etmiyorum. Hiçbir zaman etmedim.

Pippa, Orion ona bir şey söyleyene kadar onun yanından ayrılmadı. Ne dediğini duyamadım ama olduğı yerde donup kaldı ve biz onu arkamızda bıraktık.

Şarkı değışiyor ve melodiyi tanıyınca bedenim daha fazla dayanamıyor, dans etmeliyim.

"Benimle dans eder misin?" diye yüksek sesle söylüyorum, Orion'u gitmesini istediğim yöne doğru çekiştirerek.

"Dans etmek mi istiyorsun?" Şaşırmış gibiydi.

Kendim gibi değılim, biliyorum. Ya da belki de kendim gibiyim. Babamın kazasından beri olmadığım biri gibi davranıyorum.

Soruyu, gece kulübüne gelenlerin ayaklarını yere vurduğı, sallandığı, zıpladığı ve müziğe göre dans ettiğı yöne doğru başımı eğerek cevaplıyorum. Orion hostese bir şeyler söylüyor. Hostes başını sallıyor ve sonra içimdeki bu yakıcı arzuyu yerine getirmek için uzaklaşmamızı izliyor. Bedenimi onun etrafına sarmalıyım. Onu kendime karşı hissetmek istiyorum.

UZUN ZAMANDIR BÖYLE KENDİMİ SERBEST BIRAKMAMIŞTİM. Kalalarımı Orion'un etrafında sallıyorum, ona sürtünüyorum, cinsel organını okşuyorum. O, seksi, sinsice yaklaşan bir ağaç gibi beni izlerken sertleşmiş durumda. Evet, gerçekten de bu yakışıklı adamı utanmadan baştan çıkartıyorum. Bir erkeğı şehvetli bir dansla baştan çıkarma

yeteneğimi kaybettiğimi sanıyordum, ama Orion'un gözlerindeki ateş, bana açılmış olması ama arzuyla felç olmuş hali, kaybetmediğimi söylüyor. Ellerim tüm vücudunda. Ona bir şey göstermek istiyorum. Dizimi kaldırıyorum. Yeteneğim devreye giriyor, tek bacak üzerinde dengede durmamı sağlıyor. Ayak bileğimi tutuyorum. Karın kaslarımı çalıştırıyorum, bacağımı yeterince yukarı kaldırıp baldırımı Orion'un omzunun önüne yaslıyorum.

Orion, gözleri ağırlaşmış bir halde birkaç kelime mırıldanıyor. Sadece bir kelimeyi anlayabiliyorum: "Siktir." Bu adamı istediğim yerde yakaladım, bu yüzden esnemeyi daha da derinleştiriyorum. Vajinam ona yapışmış ve ağızım onunkine yakinken iç ve dış uyluklarımdaki ağrı çok güzel. Ama eminim bunu benim hakkımda bilmiyordu. "Ben bir dansçıyım."

Çok yavaş oluyor ama şimdi dudakları benimkilerde. Orion Lord'u öptüğüme inanamıyorum. Sıcak ve ıslak dili, şehvetle benimkinin etrafında dönüyor. Dudaklarımız birbirine dolanıyor. Vay canına, ne kadar iyi öpüşüyor. Dudaklarımız ve dillerimiz şehvetli danslarına devam ederken, onunla öpüşme eylemine kendimi kaptırmış durumdayım. Orion'un büyük eli bacağımı kavradığında nefesim kesiliyor, sanki beni istiyormuş gibi, sanki bana sahipmiş gibi. Arzu, ağızında inlememe neden oluyor. Bu gece öptüğüm adam kim? Kesinlikle şehvet düşkünü patronum değil. İmkânı yok... Bu adam bir varis. Tam bir seks bombası. Onu daha yakından tanımak istiyorum. Ona karşı şehvet duymak istiyorum.

Şarkı bitiyor ve bu gece birlikte olduğum adamla birbirimizin gözlerine bakıyoruz. Başım dönüyor.

Anlar geçiyor. Yeni bir şarkı başlıyor. Peki bundan sonra ne yapacağız?

"Bir içkiye ihtiyacım var," diyor nefes nefese.

Orion'a karşı hissettiğim bu duygunun küçük bir parçasını başımı sallayarak bıraktım. Başka bir içkiye ihtiyacım yok, ama kesinlikle oturmam gerekiyor.

GECE KULÜBÜ ÇOK GÜRÜLTÜLÜ OLDUĞU İÇİN BİZİ YİRMİ BİRİNCİ kattaki özel, lüks bir bara yönlendirdiler. Hiçbir şehir Vegas kadar seksi bir atmosfer yaratamaz. Duvarlar altın kaplama ve bar tabureleri camdan yapılmış ve ampuller gibi parlıyor. Burada çok fazla insan yok, bu yüzden neredeyse Orion ve ben mekanı kendimize aitmiş gibi hissediyoruz.

Kendine bir viski ekşisi sipariş ediyor, sonra da barmene bana alkol oranı düşük, meyveli ve hafif alkollü bir içki yapmasını söylüyor.

Barmen bunu söylerken beni baştan aşağı süzdü. Normalde ne gördüğünden endişelenirdim. Ama aklıma gelen tek şey, ünlü bir oyuncuya ne kadar benzediği. Adamın adını hatırlamıyorum ama dağınık saçları ve müthiş bir çenesi var. Aman Tanrım, kimsenin adını hatırlayamıyorum.

"Bacağıyla yaptığın o şey..." diyor Orion, şimdi yalnız kaldığımızda.

"Ne olmuş yani?" diye mırıldanıyorum.

"Bu inanılmazdı."

Sırıttım. "Ben bir dansçıyım."

"Evet, bana öyle demiştin." Kaşlarını sertçe kaldırarak söyledi. "Ama psikoloji diploması olduğunu sanıyordum?"

"Evet."

Barmen içeceklerimizi servis ediyor. Bakışları bir anlığına fazla uzun süre gözlerimde kalıyor. Orion'un önünde flört ediyor, Orion ise fark etmiyor gibi görünüyor. Eminim bir erkeğin sevgilisiyle flört ettiğini asla fark etmiyor. Eminim herhangi bir kadının onu değil de başka bir erkeği seçmesinin akıl almaz olduğunu düşünüyor.

"Anlıyorum," diyor, yüzünün bir tarafındaki güzelce kesilmiş sakalını ovuşturarak. "Dinle Lila, kalman için ne yapabilirim?"

Sorusu, beni biraz olsun ayıklaştırmaya yetecek kadar güçlü, hafif bir tokat gibi geldi. Mavi kokteylimden ilk yudumu alırken başımı salladım. Gece boyunca içtiklerimden çok daha lezzetliydi. Ve o kadar da sert değildi.

Orion alt dudağını ağzının içine çekip ıslattı. "Beğendin mi?"

Dilim üst dişlerimin arkasına yapışmış durumda. Ses tonunda bir şeyler imalı. Birdenbire, vajinamı ona nasıl utanmazca bastırdığımı, zonklayan, yalvaran ve ağlayan vajinamı ona nasıl bastırdığımı hatırladım. Ama henüz tehlike geçmedi. Aman Tanrım. Onu istiyorum. En azından aklımı başımda tutarak onunla sevişme isteğime karşı koyabiliyorum.

"Evet," diye zar zor söylüyorum. "Daha az alkollü." En azından tadı öyle.

"Harika. O zaman istediğin kadar al." Orion aniden yerinde kıpırdandı. "Ama ben diyordum ki—"

"Psikoloji bölümünde okuduğumu bildiğine şaşırdım," diye ağzımdan kaçırdım, sözünü kesmek istememiştim. "Hatırlayacağını düşünmemiştim."

Dudaklarının bir köşesi seğirdi, alaycı bir gülümseme oluşturma ihtimaliyle oynadı. "Senin hakkında sandığından daha çok şey biliyorum. Ama söyle bana, Lila, ne yapabilirim?"

Onun seksi gözlerindeki manyetik bakışın büyüüne kapıldım ve zar zor "Lilly" diyebildim.

Sonunda, çarpık sırtışı beliriyor. "Bana Lila diye seslenmene izin vereceğini sanıyordum."

Başımı sallıyorum ama sonra aniden duruyorum. Belki de kabul ederdim. Bu otele nasıl geldiğimizi zar zor hatırlıyorum. Tek gözüm kısılmış, mavi içeceğimi bitirirken ve barmen önüme bir tane daha koyarken, Orion takımyıldızının bir buçuk versiyonunu görüyorum. "Gerçeği bilmek ister misin?" diye soruyorum.

Orion daha dik oturdu. "Vur bakalım."

Kokteylimden bir yudum daha alıyorum. Lezzetli tadı ağzımda yayılıyor. "Berbat bir patronsun." İçtiğim içkinin verdiği cesaretle, yüzüne bu kadar yakın otururken bunu söyleyebiliyorum.

Kalın kaşları yukarı kalktı. "Pekala. Bunu kabul ediyorum."

Ona parmağımı salladım. "Bak, biliyorsun. Mesele bu. Berbat biri olduğunu biliyorsun ama değişmeyi reddediyorsun."

Sanki hiçbir şey olmamış gibi ellerini havaya kaldırıyor. "Değişeceğim."

"Değişemezsin Orion," diyorum, başımı şiddetle sallayarak. "Ve işin aslı şu ki, aptal değilsin. Çok, çok, çok... zeki bir adamsın. Eksik olan..." Dilimin ucunda olan kelime bir anda uçup gidiyor ve hatırlayamıyorum.

Onun iki görüntüsü de söylemek istediğim şeyi bitirmemi bekliyor. Ama birden bire bir şey hatırlıyorum.

"Öpüştük mü?" diye soruyorum.

Orion sandalyemi kendine doğru çekiyor ve yüzlerimiz o kadar yakın ki nefesini dudaklarımda hissedebiliyorum. Ondan yayılan koku her neyse, başımın daha hızlı dönmesine neden oluyor.

"Öpüştük," diye itiraf ediyor.

"Ah," diye fısıldadım. Şimdi hatırlıyorum.

"Biliyorsun, fikirlerim var."

Sanırım kelimeleri anlaşılabilir bir şekilde söylüyor.

Zorlukla yutkunuyorum. Ondan aramıza biraz mesafe koymasını istemek istiyorum, ama aynı zamanda daha da yakınlaşmasını da istiyorum, belki bedenlerimiz birleşebilir. "Fikirlerin var mı?" diye zar zor söylüyorum.

"Biliyorum, hata yaptım Delilah. Benim yüzümden zindandayız. Ama bazı fikirlerim var."

Merakla bekliyorum. "Ne tür fikirler?"

"Herc'i ve onun lanet olası TRANSPOT yazılımını utandıracak bir şey." Birden sandalyemi kendine doğru çekti. "Sana dokunmak istedim Delilah, ama kendimi tuttum. Amına dokunmak istiyorum. Seni orgazma ulaştırmak istiyorum."

Gözlerimi her kırışımda, onun cazibesine daha da kapılıyorum. "Gerçekten mi?" Kafam tavana doğru gidiyor.

"Evet."

"Başka bir şey öğrenmek ister misiniz?"

Evet, öyleyim. Başımı sallıyorum.

"Sana her baktığımda kendimi tutuyorum. Sen benim Lila'msın. Seni ilk gördüğümde, güzelliğinin farkında olmayan en güzel kadın olduğunu düşünmüştüm. Seni yasak meyve gibi soymak istedim. Seni sertçe becermek istemiyorum Lila. Seninle sevişmek istiyorum. Yavaş ve istikrarlı bir şekilde, seni tekrar tekrar, defalarca orgazma ulaştırmak istiyorum..." İç çekişleri yüzüme yayıldı. "Ve tekrar."

"Ve bitti mi?" diye tekrarlıyorum. Her sözünü anlamakta zorlanıyorum. Beni soyup, benimle sevişmek ve bunu sonsuza dek sürdürmek istiyor.

"Pekala," diye iç çektim.

Orion'un dudakları benimkilerde ve sonra dili hayranlıkla aralanmış dudaklarımın arasından kayıyor. Yavaşça göğsüm onun göğsüne doğru yükseliyor.

"Dansın çok seksi, Lila," diye fısıldıyor.

"Öyle mi?"

Orion parmağını alt dudağımın üzerinde gezdirdi. "Seninle tekrar dans etmek istiyorum. Bu beni çok tahrik ediyor."

ASANSÖRDE ÖPÜŞTÜKTEN SONRA, HATIRLAMİYORUM AMA ORAYA dokundum. Hayır... Dokunmaktan fazlasını yaptım. Sertleşmiş penisini okşadım, ta ki bileğimi tutup durmamı isteyene kadar. Ve şimdi dans ediyoruz. Orion dimdik duruyor, beni okşuyor, kıvranan kalçalarımı ovuyor ve kavıyor. Parmağı göğüslerimin arasında dolaşıyor. Göğüslerimi ağzına almak istediğini fısıldıyor. Vajinamı da ağzına almak istiyor. Titreyen vücudumu sert göğsüne yaklaşıyor ve sertleşmiş penisıyla beni sürtüyor.

"Benimle kal," diye fısıldıyor kulağıma.

Dillerimiz birbirine dolanıyor ve birbirini okşuyor. Tadı bana evimi hatırlatıyor. Kalbim patlayacak gibi. "Evet," diye fısıldıyorum.

"Seni seviyorum," diyor.

Sanırım ben de aynısını söylüyorum.

Sanki bir rüyadaymışım gibi, beni gece kulübünden çıkarırken onu izliyorum. Sırtım asansör duvarına dayalı ve sert göğsü benim yumuşak göğsüme bastırıyor. Orion çenemi eliyle kavıyor. Birbirimize bakarken gözleri kısılmış.

"Seni asla terk etmeni istemiyorum, Delilah."

Cevap veriyorum, ama kelimeler ağzımdan çıkar çıkmaz unutuyorum.

Vegas'ın insanları bir arada tutmasıyla ünlü olduğunu söylüyor. Ve sonra bana sorduğu soru mantıklı geliyor.

"Çünkü senden nefret ediyordum, bu da seni sevdiğim anlamına geliyor," diye fısıldıyorum, diye düşünüyorum.

Asansör kapıları açılıyor. Ve giriyoruz. Bir yere gidiyoruz ve nereye gittiğimizi çoktan unuttum.

BÖLÜM7

Ertesi Sabah

DELİLAH O'SHAY

Ağırlaşmış göz kapaklarımdan birini, sonra diğerini açmak için mücadele ediyorum. Saniyeler geçtikçe yavaş yavaş kendime gelmeye başlıyorum. Dilimde tatlı ve ekşi bir tat var; yaban mersini ve alkol karışımı. Mavi içki —çok fazla içmiştim. Kaslı, kıllı ama aşırı kıllı olmayan bir adamın kolu göğsümün üzerinden uzanıp beni yatağa doğru bastırıyor.

Tamam, sanırım. Buraya nasıl geldiğimi hatırlamaya çalışıyorum. Ama beynimin o kısmını harekete geçirmeye çalışmak, kelimenin tam anlamıyla kafamı duvara vuruyormuşum gibi hissettiriyor. Ayrıca boğuluyormuş gibi de hissediyorum. Hayatımda sadece bir kez akşamdan kalma oldum ve ondan sonra bir daha asla o korkunç durumu yaşayacak kadar sarhoş olmayacağıma kendime söz vermiştim. Ama işte ikinci kez akşamdan kalmayım; ve şu anda yaşadığım şey, daha önce hissettiğim her şeyden daha kötü.

Yanımda uyuyan adam hırıltılı bir horlama sesi çıkarıyor. Daha iyi görebilmek için dönüyorum. İlk önce kafasının arkasını görüyorum. Ama o kafanın arkasını her yerde tanırım. Orion takımyıldızı.

Eyvah!

Kendime aşığıdan bakıyorum. Gözlerim bedenimden onun bedenine, sonra tekrar benimkine ve sonra onunkine kayarken kalbim sıkışıyor. Vay canına. Çok formda. Ama kahretsin! Çıplakım. O da çıplak. İkimiz de çıplakız.

Yerimden fırlayıp olay yerinden olabildiğince uzağı koşmak istiyorum. Ama benim üzerimde bir şey var...

Sol elimi yüzüme doğru kaldırıyorum, avuç içimin arkası bana dönük. Yüzümde kocaman bir elmas bulunan bir yüzük duruyor.

"Aman Tanrım," diye fısıldadım, hem de çok yüksek sesle.

Orion bir kütüğü daha keserek karşılık veriyor. Kahretsin, yüksek sesle horluyor. Yavaş yavaş yataktan kayıyorum. Bu odadan bir an önce çıkmalıyım. Burası benim odam bile değil. Dün gece kendi cennetimde uyumak istiyordum, onunkinde değil.

Sonunda sağ ayağı yere değiyor, sonra da sol. Özgürüm. Adrenalin bir petrol platformu gibi pompalanıyor, boynumu eğip bacaklarımın arasına dokunuyorum. Kahretsin. Seks yaptım. Biz seks yaptık.

Ama yüzük... Ne yapacağımı bilmiyorum. Neden elmas yüzük takıyorum ki? Kendimi zorlayarak bu göz kamaştırıcı mücevhere bakıyorum. Belki Orion'dan bir hediyedir ya da buna benzer bir şey. Belki de dün gece alışverişe gittik ve daha da iyisi, kendime aldım.

En ufak bir anıyı bile hatırlamaya çalışarak gözlerimi sıkıca kapatıyorum. Ama sadece zaten ağrıyan başımın daha da çok ağırmasına neden oluyorum.

Evet, aynen öyle oldu; yüzüğü kendim için almış olmalıyım.

Başımı sallıyorum. Hayır, öyle olmadı ve bunu biliyorum.

Bok.

Gözlerim Orion'un süitinde dolaşıyor. Odası benim odamı gölgede bırakıyor. Ama farkları fark edecek vaktim yok. Önce giyinmem gerek. Bakışlarım eşiğin üzerine saçılmış elbiseme takılana kadar yeri tarıyorum. Pantolonu da yakınlarda. Sanırım soyunmakta fazla vakit kaybetmedik.

Elbisemi mermer zeminden almak için parmak uçlarımda yürüyorum ve hızla giymeye çalışıyorum ama yüzük eteğe takılıyor. Yine de elbiseyi başımdan geçiriyorum ve bir yırtılma sesi duyuyorum.

Kahretsin. Ama yüzükten kurtulmam gerek.

Yüzüğü parmağımdan çıkarıp banyoya doğru yürüyorum. Vay canına, Orion'un banyosu beş yıldızlı lüks bir spa'ya aitmiş gibi hissettiriyor. Tuvalet kağıdını bulup yüzüğün etrafına sarıyorum ve çöp kutusuna atıyorum.

Yatak odasına döndüğümde kalbim boğazıma gelmiş gibiydi ve Orion yüzüstü dönerken bir şeyler mırıldandı. Muhtemelen yakında uyanacak. Buradan çıkmalıyım. Ayakkabılarımı ve iç çamaşırlarımı aramaya koyuldum. Bir ayakkabı yatağın bir tarafında, diğeri ise pencerenin hemen yanındaydı. İç çamaşırlarımı bulamıyordum. Giydiğimi biliyordum ama yerini tespit edemiyordum. Dün gece Orion ile aramda neler oldu böyle? Kıyafetlerimiz mantıklı bir şekilde oraya buraya bırakılmamıştı. Ayakkabılarımı olabildiğince hızlı bir şekilde aldım ve kapıyı hedefledim. Arkama bakmadan koridora koştum ve geride bırakabileceğim en önemli şeyi hatırlamadan önce bir ayağımı dışarı attım.

"Kahretsin, cüzdanım," diye fısıldadım.

İçeri geri döndüm, büyük bir şezlongun üzerinde el çantamı görene kadar sessizce etrafta dolaştım. Küçük cüzdanım ve rujum da yanındaki minderin üzerindeydi. Sanki rastgele mobilyanın üzerine düşürmüşüm gibi görünüyordu. Dün gece bana ne olmuştu böyle? Eşyalarımı odanın her yerine saçmak bana hiç yakışmazdı, hiç bana yakışmazdı.

Orion şimdi ağır ağır nefes alıyor, horlamıyor. Tam o sırada sağ kolunun kalkıp yatağın terk ettiğim kısmına düştüğünü görüyorum.

Hayır.

Uyanmaması için dua ederek hareketsizce duruyorum. Birkaç saniye geçiyor ve hâlâ uyuyor. Bunu hareket etmem için bir işaret olarak algılıyorum. Sinirlerim beni canlı canlı yiyip bitirecek kadar gergin bir

halde, bir ayağımı diğerinin önüne koyup, koridora geri dönene ve Orion'u, süitini ve parmağımdaki yüzüğü güvenli bir şekilde geride bırakana kadar bunu yapmaya devam ediyorum.

ORION LORD

DÖRT SAAT SONRA

Doğrulurken yüzümü buruşturup dişlerimin arasından soğuk klima havasını içime çekiyorum. Sırtım, deri kaplı yatak başlığına çarparken ağrıyor. Vücudumdaki her kas yanıyor ve başım da zonkluyor. Başım ağrıyor ve 1 ile 10 arasında bir ölçekte, inanılmaz derecede kötü.

Ding-dong-ding-dom...

"Kahretsin." İşte yine başladı, beni uyandıran kapı zili.

"Neredeyim..." Neredeyim ben? Burası yatak odam değil. Omuzlarımdaki ağırlığın beni ezmesine izin vermemeye çalışıyorum, buraya nasıl geldiğimin ayrıntılarını zihnimde canlandırıyorum. Bir düğün için Las Vegas'tayım. Dün gece düğün öncesi akşam yemeğine katıldım. Sonra...

Sonra ben...

Dün gece olanların herhangi bir parçasını hatırlamaya çalışarak ellerimi yüzümde gezdiriyorum.

"Delilah," diye hırıltılı bir sesle konuştum ve ardından boğazımdaki kurbağayı çıkarmak için öksürdüm.

O altın rengi elbiseyi harika taşımıştı. Ellerimi tüm vücudunda gezdirmek istedim. Teni yumuşak görünüyordu. Dokunuşum da yumuşaktı. Ellerim vücudunda olduğunu hatırlıyor. Ama ona nasıl dokunduğumu ya da ne olduğunu hatırlayamıyorum. Dün gece bulanık değil, kara delik gibi.

Delilah'ın beni tahrik ettiğini de hatırlıyorum. Bu, onun bende bu etkiyi yarattığı ilk sefer değildi. Ben bir erkeğim ve o seksi bir kadın. Erkekler için ereksiyon göz kırpmak gibidir. Gelirler, giderler ve sevişmek istemeden de olur. Ama dün gece, onun yanımda olmadığını hissetmezsem patlayacakmışım gibi hissettiğimi hafifçe hatırlıyorum.

Kendime aşağıdan bakıyorum. Çıplakım. Cinsel organımı kavrayıp tutuyorum.

Bu da ne...

Üzerinde kalıntı var. Ben bayılmadan önce Gunther vajinama girmişti. Ama kimin? Delilah'ın mı? Umarım değildir. Eğer onunla sevişirsem, bunu hatırlamak istiyorum. Ve şu anda hiçbir şey hatırlamıyorum.

Ding-dong-ding-dom...

Ayağa fırladım ve yatağın etrafında dolaşarak pantolonumu bulana kadar yerde aradım. Akşam yemeğine çıkmadan önce giydiğimi hatırladım. Kadın parfümü kokusu alıp alamayacağımı anlamak için kokladım. Hiç bu kadar sarhoş olup da yalnız ve çıplak uyanmamıştım. Bildiğim kadarıyla, arkadaşlarım ve ben planladığımız gibi gece kulübüne gittik ve eve bir striptizciyle döndüm.

Kahretsin. "Cüzdanım mı?"

Ding-dong-ding-dom... "Orion!"

Elimi pantolonumun arka cebine sokup, dik durmak için başımı geriye doğru çektim. O sesi tanıyorum. O burada olamaz, olamaz.

"Heather?" diye seslendim, bir ayağımı pantolonun içine, sonra diğerini. Pantolonda onun parfümünün kokusunu almadım, bu da rahatlatıcıydı.

Kapıyı açmadan önce, saatimin her zamanki yerinde olup olmadığını görmek için komodine koştum. Buradaydı. Bu da bir rahatlama.

"Orion, orada mısın? Kapıyı aç!" diye tatlı bir sesle sesleniyor Heather.

Donakaldım, saatimle bağlantılı bir déjà vu hissi yaşadım. Dün gece saatimle ilgili bir şey oldu, kötü bir şey.

"Orion!" diye bağırdı Heather bu sefer pek de tatlı bir ses tonuyla değil.

Derin bir iç çekip, o gürültüyü çıkardığı yöne doğru kaşlarımı çattım.
Bu kadının burada ne işi var ki?

BÖLÜM8

Düğün Çanları

DELİLAH O'SHAY

Heather burada ne yapıyor?

Ve o, adeta bir mıknatıs gibi Orion'un yanına yapışmış. Tabii ki, bir tanrıça gibi görünüyor. Ben ise, yorgun gözlerimi aydınlatmak ve yüzümdeki griliği gidermek için elimden gelenin en iyisini yapmama rağmen, yürüyen bir ölüye benziyorum. Cildimde hiçbir şey beni aydınlatmıyor veya taze göstermiyor. Dün gece o kadar çok içki içerken ne düşünüyordum acaba? Bir de Orion'un yanında uyanmak... Resmen aklımı kaçırdım.

Düğün törenine gitmeden önce, süitimin kapısının önündeki küçük koridorda volta attım, bavulumu toplayıp New York'a ilk uçakla dönmeyi iyice düşündüm. Ondan önce sabahın bir kısmını tuvaletin yanında kusarak geçirdim. Hatta banyoda yerde uyuyakaldım. Hizmetçi beni uyandırmasaydı, muhtemelen hâlâ rahatsız edici seramik fayansların üzerinde uyuyor olurdum. Neredeyse 911'i arayacaktı. Ona hayatta olduğumu ve günün geri kalanını, hatırlayamadığım bir gecenin pişmanlığını sürekli hissetmeme neden olacak bir akşamdan kalma haliyle geçirecek kadar iyi olduğumu garanti etmek zorunda kaldım.

Komik olan şu ki... Eskiden çok fazla içip önceki gece ne yaptığını hatırlamayanlarla alay ederdim. Bu durumun gerçekten mümkün olduğuna şimdiye kadar inanmamıştım.

Her neyse, Orion'a endişe kaynağı olmaması için Las Vegas'ta kalmaya karar verdim. Benimle aynı yatakta yattığını hatırlayıp hatırlamadığından emin değilim. Bu sabah horlama şeklinden de anladığım kadarıyla, o da çok fazla içmişti.

Her yeri saran bir kaygı hissiyle, dikkatimi tekrar mekânın dört bir yanına dağıttım. Bir yüzün veya bir sesin hafızamı tazelemeye yardımcı olacağını umuyordum. Sanki İtalya'da bir zm bağının yemyeşil bahesindeymişiz gibi hissediyorum. Ve bunların hepsi otelin avlularından birinde kurulmuş. Bunu hayata geçirmek kesinlikle çok pahalıya mal olmuş. Yani, kalça hizasına kadar uzanan, mükemmel bir şekilde budanmış gerçek alıllardan oluşan labirentlerin arasında dolaşıyoruz. Çevreyi saran uzun İtalyan ladin ağaçları, Las Vegas'ta olmadığımızı inanmamızı sağlamak için ellerinden gelenin en iyisini yapıyorlar. Hatta havada zengin ve yatıştırıcı keman müziği yankılanırken şampanya püskürten şık bir kireçtaşı kase eşmesi bile var. Mekân güzel, görkemli ve bunu gerçeğe dönüştürmek için harcanan her kuruşa değer.

Dün gece tanıştığımı sandığım yüzleri tanıyorum. Evet, Orion ve ben başka bir masaya geçtik. Arkadaşlarıyla oturduk. İkiisi kuzeniydi, ikizlerdi. İsimleri neydi? Orion'un gözlerine baktığımı fark etmem birkaç saniye sürüyor. Kalbim piston gibi atıyor. Heather onun önüne geçip tüm dikkatini çekene kadar beni delici bakışlarından kurtarmıyor. Ancak, aramızda olanları hatırlamış olabileceğinden şüpheleniyorum. Yoksa neden bana öyle baksın ki? Gözlerinde şehvet vardı.

"Hey sen," diyor bir adam.

Orion'dan başımı çevirip tüm dikkatimi Lynx Grove'a vermeye çalıştığımda başım ağrıyor. Orada bulunanların çoğunun aksine, o din, ışıl ışıl ve akşamdan kalma değer. Dğnnze yirmi dört saatten az bir süre

kala dün geceki gibi bir parti düzenlemenin pek de iyi bir fikir olduğunu düşünmüyorum doğrusu.

Ama yine de Lynx Grove'u görmek her zaman kendimi biraz daha iyi hissetmemi sağlıyor ve bu sabah da her zamanki gibi aynı etkiyi yaratıyor. "Merhaba, Bay On Birinci Kat," diyorum hoş ama güçsüz bir gülümsemeyle ve sonra ona sarılıyorum.

"On birinci katta oturan beyefendi?" diye soruyor, kaşlarını çatarak.

Yavaşça gülüyorum ve bu bile başımı ağrıtıyor. "İçimden sana hep böyle sesleniyordum. Adını dün öğrenene kadar bilmiyordum."

Lynx Grove gülerken onu utanmadan süzüyorum. Bej pantolon, bembeyaz gömleğin üzerine de aynı renkte bir yelek giymiş. Hafif sakalı, kıvrıkcık saçları ve çenesindeki ve yanaklarındaki hafif gamzeler ona erkek manken görünümü veriyor. Ama aynı zamanda sahibi olduğu beyzbol takımındaki sporculardan biri gibi yapılı. Adam tam anlamıyla mükemmelliğin tanımı.

"Hangi katta oturuyorsunuz?" diye soruyor.

Bilmiyor. Benim için bir puan kaybı. Benim hakkımda yeterince meraklı olmadığı için öğrenmemiş. "Yirmi sekizinci katta oturuyorum."

Şaşırmış görünüyor. "En üst kat mı?"

"Evet." İkimiz de binamızda o kadar yüksekte yaşamamanın oldukça pahalı olduğunu biliyoruz. "Uzun süreli kira sözleşmesi olan bir daire. İşten ayrıldığımda taşınmam gerekecek." Gözlerim faltaşı gibi açıldı. Bunu ona söylediğime inanamıyorum. Bu sabah gerçekten formda değilim. Kendimi toparlamam ve bunu çabucak yapmam gerek.

Söylediklerimi anlamaya çalışıyormuş gibi başını salladı. "Orion'da çalıştığınızı söylemiştiniz, hatırlıyorum."

"Evet. Henüz ona ihtarname vermedim. Ama Pazartesi günü vereceğim."

Lynx sırtıttı ve sanırım iç çamaşırım eridi. "Niyetlerini aramızda tutmamı isteme şeklin bu mu?" Aman Tanrım, bir de çok hızlı. Bu da onu

daha da seksi yapıyor.

"Evet," diye rahat bir nefes aldım.

Göz kırptı. "Bitti."

Orion, sanki çok kısa bir süre önce göz göze gelmemişiz gibi, "İşte benim randevum," diyor. Lynx ile benim arama yerleşiyor.

Kolumdaki ince tüyler diken diken olurken, düzgün nefes almakta zorlanıyorum. Orion Lord'a karşı bu kadar şiddetli bir reaksiyon gösteriyor olamam. Sanki vücudum beynimin hatırlayamadığı bir şeyi hatırlıyor.

"Şuradan girebilir miyim?" diye sordu Heather, Orion ile benim aramıza sıkışırken minik, çocuksu bir sesle.

Garip bir şekilde ve sanki hiç düşünmeden, Orion pozisyon değiştirip Heather ile benim arama girdi.

"Bu sabah nasılsınız?" diye soruyor, başını yana eğmiş ve tüm dikkatini bana vermiş bir şekilde.

Ağzım açık kaldı. Ona neden bu soruyu sorduğunu sormak istedim. Ama kendimi toplamam gerek. Sanki benden Rubik Küpü çözmemi istemiş gibi değil. Yani, sorduğu soru mantıklı bir soru, doğal bir soru.

"İyiyim." Sesim çok gergin. Boğazımı temizledim. "Ya sen?"

İkizler aramıza katıldı ve küçük çevremizdeki herkesin dikkatini üzerlerine çekti.

İkizlerden biri göz kırparak, "Sen Lynx Grove musun?" diye soruyor. Adam Lynx Grove olduğunu doğrulamadan önce kız elini sıkıyor.

"Ben Lina ve senin en büyük hayranıyım." Göz teması o kadar sarsılmaz ki, Lynx'in onunla flört ederken benim kadar rahatsız olup olmadığını merak ediyorum. "Yani, tabii ki senin futbol takımının hayranıyım."

Aman Tanrım, bu onun onun testislerine hayran olduğunu dolaylı yoldan söyleme şekli miydi?

Diğer ikiz kardeş, ablasının utanmazca yaptığı flört girişimine gözlerini devirdi.

"Teşekkür ederim," diyor Lynx nazikçe. Ya onun kendisine kur yaptığını anlamadı ya da hiç umursamıyor. Kadınlar ona sürekli kur yapıyor olmalı. Eminim ki onları, bizi, nazikçe reddetme konusunda bir profesyoneldir.

"Peki, dün gece ikiniz nereye gittiniz?" diye soruyor flört etmeyen ikiz kardeş, elektronik sigarasını dudaklarının arasına yerleştirirken.

Mina. Adı bu.

Mina'yı izliyorum, kiminle konuştuğunu anlamaya çalışıyorum, benimle konuşmamasını umuyorum. Birden gözleri parıldamaya başladı. "Ah, kahretsin, Orion ve Delilah birlikte ayrıldığınızı hatırlamıyorsunuz."

Orion, "Hatırlıyorum," diyor. "Biraz hava almıştık."

"İkinizin de elinde sadece bu mu var?" diyor, ağzının kenarından duman üflerken sırtarak.

Doğru... o tam bir gangster gibi sigara içiyor.

Lynx gülerek, "Dün gece çok fazla şarap içildiğini duydum," diyor. "Buradaki insanların yarısı, hatta anne babam bile akşamdan kalma."

Mina şakayla karışık, "Önlüğe sadece şarap değil, çok daha fazlası takılıyordu," diyor.

Lina, Lynx'e tiz ve merak dolu bir ses tonuyla, "Özür dilerim, burada yalnız mısınız?" diye soruyor.

O, adeta bir sanat eseri olan bu adamın peşinden utanmadan koşuyor ve ben onun cesaretine hayranım.

"Hayır. Bir dakika bekle Lina," diyor Mina parmağını sallayarak. "Siz ikiniz—bu sabah nerede uyandınız?"

"Yatağında," diyorum, fazlasıyla savunmacı bir tavırla.

"Sen de onun yatağında mıydın, O?" diye soruyor Mina.

Evet, doğru, Orion'un arkadaşları ona "O" diyor.

"Hayır, onu kendi yatağında buldum," diye haykırıyor Heather, sanki sorudan rahatsız olmuş gibi.

Hımm... ben gittikten sonra gelmiş olmalı. Acaba dün gece ne yaptıysak, ondan sonra onunla da mı birlikte oldu? Tanrım, gerçeği

bilmemenin verdiği acıyı inleyerek dışa vurmak istiyorum. Ancak Orion'un yüzündeki şaşkınlığa bakılırsa, birlikte yatakta olduğumuzu bilmiyor sanırım.

Umarım her şey yolunda gider.

“Kendi yatağımdaydım,” diye onayladı Orion. Bakışlarının yüzümün bir tarafında delik açtığını hissedebiliyorum ama gözlerimin onun gözleriyle buluşmasına izin vermeyi reddediyorum.

“Peki o zaman nereye gittin?” Mina, kanlı bir kemikle uğraşan köpek gibiydi.

“Bilmiyorum. Hatırlayamıyorum,” diyor Orion. “Peki ya sen, Delilah? Sen neler hatırlıyorsun?”

“Şey...” Dudaklarımı büzdüm, bir şey, herhangi bir şey hatırlamaya çalıştım; sanki yollarımız ayrılmış ve birlikte çıplak bir şekilde yatakta son bulmamışız gibi görünmesini sağlayacak küçük bir şey. İnkâr edilemez bir gerçeği kabullendikçe nefeslerim hızlanıyor. Orion'la seks yaptım. Aman Tanrım, seviştik ve kanıtlar prezervatifsiz yaptığımızı gösteriyor. Ya hamile kalırsam? Ya bana cinsel yolla bulaşan bir hastalık bulaştırdıysa? Bu kadar çok kadınla birlikte oluyor... Birlikte olduğu kadınlar... Aman Tanrım...

"İyi misin Lilly?" diye soruyor Lina.

Başım dönüyor. "Hı?" Ayrıca boğazım kuru, bu yüzden nemlendirmek için zorla yutkunuyorum.

Parmak ucunu yüzüme doğrulttu. "Çünkü yüzünden bütün kan çekildi." Yanakları şişti, gülmemek için kendini zor tuttu.

“Onu rahat bırak Lina. Birlikte ayrıldıkları belli ama sonrasında ne olduğunu hatırlayamayacak kadar sarhoştu,” diyor Mina. “Çok fena sarhoştu. Ama sen o kadar da kötü durumda değildin O. Onu artık rahat bırak.”

Orion gözlerini kaçıırken yüzünü buruşturdu. Aman Tanrım, o da hatırlayamıyordu.

"Onu biraz hava alması için dışarı çıkardım."

“Peki sonra?” diye soruyor Mina.

“Ve sonra...” Orion başını yana eğdi. “Abracadabra’ya gittik.”

Lina, "Sizi orada görmedik," diyor.

"Ama biz yaklaşık olarak ikiye vardık," diye hatırlatıyor Mina.

Bakışlarımın onun gözleriyle buluşmasına neden izin verdim ki? Beni o kadar dikkatle izliyor ki başım dönüyor. Onun yatağında uyandığımı itiraf etmek üzereyim. Sanırım o zaten biliyor.

"İşte o zaman zamanın nasıl geçtiğini anlamıyorum," diyor, sanki olanları hatırlamamı istiyormuş gibi bana bakarak.

"Ama kendi yatağınızda uyandınız, değil mi?" diye soruyor Lynx.

Orion'un büyüünden kurtulduğum için mutlu bir şekilde hızla ona döndüm ve sertçe başımı salladım. "Evet." Hayır.

“O halde mesele çözüldü. Kendi odana geri döndün ve yattın.” Vay canına, bu küçük durumu ne biçim bir “Svengali” gibi yönetti. Onu daha da çok sevmek isterdim ama şaşırtıcı bir şekilde, Orion bana bu kadar yakın dururken bunu yapmakta zorlanıyorum. Baştan ayağa içimde dönüp duran bu duygular ne? Mantıksızlar. Bu şekilde hissedemem, hissedemem işte.

Orion, Lynx'e şüpheyle bakarken burnunu hafifçe sıkarak, "Öyle görünüyor," dedi.

Yüzüm sıcak ve umarım cildim kızarmamıştır. Dikkatimi yavaşça Mina'ya çevirdim; o da bana sanki gerçeği anlamış gibi sırtıyordu. Ama emin değilim. Bence sadece bu ihtimal onu eğlendiriyor.

DAĞILDIK VE YERLERİMİZE OTURDUK. ORION, DİĞER SAĞDIÇLARLA birlikte sırada bekliyor, sanki bundan nefret ediyormuş gibi suratını asıyor. Aşil'in onu düğün partisine katılmaya ikna ettiğini izledim. Lord kardeşlerin garip bir dinamiği var. LTI'da çalışmaya başladığımdan beri bunu çözmeye çalışıyorum. Orion'u asla büyük yükümlülükleri yerine getirmeye

zorlamıyorlar, sadece önemsiz olanları. Her zaman Orion'un kendisine yönelik düşük beklentilerden muzdarip olduğuna inandım. Herkül altın çocuk, Aşil ise uygulayıcı. Ama Orion, kardeşleri önemli işleri yaparken her zaman yönetilmesi gereken kişi. Kardeşinin, hayatında sevdiği tek kadınla evlenmesine ön sıradan şahit olurken ona gerçekten acıyorum. Bakın, orada perişan bir halde duruyor. Bu, yüzüne atılan en büyük tokat. Ona gerçeği söylemeliyim, hatta yüzük konusunu da itiraf etmeliyim. Kesinlikle neden yüzük taktığımı anlamaya çalışmalıyız.

"Yakışıklı, değil mi?" diye fısıldadı Heather kulağıma.

Birden irkildim. Yanımda oturuyordu. Bakışlarımı Orion'dan ayırdım. Kahretsin, ona bakakalmışım. Ancak bakışlarımı ondan ayırdığımda onun da bana baktığını fark ettim.

Umursamazca omuz silktilim. "Bilmiyorum," diye fısıldadım.

Bir tarikatın yeni müritlerinden biri gibi gülümsüyor. "Evet, öyle ve çok yakında bunu resmileştireceğiz."

Az önce açıkladığı şeyin sonuna bir cümle daha ekleyeceğini seziyorum ama söylememeyi tercih ediyor. Ama şöyle bir şey: yani, onu rahat bırak. Ya da... yani, bir daha asla parmağında pırlanta yüzükle onunla yatakta çıplak uyanma, çünkü o bana ait.

Neyse ki, düğün marşı çalmaya başladı. Heather ile aramdaki tuhaf diyalog hakkında ne hissedeceğimi bilmiyorum. Orion'a o kadar uzun süre bakmıştım ki, damadın çoktan yerini aldığını fark etmemiştim. Bu yüzden şimdi Heather'ı düşünmenin zamanı değil. Ama vay canına, Achilles Lord gösterinin yıldızı değil mi? Bir erkeğin düğün gününde nasıl görünmesi gerektiğinin somut örneği. Treasure zarif ve zahmetsiz beyaz ipek bir elbiseyle ortaya çıktığında, ona o kadar hayran kalıyor ki, ben bile bahçede sadece ikisi varmış gibi hissediyorum. Birdenbire, Orion'la geçirdiğim gece aklımdan çıkıyor. Gerçek aşkın bir gösterisine tanık oluyorum, onun tarafından kuşatılmış durumdayım.

ÇİFT, ZAMAN ZAMAN KOMİK, ZAMAN ZAMAN DA İÇTENLİKLE DOLU olan yeminlerini yeni bitirdi. Achilles'in Treasure'a nefesi, kanı ve en iyi arkadaşı olduğunu söylediği an nefesimi tuttum. Söylediği her kelimeye inandım ve muhtemelen böyle sevilmenin nasıl bir şey olduğunu asla bilemeyeceğimi düşündüm.

“Şimdi, Lord Aşıl, gelinini öpebilirsin ve sen de, Hazine Korusu, damadını öpebilirsin,” diye ilan ediyor oldukça ciddi, orta yaşlı bir adam olan nikah memuru. Jenn'e göre, nikah memuru Aşıl'in seçimi idi. Hazine, mekan ve dün geceki parti gibi alışılmadık düğün etkinliklerinin hepsini seçmişti. Hatta kuzeni Nero'nun törene başkanlık etmesini bile istemişti ama Aşıl, “Kesinlikle hayır” demişti. Diğer her şeyde elini kolunu bağlamıştı ama ciddi bir düğün töreni istiyordu, bu da onun için İngiliz aksanlı, yetkili bir din adamı anlamına geliyordu. Hazine, “Anlaştık” dedi ve böylece Las Vegas'ta buluştuk. Şimdi düşününce, benim dertlerimin ve akşamdan kalma halimin sebebi o.

"İşte karşınızda Bay ve Bayan Achilles Lord," diye ilan eder tören görevlisi.

Evet. Jenn'den duydum ki Treasure, Bayan Achilles Lord olarak anılmaktan hiç rahatsız olmuyormuş. Onu seçtiğinde doğru bir seçim yaptığının hatırlatılmasından hoşlanıyormuş. Yeni evli çift, bir kez daha öpüşmek için tereddüt etmiyor. Öpüşmelerine karşı içgüdüsel bir tepki veriyorum. Loş bir ortamda Orion'un yüzünü yakından görüyorum. Nemli avuçlarımı uyluklarıma sürüyorum ve sonra onları sıkıyorum. Dün gece, aramızdaki bariz cinsel ilişkiden önce bir ara bana yakındı. Aman Tanrım, ne yaptık biz? diye içimden bağıriyorum.

Sonra donakalmış bakışlarım Orion'a takıldı ve o da beni izliyordu.

TÖRENİN ARDINDAN, VENEDİK, İTALYA'DAKİ ŞİRİN BİR SOKAKTA DÜĞÜN yürüyüşü yapıyormuşuz gibi hissettirmek için tasarlanmış uzun bir yürüyüş yolundan geçen konuk alayını takip ederken kendimi bir zombi gibi hissettim. Orion, sağdıçlarla birlikte yürüyor ve hepsi daha önce hiç duymadığım bir şarkı söylüyor. Şimdi kaçıp eve gitme zamanı olabilir. Yarın Pazar—Orion ve ben sabahın ilk saatlerinde uçmalıyız. Onunla beş saat uçakta yalnız kalmak imkansız bir görev gibi görünüyor. Bunu çözene kadar onunla yalnız kalamam. Bunu, yani ona karşı duyduğum yepyeni çekimi.

"Yüzün yeşile döndü," diyor Mina. Artık benimle aynı adımları atıyor. "Hâlâ aşırı yorulmaktan dolayı mı rahatsızsın?"

Başımı sallıyorum, yarı yalan söylüyorum aslında. Midem ve başım hâlâ en iyi durumda değil, ama beni en çok hasta eden şey Orion'la geçirdiğim geceyi hatırlayamamam.

"Ben de kendimi çok kötü hissediyorum."

"Hangi şarkıyı söylüyorlar?" diye sordum, belki biliyordur diye düşündüm.

Mina iri, parlak gözlerini devirdi. "Tam bir üniversite öğrencisi numarası."

Biraz gülüyorum. İkizler gerçekten çok eğlenceli, bu kesin.

Güzelce süslenmiş masa ve sandalyelerle donatılmış geniş bir alana giriyoruz. Her şey o kadar süslü ki, kendimizi Vatikan'daki bir ziyafet salonunda gibi hissediyorum. Orion'u aramaktan kendimi alamıyorum. Heather onun yanına yapışmış, randevularını bozduğu için artık bana ait olması gereken, ancak onun için ayrılmış olan koltuğa cesurca oturmuş durumda.

"Gel, bizimle otur," diyor Lina. Kolunu çoktan benimkine dolamış ve beni masasına doğru yönlendiriyor.

HEATHER, DAMADIN ERKEK KARDEŞİ VE BEKAR SON LORD KARDEŐLE olan yakınlığından sonuna kadar faydalanıyor. Orion'un koluna sık sık dokunuyor ve kulağına fısıldıyor. Özellikle tarihin en beceriksiz ve en hızlı düğün konuőmasını yaptıktan sonra, bakışları ara sıra benimkilerle buluyor.

"Umarım baőarırsın. Bol őans," demiő ve sonra tekrar yerine oturmuőtu.

Masadaki herkes kahkahalarını zor tuttu, bir tek ben tutamadım. Hiç gülmek istemiyordum. Ona çok üzülüyorum ve üzülmemem gerekiyor. Ama bakışlarımız son karőılaőtıđında ve karnımda kelebekler uçuőtuđunda, onun burada olmadığını varsaymaya karar verdim. Bu strateji şimdiye kadar işe yaradı. Uyumsuzlar eğlenceli bir grup. Bana onlarca soru yönelttiler. Babamın kazasını ve LTI'nin bana ne kadar ödediğini biliyorlar. Broadway dansçısı veya psikolog olma hayallerimin peşinden koşmak yerine Orion'un hizmetkarı olmak zorunda kaldığımı biliyorlar. Henüz bunu anlamamıştım. Ancak, orkestra çalmaya başladığında onlara en iyi dans hareketlerimi göstereceğime söz verdim.

Onlardan bazıları hakkında daha çok şey öğrendim. Ben, Wall Street'te borsacı ve işinden nefret ediyor. Carl, bir gece talk show'unun yardımcı yapımcısı. Chase, İngilizce öğretmeni ve iki çok uzun bilim kurgu romanının yazarı. Lina kitap editörü, Mina ise edebiyat ajanı. Sohbetimiz çeőitlilik gösteriyor. Kişisel olarak karőılaőtıkları ünlü insanlardan bahsediyoruz; bazıları iyi, bazıları ise son derece garip. Aynı insanlarla ilgili deneyimlerini paylaőıyorlar. Hepsi o kişinin ya havalı ya da tam bir pislik olduğu konusunda hemfikir. şu anda, Heather'ın Orion'u kendisiyle evlenmeye ikna edip edemeyeceği konusunda iddiaya giriyorlar.

Mina, bir gangster gibi elektronik sigarasını içmeye devam ederken, "Belli ki üzerinde çalışıyor," diyor. Sigara içseydim, onun tarzını taklit ederdim, çok çekici buluyorum.

Hâlâ bakışlarımı Orion'un ailesiyle sohbet ettiği VIP masasından uzak tutmaya çalışıyorum. Son sefer yanlıőlıkla gözlerim ona kaydığında, hâlâ

mutşuz g r n yord .

Lina, "Onu bu kızıdan uzak tutmakta gayet iyi iş çıkarıyor," diyor.

Bütün gözler bana çevrildi.

Elimle g gs me vurdum. "Onu benden uzak tutmak mı? Orion'u neden benden uzak tutmak gerek ki?"

"Gerçekten sorman mı gerekiyor?" Mina yüzünü buruşturarak, bükülmüş dudaklarından mükemmel bir duman bulutu üfledi.

Az önce söylediklerine nasıl cevap vereceğimi gerçekten bilmiyorum. "Orion için dört buçuk yıldır çalışıyorum. O..." demekten başka bir şey söyleyemem. Bu durumda onu k t lemek yanlış olur gibi geliyor.

Mina sigarayı ağzından çıkarırken birden canlandı. "Ne oldu ki?"

"Hiçbir zaman benimle ilgilenmedi, ben de onunla ilgilenmedim," diyorum.

Burun kıvrarak güldü. "Düğünler insana böyle şeyler yaptırabiliyor."

Kaşlarımı  atıyorum. "Ne yapayım?"

"Dinamikleri değiştirin."

Başımı sallıyorum. O deli. Orion ile aramdaki dinamik değişmeyecek. Bence onun bu kadar iyi davranmasının tek sebebi benim istifa etmemi istememesi. Onun işini ben yapıyorum ve onun tek derdi bunu korumak.

Bana doğru bakan Mina'nın dudakları, sanki başka bir şey söyleyecekmiş gibi aralanıyor ama müzik başlıyor. Achilles, şakayla karışık ilk şarkıyı, Rick James'in "Super Freak" şarkısını, karısına ithaf edince masa kakhahalarla doluyor. Gözlerim Orion'unkilerle buluşuyor ve o da gülüyor. O bile, tutucu kardeşinin Treasure Grove için o şarkıyı  alması için grubu ikna etmesinin paradoksunun komik olduğunu kabul etmek zorunda kalıyor.

"Delilah! Bize neler yapabileceğini gösterme zamanı," diyor Ben, ayağa kalkarken yeleğini çıkarıyor. Eli bana doğru uzanmış. İlk dans partnerim olmak istiyor ve ben de onun isteklerini yerine getirmeye hazırım ama

yanımda bir beden duruyor. Yukarı bakıyorum ve karşımda muhteşem bir adamın gözleri var ve o Ben değil.

"Dans edelim mi?" diye soruyor diğer adam.

BÖLÜM9

Kıskanç değilim

ORİON LORD

Delilah, akşam yemeği boyunca ilgimi çekmekten kaçındı. Şimdi de Lynx Grove ile dans ediyor. Bu adamın derdi ne acaba? Son bir yılda iki ya da üç kez aynı çevrelerde takıldık. Bekarlığa veda partisi vardı. Bir striptizci ona sarkıntılık etmek istedi ama o onunla hiçbir şey yapmak istemedi. Kadınlardan hoşlanmadığını düşünmüştüm ve açıkçası, herkesin kendi zevki, ama şimdi yanıldığımı görüyorum.

Heather müziğin gürültüsünü bastırarak, "Orion, bence konuşmalıyız, özel bir yere gitmeliyiz," diye bağırdı.

Onunla hiçbir yere gitmeyi kibarca reddetmeye karar verdim. Ne istediğini biliyorum ve ona bunu vermeye hiç niyetim yok. Delilah bir balerin gibi hızla dönüyor. Etrafımda dans ederkenki anlık görüntüsünü gözümün önünden geçirirken, dalgın dalgın göğsümü ovuyorum. Bacağı yukarıda, ayak bileği omzumda. Parmaklarımı külotunun kasık bölgesinin altına ve sonra da içine sokma isteğine direniyorum. Zirveye ulaştığında nasıl görüldüğünü görmek istediğimi hissediyorum. Ve boşaldığında yüzünü gördüm. Penisimin sertleşmesiyle birlikte kaslarım da sertleşiyor.

Biz mi...?

"Orion, beni duydu mu?" diye bağırdı Heather kulağıma.

“Kahretsin.” Ayaktayım. Heather tam bir sinek gibiydi. Gelmesinin tek sebebi annemin ona burada olduğumu ve masamızdaki kartta adının yazılı olduğunu söylemesiydi. Bunu davetli listesinde hala olduğunun kanıtı olarak aldı ve JFK'den Las Vegas'a sabah uçuşuna atladı. Resepsiyondakilere kız arkadaşım olduğunu ve benimle aynı odayı paylaşacağını söyledi. İki aydır onunla birlikte oluyorum ve o da benimle birlikte oluyor, bu süre zarfında Heather'ın bana kendi iradesini dayatmasına izin verdim. Cinselliğimiz karşılıklı şehvetle, geçici bir şehvetle motive edilmişti ve ikimiz de bunun bir yere varmayacağına karar vermiştik. Şimdi planı değiştirmeye çalışıyor. Tören başlamadan önce resepsiyona gittim ve Heather'a benimkinden uzakta kendi odasının verildiğinden ve özel katımıza erişiminin iptal edildiğinden emin oldum. Delilah'ın yanlış anlamasını istemiyorum.

Delilah seksi vücudunu döndürmeyi bıraktı. Çok iyi bir dansçı. Hareketleri akıcı, zarif ve özlü. Kenarda durup saatlerce dansını izleyebilirim. Hızlı şarkı bitip yavaş şarkı başladığında Lynx onu kendine doğru çektiğinde olduğum yerde donup kalıyorum.

"Ne saçmalıyorsun Lynx?" diye mırıldandım. Ona yaklaşmak için bu hafta sonuna kadar beklemek mi istiyor?

Kollarını onun boynuna dolamış, gözlerini kapatmış bir şekilde, bir adamın birine delicesine aşık olmasını anlatan akılda kalıcı bir melodi eşliğinde sallanıyorlar ve bu durum yüzlerinden de belli oluyor.

"Orion," diye yüksek sesle bağırdı kardeşim Herkül, avucunu omzuma sertçe indirirken. Acıyı sanki hiçbir şey olmamış gibi sineye çektim ve dikkatimi Delilah'tan ayırıp ona öfkeyle baktım.

"Ne istiyorsun?" diye soruyorum, kontrollü bir tedirginlikle.

"Lilly'yi getirmeniz iyi oldu. O ve Lynx iyi anlaşıyor gibi görünüyorlar. Görebiliyorum." Onları gururla izlerken sırtıyor, sanki onların birlikte dans etmelerinden kendisi sorumluymuş gibi.

"Ne gördün?" diye çıkıştım.

“İkisi birlikte. O bizim için çok değerli bir varlıktı. Onu aileye katmak harika olacak, böylece sizden kaçıp gitmeyecek ve onu bir daha asla görmeyeceğiz.”

Elim omzuna o kadar sert indi ki, yere yığıldı. Eminim canı acımıştır. "Seninle her zaman iş konuşuyoruz, değil mi?"

“Ve bu size de yetmiyor. Dinleyin—” diye başlıyor.

"Şimdi olmaz, Herc," diyorum, o daha konuşmaya başlamadan.

“Nasıl sıkıştıracağınızı bulmanız gerekiyor...”

Ondan uzaklaşıyorum, gözlerim Delilah'a dikilmiş, çenesi yukarı kalkmış ve Lynx'in söylediği bir şeye gülüyor. Lynx Grove'un böyle komik bir şey söyleyebileceğini hayal edemiyorum. O zeki bir adam değil. Abartıyor, yaptığı bu. Oraya gidip araya girmekle, bu lanet olası düğünden defolup gitmek arasında kaldım. Bugünlük yeter. Achilles'in beni sağdıç olmaya ve o lanet konuşmayı yapmaya nasıl ikna ettiğine inanamıyorum. Bunu sadece, gerçekten sevdiğimi sandığım tek kadınla evlenmesine razı olduğumu görmesi için yaptı. Şimdi evlenmelerine razıyım. Ama ya razı olmasaydım? Benim için ondan asla ayrılmazdı. Öyleyse, benim razı olmamı istemenin ne anlamı var? Kardeşlerim benim için birer gizem. İkisinden de uzun bir ara vermeye çok yakınlım.

Delilah ve Lynx birbirlerinin kulaklarına fısıldaşıyorlar. Şimdi, ikisi birlikte olunca, bu durum hiç hoşuma gitmiyor. Birdenbire Mina yanımda beliriyor, kolları kavuşturmuş, o küstah gülümsemesi parıldıyor.

"Sevimli bir çift," diyor, beni sinirlendirdiğinin farkında olarak.

Lanet olası ailemde ne sorun var? Beni umursamıyorlar mı? Bir yanımda Herc var, Lynx'in asistanıma göz diktiğini ve delirmek üzere olduğumu göremiyor. Diğer yanımda ise kuzenim Nero'nun kız kardeşi Mina var, Delilah'a karşı bir şeyler hissettiğimin farkında ama lanet olası Grove'a yenildiğim gerçeğiyle alay ediyor. Kahrolsun o. Kahrolsun o da. Hepsi kahrolsun. Yatağa gidiyorum. Arkamı dönüp onları danslarıyla baş

başı bırakıyorum. Adımlarım beni odama daha hızlı götürürken, bu gece Lynx'in Delilah'la birlikte olma ihtimalinin yüksek olduğunu fark ediyorum.

"Kahretsin!" diye bağırdım içimden. Kahretsin.

ON SAAT SONRA

Hiç uyuyamadım. Bütün gece yatakta dönüp durdum. Neredeyse yataktan kalkıp Delilah'ın odasına gidip orada olup olmadığını kontrol edecektim. Ama yapmadım. Yapamadım. Bunun yerine kendimi toparlamaya zorladım. Zaten Delilah'la birlikte olamam. Ona çok ihtiyacım var. Onunla sevişmek, sevişmek ve sonra patlayana kadar sevişmek istemiyorum. Ama sonunda içimdeki uyarı sistemini dinlemeyi bıraktım. Kapısındayım, zili çalıyorum ve kapıyı çalıyorum ama kimse cevap vermiyor. Çıldırarak istiyorum çünkü eminim şu anda Lynx'in yatağında ve uçağımız bir saatten az bir süre sonra kalkıyor. Bu kadar sorumsuz olması ona hiç benzemiyor. Lynx Grove ile sevişmeden önceki eski Lila, yarım saat önce kapımda olurdu, geç kalmamamızı sağlardı.

Cep telefonunu arıyorum ama doğrudan sesli mesaja düşüyor. Ardından Lynx'i arıyorum. Umurumda değil. Asistanımla yatıyor. O bana ait.

"Hey, Orion?" Lynx'in sesi uykulu ve meraklı geliyor.

"Lila sizinle mi? Uçağımız yarım saat sonra kalkıyor."

"Ah... dün gece New York'a geri döndü," diyor.

Sanki yüzüme floresan ışık tutulmuş gibi. "Ne yaptı o?"

BÖLÜM10

Hadi bir anlaşma yapalım

DELİLAH O'SHAY

PAZARTESİ SABAHİ

Orion'la New York'a kadar uçsaydım, Cumartesi sabahı onun yatağında uyandığım gerçeğini kendime saklayabileceğimi sanmıyorum. Ama asıl sebep bu değildi, sinirlenip ticari bir uçakla eve geri dönmemin. Kahvaltıda mimosasız daha fazla bisküvi yemek için sabırsızlanıyordum. Şu anki durumda, bir daha asla alkol içmeyeceğim, ya da en azından çok uzun bir süre. Las Vegas'tan ayrılmamın asıl sebebi buydu. Lynx ve sonra Ben'le dans ettikten sonra Orion'u aradım ama gitmişti, Heather da öyle. Onunla seks yapmaya gitmişti çünkü yaptığı şey buydu. "İlişkide olduğu" kadınlarla birkaç kez birlikte olduktan sonra onlarla randevularını bozmaya başlıyor ve sonra benden onlara bir buket çiçek ve şu yazılı bir kart göndermemi istiyor: "Eğlence için teşekkürler. Artık yoluma devam etme zamanım geldi ve bence sen de etmelisin. Ama bir şeye ihtiyacın olursa her zaman yanımdayım, sadece ara. Arkadaşın, OL."

"OL"den o kartla birlikte gelen çiçekleri bir daha asla almak istemiyorum. Sanırım bugün Heather'a bir demet çiçek göndereceğim. Kabul etmekten nefret ediyorum ama bu sadece bir dilek. Heather

diğerlerinden farklı. Ayrıca onunla rekabet etmek zor çünkü Orion'un annesi onu çok seviyor ve Orion da annesine çok düşkün. Herkül ve Aşil'in aksine, Marigold ona karşı sadece saf bir hayranlık besliyor. Bu yüzden onu mutlu etmek için her şeyi yapacak, ki bu muhtemelen Heather ile ilişkisini düzeltmeyi de içeriyor.

Neyse, Orion ve Heather'ın daha gösterişli süitine gidip birbirleriyle çılgınca seviştiklerine inanarak Xena'yı aradım ve o sabah onun yatağında uyandığımı itiraf ettim. Ama yüzükten bahsetmedim. Yüzük, benim büyük bir hatamın göstergesi gibi kokuyor. Sanırım beynime birkaç gün dinlenme ve toparlanma fırsatı verirsem, yüzüğün parmağında nasıl yer aldığını tam olarak hatırlayacağım.

Xena, sesi kısılana kadar uyarılar ve "Size söylemiştim!" diye bağırdı.

“Ondan uzak dur, Lilly. Hemen eve gel.”

Böyle diyeceğini biliyordum, muhtemelen bu yüzden onu aradım.

“Şimdi gidiyorum,” demiştim. Ve sonra da öyle oldu.

Dün gece yatmadan önce bir fincan papatya çayı içtim ve ton balıklı sandviç yedim. Genellikle bu, uykuya dalmama yardımcı olan iksirdir ve işe yaradı. Ama uyandığım anda yine endişeliydim. Bugün Orion'a istifa dilekçemi vereceğim gün.

Ofise erken gittim ve şimdi masamda oturmuş, onun geç kalmasını ya da belki hiç gelmemesini bekliyorum. Eğer ciddi bir patron gibi davranıp bugün gelirse, iki haftalık istifa dilekçemi vereceğim; dilekçe zaten basılmış, imzalanmış, düzgünce katlanmış ve masasında duruyor.

Kaçınılmaz olanı düşünmekten kendimi uzaklaştırmak için hemen işe koyuldum. Birçok kez ofisin karşısına koşup mektubumu kağıt öğütücüye atmak istedim. Ama yapamadım. Hafta sonum ne kadar harika geçmiş olursa olsun, Orion Lord hâlâ berbat bir patron. Beni düğüne davet etmesi tamamen onun taktiği idi. Şık odama, eğlenceli arkadaşlarına, uçağının lezzetli bisküvilerine ve onun hiç bilmediğim bir yönünü görmeme rağmen, onun için çalışmaya devam etmeyeceğim.

Orion, beklenmedik bir kasırğa gibi ofise dalarak, "Günaydın," dedi.

"Ah, erkenden gelmişsiniz," diyorum daha iyi bir ifade bulamadığım için.

Bakışlarım vücudunda yukarıdan aşağıya doğru geziniyor. Orion bu sabah kesinlikle, tartışmasız ve nefes kesici derecede çekici görünüyor. Giydiği bordo pantolon ve siyah polo tişörtü vücudunu tam da olması gereken yerlerde sarıyor. Ve her zamanki gibi, eğer bir koku olsaydı, baştan çıkarıcı bir koku yayardı.

"Lynx Grove, ha?" Büyük koltuğuna çöker; kusursuzca sıkı kalçaları yüksek bir gürültü çıkarır.

Bir an için, masasına koyduğum notu gözden geçirdiğini fark ettim. Notu alıp ilgilenmek yerine, Orion geriye yaslanıp ellerini başının arkasına koyarken sandalyesi gıcırdadı. Lynx hakkındaki yorumuna cevap vermemi bekliyordu.

Cumartesi gecesi arka arkaya yaptığımız üçüncü dans seansımızın nasıl bittiğini hatırlayarak iç çekiyorum.

"Peki ya o?" diye soruyorum.

"İkiniz de çok iyi anlaşıyordunuz."

Umursamazca omuz silktim. "İyi bir adam."

"Ve..."

"Ve hiçbir şey."

Meraklı bakışlarla beni süzdü. Evet, son dansımızın sonunda Lynx'in benden hoşlandığını ve şartları farklı olsaydı beni daha yakından tanımak isteyeceğini ağzımdan kaçırmak istedim. Ama o, eski bir arkadaşına aşık olduğunu sanıyor. Sonra beni bile şaşırtan bir şey yaptım. Muhteşem yanağından öptüm ve ona çok kibar bir adam olduğunu ve ondan da hoşlandığımı söyledim. Şarkı bitti, eğildi, beni dans pistinden çıkardı ve sonra yollarımız ayrıldı. Onu bir sonraki görüşümde, Treasure ile birlikte dans ediyorlardı. Herkes Treasure'ın çocukken uydurdukları bir dans rutiniyle ona liderlik etmeye çalışmasını izliyordu. Onları izlemek

eğlenceliydi. Çok tatlıydılar. Yalan söylemeyeceğim, Grove ailesine gelin giden şanslı kıza imreniyorum. O ben olsaydım harika olurdu, ama bunun asla böyle olmayacağından oldukça eminim.

Tekrar omuz silktiğimde omuzlarım titriyor, ilk seferkinden daha da kayıtsız görünmeye çalışıyorum. "Başka birine aşık. Sanırım ikimizin de tanıdığı birinin aksine, aynı anda sadece bir kadınla birlikte olabiliyor." Küfür ederdim ama ofisteyiz ve her zaman profesyonel kalmaya çalışıyorum.

Birbirimize sessizce bakıyoruz. Ancak, en azından şu an, onunla "ilk konuşan kaybeder" oyununu oynayamam. Aklımda çok fazla şey var.

Kollarımı göğsümde kavuşturdum. "Ama sen ve Heather aranızdaki kötü zamanı telafi ediyordunuz, değil mi?" Suçlayıcı ses tonum kendi kulaklarımdan öteye geçmedi.

Orion'un kaşları önce çatıldı, sonra düzeldi. "Heather?"

"Birlikte ortadan kayboldunuz."

En sevmediğim küstah sırtış bu. "Sence nereye gittik?"

"Bilmiyorum. Sen söyle."

Birkaç saniye boyunca beni incelerken parmağıyla not kağıdımın üzerine dokunuyor. Ne düşündüğünü merak ediyorum. Kesinlikle Heather ve onun hakkındaki sorumla ilgili bir şeyler düşünüyor. Beni çözmüş olmalı. Kıskanç olduğumu biliyor, bu yüzden yüzümdeki gerçek hislerimi silmeye çalışarak kocaman gülümsüyorum.

"Heather'la geceyi birlikte geçirmediğim," diye itiraf ediyor, hâlâ sırtarak.

Başımı merakla yana eğdim. Ona gerçekten inanıyordum. "Neden olmasın?"

"Çünkü yorgundum, Lila."

"Lilly."

Mektubu eline aldı ve açarken bana bakmaya devam etti. "Lilly, bunun ne olduğunu biliyorum ve bunu kabul etmiyorum."

Kollarımı indirip daha dik oturuyorum. Tamam, zamanı geldi, o an geldi.

“İki haftalık ihbar süreniz doldu.” Sanki sayfaya yazdıklarımı okurken ağır çekimde hareket ediyormuş gibi izledim. Sonuna geldiğinde düşünceli bir şekilde homurdandı. “Taslak halini daha çok beğenmiştim aslında.”

Ağzım açık kaldı, nefesim kesildi. "Demek okudun."

Orion sertçe başını salladı. "Öyleydi."

"Bana yalan söyledin."

"Özür dilerim, Lila."

"Lilly. Ve hiç de pişman görünmüyorsun."

Orion, çekici çenesini hafifçe kaldırıp düşünceli bir şekilde kaşlarını çattı. "Sana Lila diye seslenebileceğim konusunda anlaştığımızı sanıyordum. Bu sevgiden kaynaklanıyor, saygısızlıktan değil."

Hareketsiz kaldım. "Aşkım" mı dedi? Sanki daha önce de bana söylemişti ve ben de ona aynısını söylemişim. Ayrıntılar bulanık, ama içimde o kadar rahatsızlık hissediyorum ki, koltuğumda tekrar tekrar pozisyon değiştiriyorum.

"Lila ile Lilly meselesine daha sonra değineceğiz. Ama önce..." Sandalyesinden fırlayarak masasının ön kenarına oturdu.

Bakma Lilly. Bana hayranlık duymam için yalvaran o pakete bakma.

Orion, "Benden neye ihtiyacınız var?" diye soruyor.

"Hı?" Şu anda bana ne olduğunu bilmiyorum. Tamamen şaşkınım ve arzularımı kontrol edemiyorum.

"Kalmanız için size ne verebilirim?"

Ah. Başımı hafifçe salladım. "Hiçbir şey. Fikrimi değiştirmemi sağlayamazsın."

"Elbette yapabilirim. Benim yüzümden gidiyorsun. Peki, benim yüzümden kalmanı sağlasam nasıl olur?"

Ayak bileklerini çaprazlıyor, bu da şişkinliğinin daha da belirginleşmesine neden oluyor. Bana ne oluyor böyle? Giderek ısınan

boynumun yan tarafını ovuyorum.

“Pekala, normal mesai saatleri dışında aramamdan hoşlanmıyorsun. Tamam, arayacağım.”

Çenemi öne doğru uzattım. "Gerçekten mi?" Bunu bu kadar sık yaptığı halde, bunu yapma yeteneğinden vazgeçmesine şaşırdım.

“Elbette. Kişisel bir durum olmadığı sürece sizi aramam.”

Başımı bir çingirak gibi salladım. "Kişisel mi? Kişisel bir şey için neden beni aramanız gerekiyor?"

"Bence bu hafta sonu oldukça yaklaştık."

Aynı anda üç şey birden başıma geliyor. Çenemin düşmesini engellemeye çalışıyorum. Yutkunmayı unutuyorum, bu da tükürüğün yanlış boğaza kaçmasına neden oluyor. Ve şimdi boğulmamak için öksürüyorum. "Ne demek istiyorsunuz?" diye zorlukla soruyorum.

“Su ister misiniz?”

Sanki gidip bana su getirecekmiş gibi. Ha! Başımı sallıyorum. "Hayır, ben sadece..."

“Bekleyin.” Ayağa kalktı. “Hemen geri döneceğim.”

Yalnız kaldığım için öksürüğüm daha da şiddetleniyor, o dönmeden önce boğazımı temizlemek için büyük çaba sarf ediyorum. Ve o da elinde soğuk su şişesiyle geri döndü. Bana su almak için malzeme odasına gideceğini hiç düşünmemiştim. Daha önce hiç böyle bir şey yapmamıştı.

"Teşekkür ederim," diye zar zor söyleyebildim, o su şişesini önüme koyarken ona güvenmez bir şekilde sırtımı döndüm.

"Rica ederim." Bana öyle bir alaycı bakış atıyor ki, her zaman iç çamaşırlarını eritiyor.

“Ama yine de, Orion.” Boğazımı tamamen temizlemek için son bir kez öksürdüm. “Hayatımda başka şeyler yapmayı seçiyorum.”

"Gerçekten mi?" Kollarını tekrar kavuşturdu. "Ne gibi?"

"Dans."

“Doğru. Dans ediyorsun. Bana bunu söylemiştin.”

Ona bunu ne zaman söylediğimi hatırlamaya çalışıyorum. "Söyledim mi?"

Yüzünü buruşturdu. "Evet."

Cumartesi sabahı nerede ve nasıl uyandığımla ilgili gerçeği ona anlatmak dilimin ucunda. Ama kelimeleri bir türlü söyleyemiyorum.

"Dudakların yine titriyor. Bana ne söylemek istiyorsun?"

Dudaklarımın titremesini engellemek için onları bastırıyorum. Bunu yapmayı gerçekten bırakmalıyım, özellikle de neden yaptığımı bildiği için. Bu bir zayıflık ve Orion'un yanında zayıflık gösteremem.

"Ne istiyorsun? Broadway mi?" diye soruyor.

Nereden biliyordu? "Evet," diye gergin bir şekilde karşılık verdim.

"Tamamlamak."

"Neden?" diye sordum, sanki teklifini geri çeviriyormuş gibi yüzümü buruşturarak. "Seninle hiçbir şey bedava değil."

Orion, iddiam karşısında gücenmiş gibi başını geriye doğru savurdu. "Bu doğru değil."

Homurdandım. "Yaptığın bu pazarlık, hiçbir şeyi bedavaya yapmadığının kanıtı. Bu da beni gerçekten korkutuyor, Orion. Daha katlanılabilir olmanı istiyorum çünkü gerçek, temel değişiklikler yapıyorsun, benim kalıp işini benim yapmamı istediğin için değil." Ona küfretmediğim için gururla derin bir iç çektim.

Eli havaya kalkıyor. "Temel değişiklikler," diye düşünüyor. "Bunu seviyorum."

Gözlerimi devirerek homurdanıyorum. "Sen imkansızsın."

"Ben imkansız biri miyim?"

"Benimle alay ediyorsun."

Ellerini göğsüne koyup bana doğru eğildi. "Hayır, değilim Lila," dedi en içten ses tonuyla.

"Bu Lilly!" diye neredeyse bağırarak yumruklarımı salladım.

"Pekala, Lilly," diye onaylıyor.

"Teşekkür ederim."

"Bana bir liste ver. İki ay daha benimle kalman için neyi değiştirmemi istiyorsun?" Elleri birbirine sürüyordu.

"Hiçbir şey. Gidiyorum."

"Hadi ama. Bana biraz anlayış gösterin. Sadece bana anlayış gösterin."

Gözlerimi kısıyorum. Şu yüze bakın, her açısı çok mükemmel. Dört buçuk yıldır ona bakıyorum ve en ufak bir cinsel çekim hissetmemiş olmama inanamıyorum. Orion'dan nefret etmek istiyorum, gerçekten istiyorum. Ondan nefret ettiğimi sanıyordum. Ama yüzüne bakın...

"İki ay daha neden burada kalmamı istediğini söylemedin," diyorum. Bana söyleyeceği şey, bu anlaşmayı kabul edip etmeyeceğimi belirleyecek.

"Ah, bu kolay," diyor, kaşlarını iki kez silkerek. "Çatı katına geri dönmek istiyorum. En üst katı severdin, değil mi? Her yeri lüks ve bir sürü imkanla dolu." Sanki yeni bir şey hatırlamış gibi parmağını sallıyor. "Oradaki banyoları çok öve öve bitiremezdin."

Evet... haklısın. En üst katta olmak, onun saçmalıklarına katlanmaya neredeyse değiyordu.

İçimdeki direnci biraz gevşeterek içimi çektim. "Dinliyorum."

"Bir şey üzerinde çalışıyordum," diyor.

"Beğenmek..."

Sandalyeme yaslanıp döndüm, bir an için üstünlüğü ele geçirmiş olmanın gururunu yaşıyordum. Ama o, üzerinde çalıştığı şey hakkında bana bilgi vermekte isteksiz görünüyordu. "Bana güvenebileceğini söylemiştin?" Sonra, vücudumu o kadar sertçe çektim ki neredeyse sandalyemden düşüyordum. "Bekle. Yapay zeka mı?" Bunu şimdi hatırladığıma inanamıyorum. Gerçekten de, ampul gibi parlayan sandalyelerin olduğu bir barda oturduğumuzu ve onun bana bunu söylediğini hayal ediyorum.

Orion şaşkınlıkla kaşlarını çatı. "Evet... nereden bildin?"

"Sanırım bana cuma akşamı söylemiştin."

Orion düşünceli bir şekilde başını salladı. "Evet, sana söylemiş olmalıyım, yoksa nereden bilecektin?"

Birbirimize şaşkınlıkla bakakaldık.

"Cuma gecesi aramızda neler yaşandı?" diye soruyor.

Derin bir iç çekişle omuzlarım büküldü. "Keşke hatırlayabilseydim."

"Bir kadınla birlikte gittiğimi hatırlıyor musun?" diye soruyor.

Onu izimden uzaklaştırmak için yalan söyleyebilirdim. "Söylemem." Bu bana pek inandırıcı gelmedi ama sanırım Orion buna inandı.

"Pekala," diye fısıldadı ve sonra aniden ayağa fırladı. "Peki, dinle. Yapay zeka yazılımımı geliştirmeyi bitirene kadar iki ay boyunca benim için çalışman için ne gerekiyor?"

Vay canına. "Yapay zeka yazılımınız mı?" Orion'un böylesine büyük bir projeye ilişkilendirilmesi çok inanılmaz geliyor.

Orion başını salladı. "Bir süredir bunun üzerinde çalışıyorum."

"Bir süre mi?"

İki haftalık istifa bildirimimi sanki beyaz bayrak sallıyormuş gibi savuruyor. "İki ay sonra bu konuyu tekrar ele alacağız."

Başımı şiddetle salladım. "Orion, bu bildirime geri dönmeyecek. İstifa ediyorum. Artık sizin için çalışmam."

"Aha," dedi parmağını bana doğru uzatarak. "O zaman benim yüzümden istifa ediyorsun."

"Elbette öyleyim. Ama bunun tek sebebi sen değilsin" derken dudaklarım hiç tereddüt etmiyor.

Orion ellerini çırpı. "Tamam Delilah, şu saçmalıkları bırakalım. Sana ihtiyacım var. Peki, seni en az iki ay daha yanımda tutmak için ne yapmam gerekiyor?"

İki aylık saçmalık beni rahatsız ediyor, ama gösterdiği kırılganlıktan etkilendiğimi de inkar edemem. İki ay, iki haftaya kıyasla çok uzun bir süre. Ancak, Las Vegas gezimizden önce Orion'a olduğum kadar kızgın değilim.

Eğer amacı beni hafta sonu için işten çıkarmak ve fikrimi değiştirmekse, planının bir dereceye kadar işe yaraymış olabileceğini kabul ediyorum.

İçimden bir yenilgi fısıltısı yükseldi. Cep telefonumu alıp notlarıma baktım. "Bir liste hazırladım."

Kaşlarını çattı. "Liste mi yaptın?"

"Sizinle ilgili şikayetlerimden bazıları."

"Gerçekten bir liste mi hazırladın?"

Ona sert ve tavizsiz bakışlarımı fırlattım. "Beni bir liste yapmaya zorladın. Bir numara," diye yüksek sesle okudum. "İş haftasının her günü ofise gelmeni ve çalışmanı istiyorum."

Kaşlarını çatarak başını salladı. "Bunu zaten yapıyorum."

"Vay canına. Öz farkındalıktan yoksun olmak işte böyle bir şey."

Orion ellerini havaya kaldırarak, "Her gün çalışıyorum," dedi.

"Seni her gün görmüyorum."

Dudaklarında son derece seksi bir sırıtiş belirdi. "Beni görmek istiyor musun, Delilah?"

Gözlerimi devirdim. "Flört etmeyi bırak. Ciddiyim."

Başını hızla salladı. "Pekala. Sıradaki."

"Evet?"

"Anlaştık. Pazartesi cumaya, sen ve ben."

Bana dik dik bakan bakışlarından gözlerimi zorla kaçırıyorum. Yüzündeki o seksi ifadenin dikkatimi dağıtmasına izin vermeyeceğim.

"Ayrıca..." Sesimdeki titremeyi gideriyorum. "Kendi randevularınızı kendiniz ayarlayın."

"Şu anda kimseyle çıkmıyorum, o yüzden sorun yok."

"Takviminizi kontrol etmeniz gerekebilir," diyorum gözlerimi devirerek.

"Ve açıkça söyleyeyim, randevularınızı ayarlamak, randevularınızı bozmayı da içerir."

Çenesini sıktı. "Bitti. Başka ne?"

“Kuru temizlemenizi kendiniz götürüp getiriyorsunuz. Boxerlerinizi kuru temizlemeye verdiğinizi bilmemeliydim.” Başımı hızla salladım. “Tuhaf.”

"Bu garip değil, Delilah. Kuru temizlemeden sonraki hislerini ben de seviyorum, Gunther de."

Parmaklarım havaya kalktı çünkü bana listeme eklemeyi unuttuğum bir şeyi hatırlattı. "Ayrıca, penisinin adını da bilmek istemiyorum. En yakın arkadaşının adını bilmek istemiyorum."

Orion'un gözlerinde muzip bir bakış var. "Hayır Gunther, tamam mı?" Beni serbest bırakın...

Orion'un gözleri beni esir alırken nefeslerim yavaş ve zorlanıyor. Dilinin dilimi okşadığı sırada bedeninin benimkine değdiğini hissetmenin tuhaf gölge etkisini yaşarken başım hafifliyor. Öpüşme şehvetli, yumuşak ve derin, anısı ise son derece içsel.

"Delilah, ne düşünüyorsun?" diye soruyor.

Şaşkınlığımdan sıyrılıp onun sırtıttığını fark ettim. "Hiçbir şey." Bunu çok hızlı ve sesim çok tiz bir şekilde söyledim. Vücudum yanıyordu. Bu gerçekten oldu mu? Bu gerçekten olmuş olamaz... değil mi?

Orion düşünceli bir şekilde homurdanır. "Başka bir şey var mı?"

Başımı sallarken boynum tutulmuş gibi hissediyorum, bir yandan da o son anının beni rahatsız etmemesi için kendimi zorluyorum. Geri gelmek istiyor ama izin vermeyeceğim. "Artık kendi işini yapma zamanı."

Yüzünü buruşturarak başını salladı. "Bak, senden isteyeceğim en büyük şey bu olacak. Ben yapay zeka yazılımımı mükemmelleştirirken sen raporlarla ilgileneceksin. Raporlar saçmalık, ikimiz de biliyoruz."

Şaşkınlıkla başımı geriye doğru çektim. Yaptığımız iş hakkında böyle mi düşünüyordu? "Hayır, düşünmüyorlar," dedim başımı kararlılıkla sallayarak. "Orion, ailenizin harcamaları kontrol edebilmesi için mali rakamları bilmesi gerekiyor. Bunu nasıl anlamazsın?"

“Delilah, o raporları hazırlamak için bir sürü departmanları var. Benimle dalga geçiyorlar, dolayısıyla seninle de dalga geçiyorlar.”

“Hayır,” diye haykırdım.

"Evet."

“Ama raporlar için veri toplamak için çok çalışıyorum. Bu rakamlara ulaşmak kolay değil.”

Orion, bir şeyler düşünürken öpülesi alt dudağının üzerinde iki parmağını gezdirdi. "Bak, bundan sonra raporlarda sana ben yardımcı olacağım."

“Gerçekten mi?” Teklif etmesine şaşırdım. Veri derlemenin onun için aşağılayıcı bir iş olduğunu hep biliyordum ve şimdi de haklı olduğumu kanıtladı. Ayrıca, Orion'un aşağılayıcı bulduğu herhangi bir işe girişi de ona hiç benzemez, en azından ben öyle düşünüyordum. Artık bilmiyorum, belki de onun hakkında çok az şey biliyordum.

"Pekala," diye zar zor sesimi boğazımdan çıkardım. "Teşekkür ederim."

Bana göz kırptı. "Rica ederim. Ve eğer dünyanın en iyi patronu değilsem, o zaman lütfen beni eleştirmekten çekinmeyin." Çenesini aşağı doğru eğdi ve bir gözünü kıstı. "Anlaştık mı?"

Başımı sıkıca salladım. "Anlaştık."

BÖLÜM11

Kayıp ve Bulunan Eşyalar

HAZİNE LORDU

"Sevgilim, bununla başa çıkmam gerekiyor," diye homurdanır Aşil.

"Eyvah, ne oldu?" diye soruyorum.

Kocam, kadife şezlonga yan yatmış, elimle başımı desteklerken vücudumu süzüyordu. Bu çok pahalı mobilyayı ilk kez kullanmaya başlamamıza az kalmıştı ki, bir telefon geldi. Bazı telefonları görmezden gelir, bazılarını ise cevaplardı. Her zil sesinden sonra dijital bir ses 911'i tekrarlıyordu, bu da aramayı cevaplaması gerektiği anlamına geliyordu.

"Ama önce..." Aşil ayağa kalktığı anda, cinsel organı dik ve bana doğru yönelmişti. İlk önce ne yapması gerektiğini biliyordum. Son zamanlarda, hatta düğün günümüzden önce bile, çok fazla seks yaptık. Bir çiftin çok fazla seks yapması mümkün mü?

Duraksıyor. "Sorun ne?"

Alt dudağımı kemirirken kaşlarımı çatıyorum, aklımdakileri nasıl kelimelere dökeceğimi düşünüyorum. Sanırım başardım.

Bacaklarımı şezlongdan sarkıtıp doğruldum. "Korkuyorum."

Kaşlarını daha da çatı. "Neyden korkuyorsun?"

"Bunun bir gün kendiliğinden sona ereceği kesin."

"Ne?" diye soruyor, benden biraz uzaklaşırken yine de çok yakınımda kalarak. "Seks mi?"

Başımı hafifçe sallıyorum.

"Ah, anlıyorum." Yanıma doğru yürüyüp otururken, sesi hem rahatlamış hem de duygularımı anlamış gibiydi. "Elbette, öyle olacak. Yeni evliyiz. Ve başından beri çılgınlar gibi sevişiyoruz. Ama bebeğim, bu sorun değil çünkü sen ve ben sadece sevişmekten ibaret değiliz. Seni seviyorum ve senden çok hoşlanıyorum. Yatakta da yatak dışında da çok eğlencelisin." Şimdiye kadar gördüğüm en seksi gülümsemeyle sözlerini bitirdi.

"Ahhh..." diye mırıldandım ve sonra şakayla karışık koluna dirseğimle vurdum. "Ben de seni çok seviyorum."

Birbirimizin gözlerinde kaybolmaya başladık. Achilles Lord'a aşık olup onunla evlendiğime hala inanamıyorum. Hayatın nasıl işlediği gerçekten çılgınca.

"Peki, söyleyin bakalım... telefon görüşmenizin sebebi neydi?"

"Henüz değil," diyor ve şimdi Aşıl tam üzerimde duruyor. "Dizlerinin üzerine ök." Ve pozisyon almamda bana yardımcı olmak için kalalarımдан tutuyor ve popomu havaya kaldırıyor.

CİNSEL İLİŞKİDEN SONRA VE CİNSEL OLARAK TATMİN OLMUŞ BİR ŞEKİLDE yatağa geri döndük. Achilles'in kucağına uzandım ve o birkaç videodan birini oynatırken dizüstü bilgisayar ekranını izliyorduk. Bana, hizmetinin Orion'un odasındaki çöp kutusunda bir elmas yüzük bulduğunu söyledi. Otel yönetimi, yüzüğün içindeki seri kodunu kontrol ettirmiş ve yüzüğün Delilah O'Shay adında bir kadına ait olduğunu ve düğün tarihimizin sabahının erken saatlerinde, hızlı düğünlerin yapıldığı bir yer olan Aşk Tapınağı'ndan satın alındığını görmüş. Güldüm ünkü Orion'un bir kadınla evlenip yuva kurmasını hayal etseydim, bunun çok sarhoş olup ne

yaptığının farkında olmadığı bir senaryo olacağını düşünürdüm. Tam olarak da öyle oldu çünkü Achilles'in ekranında sahneyi izliyorduk. Gerçek olamayacak kadar komikti. Ve Delilah tamamen kendinden geçmişti. "Onu çok seviyorum" dışında hiçbir şey anlamamıştım. Ve sonunda "Evet" dedi.

Öpüşüyorlar—hayır, buna öpüşme denmiyor. Sanki bir meteorun gezegene çarpıp insanlığı yok etmesini engellemek için bunu yapmak zorundalarmış gibi birbirlerinin yüzlerini emiyorlar. Ve sonra...

Nefesim kesildi. "Aman Tanrım." Ağzım açık kaldı.

"Bu da ne?" diye fısıldadı Aşil hayretle.

Düğün törenlerini tamamlamak için Delilah külotunu çıkarır, Orion'un üzerine oturur ve şapelin ön sırasındaki bankta sevişirler. Nikah memuru ve diğerleri, sanki her şeyi daha önce görmüş gibi kayıtsızca odadan çıkarlar.

Aşil dizüstü bilgisayarını kapatıyor. İkimiz de şaşkınlıkla birbirimize bakıyoruz.

Sonunda yutkunup, "New York'a geri dönmeliyiz. Bununla ilgilenmelisiniz. Onlar evlendiler." diye sordum.

Aşil durumu düşünürken yüz hatları gerildi. İskoçya'nın Angus bölgesinde, ailesine ait bir şatoda kalıyoruz. Bu, balayımızın sadece başlangıcı. Dünyayı gezip güneşten güneşe sevişerek geçireceğimiz üç güzel ve dolu dolu hafta planladık.

"Sanırım ikisi de bu saçmalıkların hiçbirini hatırlamıyor. Kurt ayrıca bana Orion'un, kendisine silah çeken ve saatini çalmaya çalışan bir adamı tek yumrukla yere serdiğini de söyledi."

Şaşkınlıkla "Hayır mı?" diye sordum.

"Evet, bebeğim. Evet."

Gülmekten neredeyse altıma işeyecektim ve sonunda Aşil de bana katıldı. Az önce öğrendiğimiz bu çılgınlık akıl almaz. Ama sonunda Aşil, boşanmanın onlar için o kadar kolay olmayacağını bildiği için evli kalmalarına izin vermeye karar verdi. Aşil ve beni bir araya getiren o anlaşma henüz kesinleşmedi - yakında ama henüz değil. Eski Lord vakfının

kuralları hala geçerli. Hızlı bir Las Vegas düğünü, şapelde seks ve ardından bir iptal, Aşil'in klanıyla bağlantılı olmayan bir Lord varisine, ailemle yaptıkları anlaşmayı mahkemede sorgulama hakkı verecektir. Lord Aile Vakfı'nın saflık maddeleri onları mahvedebilir. Ve eğer bu olursa, neredeyse başa dönecekler. Neredeyse diyorum çünkü ailemin her zaman parası olacak, ama Lordlar muhtemelen her şeylerini kaybedecekler.

Kahkahalarımız dindikten sonra Aşil'e, "O zaman onların boşanmasını istemiyorsun, değil mi?" diye sordum.

"Anlaşma kesinleşene kadar boşanmamalılar."

"Ha," dedim aklıma bir fikir gelince. "Sanırım Top Rag dergisini satın almak, son zamanlarda yaptığın en akıllıca hareketi."

Achilles kıvrıcık saçlarımı omzumdan çekip çıplak tenime nazikçe bir öpücük kondurdu. "Seninle evlenmek son zamanlarda yaptığım en akıllıca hamleydi," dedi. "TRM'yi satın almak ikinci en akıllıca hamleydi. Ama tabii ki, ailemizin benim tarafı işleri berbat ederse bu anlaşma tamamen suya düşebilir. Yani..."

Achilles ustaca beni sırt üstü yatırıyor, vücudunu bacaklarımın arasına yerleştiriyor ve içime giriyor.

Çarşafı sıkıca kavrayarak, ilk hamlede nefesim kesildi.

"Bu fırsatı kaçırmamalıyız," diye fısıldıyor titrek bir sesle.

BÖLÜM12

Yapay zeka

DELİLAH O'SHAY

Anlaşmamıza bir madde daha eklemeye çalıştım, bu da bize ayrı ofisler sağlayacaktı ama Orion kabul etmedi. Küçük ofisin havalandırmasının kötü olduğunu söyledi ama ona inanmıyorum. Bence tek başına bir odada oturmakla ilgili bir sorunu var—klasik terk edilme sorunları. Gerçi annesi, kardeşleri ve hatta babasıyla olan ilişkisini göz önünde bulundurursak, bunun böyle olduğunu söyleyemem. Bize ayrı çalışma alanları oluşturmak istememesinin sebebi, bütün gün oturup bana bakmak istemesi olamaz. Başka bir şey olmalı.

Her neyse, en azından şimdilik kendi küçük ofisim için olan isteğimden vazgeçtim. Cuma. Orion ve ben, Vegas hafta sonundan sonra bir hafta boyunca karşılıklı çalıştık. Orion beş gündür her gün zamanında geldi, bu onun için yeni bir rekor. Salı ve Perşembe günleri benden önce bile geldi. Ancak ofise girdiğimde, masasında değil, binanın başka bir yerindeydi. Karşımda oturmadığı zaman kendimi daha huzurlu hissediyorum. Bu hafta her gece onu rüyalarımda gördüm, bu iyi bir şey olamaz. Ayrıca onunla göz teması kurmaktan da olabildiğince kaçınıyorum. İyi olan şey, görevlerimin raporların ötesine geçmesi. Orion bana tamamlamam için psikolojik testler verdi. Testlerin bazıları yirmi sayfadan uzun. Her soru insan doğasıyla ilgili,

ki bunu ilginç buluyorum. Orion testleri tamamlamak için acele etmememi ve kesinlikle mesai saatleri dışında veya hafta sonu bitirmemem gerektiğini söyledi. Sonra da bana gülümsedi. Aman Tanrım, kendi iyiliği için fazla yakışıklı.

Yazmayı bırakıp, sandalyemde sağa sola dönerken, boş masasına odaklanmamış gözlerle bakıyorum. Bu hafta sonu ne yaptığını veya kiminle birlikte olduğunu merak ediyorum. Eskiden takvimini tuttuğum zamanlarda hangi dağa tırmanacağını bilirdim, ama bunu da benden aldı. Bu hafta yedi kadın ona ulaşmak umuduyla ofisi aradı. Her birini doğrudan sesli mesajına yönlendirdim. Özel hayatına karışmıyorum. Bilmemeyi seveceğimi sanıyordum ama bilmemek beni delirtiyor.

Birdenbire ofis kapısı hızla açılıyor ve Orion dikkatimi masasından uzaklaştırıyor.

“Lila, hazırız. Hadi gidelim,” diyor heyecanla.

Bana Lila diye seslendiğinde duyduğum rahatsızlık kısa sürdü. Lilly yerine Lila diye seslenmesi konusunda anlaştık. Ona tüm hafta boyunca bu ismi kullanmasına izin verdim, sonra Pazartesi günü de böyle seslenmeye devam edip etmeyeceğini konuşacağız. İsteddiği takdirde devam etmesine izin vereceğim sanırım. İyi bir patron oldu. Bana Lila diye seslenmek istiyorsa, izin veririm.

"Nereye?" diye soruyorum.

“Benim bölgame.”

"Sizin alan adınız mı?"

Başını koridora doğru salladı. "Size göstereyim."

"BODRUM KATI MI?" DİYE SORDUM, ONA İNANMAZ BİR BAKIŞLA.

Asansörlerin yanındaydık ve o bodrum katına inmek için kullanılan B düğmesine bastı.

"Evet. Bodrum katı."

"Sakın bana söyleme..."

Orion gülüyor.

"Hayır, Lila," diyor gülerek. "Henüz oraya varmadık."

Kaşlarım yukarı kalktı. "Öyle konuşma. Hedef yukarı çıkmak, aşağı inmek değil."

Asansörün zili çalıyor ve kapılar kayarak açılıyor.

Orion'un kolu uzanmış, kapıyı açık tutuyor ki önce ben girebileyim.

"Ah, bunu yeni öğrendim."

"Senin için yeni olan ne?" diye soruyorum. Asansöre girerken ona çok fazla yaklaşıyorum.

"Benimle birlikte çatı katına çıkmanı istediğini mi itiraf ediyorsun? Çünkü çıkarırım. Senin için her şey, Lila."

Flört ediyor, yani ciddiyetsiz bir pislik. İçimden bir ahmaklık geçti.

"Sanırım dedikleri doğruymuş."

"Onlar ne diyorlar?"

"Leopar asla beneklerini değiştirmmez ve çapkın bir adam sonsuza dek cazibesıyla yaşar ve ölür."

Gülerken omuzları titriyor. Bunu yapış şekli bile seksi. Orion'a her baktığımda neden sürekli seksi, seksi, seksi diye düşünüyorum? Hoşuma gitmiyor.

"Kimse öyle demiyor, Lila."

Elimi kaldırıp avucumu gösterirken derin bir iç çekiyorum. "Tamam, Lila taklidini fazla abartıyorsun."

Ah, o kurnaz gülümsemeye bir de dudak yalaması eşlik ediyor. Onu öpmek istiyorum. Hayır, onun beni öpmesini istiyorum.

Ding. Kapı açılıyor ve Orion önce benim çıkmamı bekliyor. Koridora girerken bakışlarının yüzümde belirmesi beni tedirgin ediyor.

"Bugün çok güzel görünüyorsun, Lila," diye belirtiyor.

Ona doğru dönmeden önce gözlerinin sırtımda olduğunu hissedebiliyorum. "Sen de öyle." Bu cümle ağzımdan kaçtı.

Ama bugün gerçekten çok iyi görünüyor. Siyah pantolonunun hafif bir parlaklığı var, neredeyse duman grisi gibi duruyor. Pantolonuyla aynı renkte kısa kollu bir gömlek giymiş ve gömleğin kumaşı göğüs ve karın kaslarının üzerinde yumuşak bir öpücük gibi duruyor.

"Teşekkür ederim, Lila," diyor, bana oyunbaz bir bakışla bakarak.

Gözlerimi devirdim. "Ne olursa olsun, Jack."

Yalnız koridorun sonundaki kapıya varana kadar yürüdüğümüzün farkına bile varmadım. Buradan kimse geçmiyor, bu kesin. Bir fareyle karşılaşmamış olmamıza şaşırdım doğrusu. Sonuçta burası New York Şehri.

Orion, "Jack kim?" diye soruyor.

"Sen bana Lila diyebiliyorsan, ben de sana Jack diyebilirim."

Orion merakla başını yana eğdi. "Sana Lila diye seslenmem seni bu kadar mı rahatsız ediyor?"

Dürüst olmak gerekirse? Artık değil. "Evet."

"Neden?"

Omuz silktim. "Bilmiyorum."

Orion yüzüme bakarken biraz rahatsız olmaya başladım. Sanki yüzde yüz dürüst olmadığımı anlayabiliyor. Aslında olgunlaşmamış davranıyorum ve bundan nefret ediyorum.

Tuş takımına parmağını koyarken düşünceli bir şekilde homurdanır ve ardından kapıyı açar. "Buyurun."

İçeri girmek için bir ayağımı kaldırıyorum ama sonra tekrar indiriyorum. "Beni rahatsız etmiyor," diye itiraf ediyorum. "Lila iyi."

Filmdeki kahraman ve kahramanın öpüştüğü sahne gibi, ama o bana sırtıyor, ben de ona kirpiklerimi kırıştırıyorum. Bir kez daha, cumartesi sabahı nerede uyandığımı ona söylemek istiyorum. Bunu kendime sakladığıma inanamıyorum. Bence bilmeyi hak ediyor.

Odaya girip duvara sabitlenmiş, her biri yaklaşık altmış inç boyutunda altı büyük ekranı görür görmez Orion sorunlarım bir anda unutuldu. Bunlardan üçü uzun satırlar halinde bilgisayar kodlarıyla doluydu. İki adam masalarında oturmuş birden fazla bilgisayarı programlıyordu.

Orion, "Sally, Lila ile tanış," diyor.

"Merhaba Lila. Bizi tanıştırdığın için teşekkürler Orion," diye kusursuz bir kadın sesi duyuldu.

Orion ile birbirimize gülümsedik ve ona ne kadar gurur duyduğumu göstermek için göz kırptım.

ŞİMDİYE KADAR SALLY, MIKE VE BEN İLE KONUŞTUM; BEN'İN SESİ aslında Orion'un arkadaşı Ben'e benziyor. Orion, Ben'in kendisini herkesin onu gördüğü gibi görmesinin zamanının geldiğini düşündüğünü söylüyor.

"Şey," diyorum, "Bilgisayarların insanlardan daha fazla öz farkındalığa sahip olduğu iyi belgelenmiştir."

Orion düşünceli bir şekilde homurdandı. "İşte bu yüzden seni buraya getirdim."

"Çünkü bilgisayarlar benden daha bilinçli mi?" diye soruyorum.

Gülüşünün hafifçe olmasına sevindim. Gerçekten de bir şakaydı.

Orion programcılardan birine, "Daniel, ona kırk sekizinci küple ilgili problemi sun," diyor.

Buraya geldiğimden beri ilk defa, koyu saçlı ve soluk tenli, D vitamininden yoksun bir bodrum katında kapalı kalmış son kişi gibi görünen çok zayıf bir adam, yazmayı bırakıp ona bakıyor. Bakışlarımız kesiştiğinde kaşları biraz daha yukarı kalkıyor.

"Sorun, doğru bilinçli varlık yaratmaktır—" diye başlıyor.

"Çünkü bu bir bilgisayarda asla gerçekleşemez," diyerek sözünü kestim.

"Bunu bilmiyorum," diyor Daniel.

“Ama bir bilgisayarın kanı yok. Açlık, susuzluk, uyku veya şehvet gibi evrimsel ihtiyaçları yok.” Bu konu hakkındaki düşüncelerim akıcı ve net. Orion benden anketleri doldurmamı istediğinden beri bunu düşünüyorum. Yapay zekâ yazılımlarıyla bilinç elde etmeye çalıştıklarını hissettim ve bence bu kesinlikle yanlış bir yol olurdu. “Yapay zekânızı gerçekten bilinçli hale getirmek için bir makineyi bu ihtiyaçlarla programlamanız gerekir.”

“Peki neden?” diye soruyor Orion. Kollarını geniş göğsünde kavuşturmuş ve kaşlarını çatmış, beni çok ciddiye aldığını gösteriyor. Bu çok çekici.

Önce başımı sallıyorum, konuya iyice daldığımı ve en sevdiğim konulardan biri hakkında konuşmanın ne kadar iyi hissettirdiğini fark ediyorum. “Örneğin Darwinizm'i ele alalım. Ben bunun dine karşı aşırı bir tepki olduğunu, aşırı bir dini klişeyi dengelemek için aşırı bir seküler klişe olduğunu savundum. Ve gerçek, ikisinin ortasında bir yerdedir. Yapay zekâ yazılımınızın gücü işte burada olmalı. Yani, bir bilgisayarın asla yapamayacağı bir şeyi yapmaya çalışarak neden zaman kaybedesiniz ki? Yazılımınızın gerçekten zeki olmasını ve duygusal olmamasını mı istiyorsunuz? Sonuçta onu ürün satmak için kullanıyorsunuz, değil mi?”

Orion'un düşünceli kaş çatması, "Doğru" demeden önce daha da belirginleşti.

Daniel, sözü ele geçirmek için daha da coşkulu bir şekilde, "Ama hedef bilinç kazanmak," diyor.

“O halde amacınız köle yaratmak.” Bunu söylediğime inanamıyorum. Ama madem söyledim... “İnsanlar, egemenlik kurabilecekleri başka insanlar yaratmak isterler. Tanrıya inandıklarını söyleyenler, aslında inandıkları şeye gerçekten güvenmezler. Ve Tanrıya inanmadıklarını söyleyenler de aynadaki kanıt görmüyorlar.” Başımı şiddetle sallıyorum. “Bu asla olmayacak, Orion.”

Daniel benim söylediklerime karşı bir argüman sunmadan önce Orion, "Öyleyse ne öneriyorsun?" diye sordu.

“Bilgisayarların en güçlü yönü olan öz farkındalığı kullanan yapay zeka yazılımları geliştirmenizi öneririm. Ardından bu yazılımı, insanların daha öz farkındalıklı hale gelmesine yardımcı olmak için kullanın; bu, türümüz için çok zor bir iştir.”

Orion'un dudakları, cep telefonum çaldığında ve titreştiğinde tepki verecek şekilde konumlanmış durumda. Alışkanlık gereği, ofisten çıkmadan önce telefonu eteğimin cebine koyuyorum. Yine alışkanlık gereği, Xena'dan öğle yemeğine çıkmak isteyip istemediğimi soran bir mesaj aldığımı görmek için telefonu cebimden çıkarıyorum.

Orion, ekrandaki mesajı okumak için boynunu öne doğru uzatarak, "Bugün öğle yemeği yiyelim mi?" diye sordu.

OFİSE ÇOK UZAK OLMAYAN ENZO'S'TA PIZZA YİYORUZ. BÜTÜN GÜN aynı ofiste onunla oturuyorum, bu yüzden onunla dışarıda öğle yemeği yerken neden bu kadar gergin olduğumu anlayamıyorum. Belki de neredeyse herkes bize bakıyor diye. Sıradan bir restoranda olağanüstü bir kamu figürüyle birlikte olduğumu çoktan fark ettim. Lordların Amerikan kraliyet ailesi gibi olduğunu sürekli unutuyorum. Belki de ailede olağanüstü bir şey olmadığı içindir. Onlar da sadece insanlar.

“Dinle,” diye başlıyor Orion ve duraklıyor, dikkatimi tekrar ona vermemi bekliyor.

Onu dinlediğimi belirtmek için kaşlarımı kaldırıyorum.

"Las Vegas'ta birlikte geçirdiğimiz o geceyi unutmaya çalışmadık."

O anda yutkunmadığım için çok şükür. Boğulurdum herhalde. "Neyi çözmeye çalışıyorum ki?"

Orion kaşlarını çattı, sonra birkaç kez yüz ifadesini düzeltti. Bir şey onu derinden rahatsız ediyordu. İki omzunun üzerinden baktı ve sonra güçlü

omuzlarını masaya yasladı. "Üzerimde kıyafet olmadan uyandım ve penisim biraz ilgi gördü."

"Biraz aksiyon mu var?" Şaşırmış gibi yapıyorum. Bu kadar iyi bir oyuncu olduğumu bilmiyordum.

Omuz silkip arkasına yaslandı. "Gunther yapış yapıştı ve oldukça tahriş olmuştu." Alnını sinirli bir şekilde kaşıdı. "Bunlar çok fazla seks yaptığımın işaretleri. Kadının burada kalıp adını duyurmamasına şaşırdım." Kendinden emin bir gülümsemeyle sözlerini bitirdi.

Ağızıma dolan fazla nemi yutuyorum. Ona benimle seks yaptığını nasıl söyleyeceğim? Vajinamın da o gece çok seks yaşadığına dair izler taşıdığını doğrulayabilirim. Sadece neden hiçbirini hatırlayamadığımı anlamıyorum. Bir hafta geçti. O gecedan beri bir damla bile alkol tüketmedim, düğünde şampanya bile içmedim. Neden hatırlayamıyorum?

"Şey, belki de Heather'la birlikte olmuşsundur," diye öneriyorum.

Masanın üzerine parmağıyla vuruyor. "Heather o sabah geldi. Ayrıca, onun olup olmadığını bilirdim."

"Gerçekten mi?"

"Evet."

"Nasıl?"

Orion'un gülümsemesi beni de gülümsetiyor.

"Ne?" diye soruyorum.

"Beni pek önemsemediğinizi biliyorum, ama cinsel fetihlerimden bahsettiğimi hiç duymadınız."

Başım yana doğru savruldu. "O gerçekten de öyle mi? Cinsel bir fetih mi?"

"Tüm seks bir fetihtir," diye karşılık veriyor.

Birbirimizin gözlerine bakıyoruz. Sarhoş Delilah O'Shay'in Orion Lord ile seks yaparken nasıl bir zevk aldığını merak etmeden edemiyorum. Eminim ki bir kızı gerçekten orgazma ulaştırabiliyordur.

Orion'un eğlenmiş bakışları yüzümde gezindi. "Düşünüyorsun."

"Sürekli düşünüyorum," diyorum.

"Benim hakkımda?"

Aklımdaki kişi tam olarak o olsa da başımı sallıyorum.

"Ama sen bizim...?" Sanki yüzündeki ifade sorusunu tamamlayormuş gibi başını hafifçe çevirdi.

"Ben..." Nefes nefese kalma, Lilly.

"Çünkü partiden seninle birlikte ayrıldım ve senden ayrıldıktan sonra ertesi sabah uyanana kadar tanımadığım biriyle birlikte olabileceğimi hayal bile edemiyorum."

"Yapamaz mısın?" Ses tonum çok yüksekti. Kendimi kontrol altına almalıyım.

"Hayır. Hakkımda düşündüklerinin aksine, Lila. Ben öyle boş işlerle uğraşmam. Dediğim gibi, ben bir fatihim."

Başımı salladım. "Bu ne anlama geliyor ki?"

Açıklamasını beklerken çenesini ovuşturdu, boynunu gerdi. Ama sonra çenesini okşamayı bıraktı ve birkaç saniye hareketsiz oturup beni inceledi.

Nefeslerim düzensiz. Onun ne düşündüğünü sormayı çok istiyorum. Bir şey hatırlıyor mu? Belki benim kadar sarhoş değildi. Durumum hakkında zaten araştırma yaptım. Onunla birlikte olduğum anılarım sonsuza dek kayboldu.

"Peki, haftanız nasıl geçti?" diye soruyor, bir dilim pizzayı alıp ısırırken.

Aman Tanrım, onun kusursuz dudaklarına odaklandıkça rahatladım. Benim de dudaklarımın mükemmel olduğunu söylüyorlar. Eğer seks yaptıysak mutlaka öpüşmüş olmalıyız. Eminim onu öpmek uyuşturucu gibiydi.

Bakışlarımı aşağı indirip boğazımı temizledim. "Yeni ve daha iyi patronum olarak performansınızla ilgili mi soruyorsunuz?"

Kıkırdadı. "Gelişmiş miyim?"

Ona tekrar bakabilirim ve öyle de yapıyorum. "Kesinlikle." Gülümseyerek söylüyorum bunu.

"Bunu duyduğuma sevindim. Haftasonunuz benden dolayı boş olduğuna göre, planlanmış bir randevunuz var mı?"

Yüz ifademin şu an oynadığım kartları ele vermemesine çalışırken aklımdan bir sürü şey geçiyor. Nedense, hafta sonu için harika bir randevum olduğunu söyleyebilmeyi çok isterdim çünkü tepkisini görmek istiyorum. Ama burada sessizce otururken bile ona yalan söylüyorum zaten. "Hayır," diyorum pizzamdan bir ısırık alarak. "Sen?"

Yarıda bıraktığı pizza dilimini masaya bırakıp sırtını sandalyeye yasladı. "Sadece ailevi bir yükümlülük."

"Aa, kulağa eğlenceli geliyor."

"Duruma bağlı," diyor kaşlarını çatarak ve sonra aniden yerinde kıpırdanıyor. "Neyse, yapay zeka ve bilinç hakkında daha önce söylediklerinizi beğendim. Kare şeklindeki nesneleri yuvarlak deliklere sokmak kesinlikle insana özgü bir şey, değil mi?"

Konunun değişmesinden memnuniyet duyarak gülüyorum. "Kesinlikle."

Orion ile yapay zekanın insanlardan daha üstün olduğu ve bunun LTI'ya nasıl fayda sağlayabileceği fikrini tartışıyoruz. Onunla gerçekten profesyonel ve olgun bir sohbet etmek güzel. İlk defa, resmen iyi geçinmeye başladığımız bir döneme girdik.

"Bekle," diyor Orion birdenbire. Çeneme dik dik bakıyor.

Sanki bir araba kazasını izliyormuş gibi, parmağının yüzüme doğru hareket ettiğini gözlemliyorum. Parmağı çeneme değiyor ve sola doğru kaydırıyor. "Çenende peynir vardı."

Ağzım açık kaldı ve kalbim davul gibi çarpıyor. Orion Lord'a cinsel olarak ilgi duymaya başladığımı resmen itiraf etme zamanı geldi. Ve şimdi kendime karşı dürüst olduğuma göre, Orion Lord'a olan cinsel ilgimi kaybetme zamanı da geldi. O bana iyi gelmiyor. Kendisi de söyledi, kadınlar onun için birer fetih. Hala bir çapkın, bu yüzden sarhoşken onunla birlikte oldum.

Bu yüzden ağzımı kapatıp ona sıcak bir gülümsemeyle baktım. Eğer sevgili olamıyorsak ya da en fazla iki ay patron-çalışan ilişkisi içinde kalamıyorsak, belki arkadaş olabiliriz. "Teşekkür ederim," dedim.

Göz kırptı. "Rica ederim, Lila."

BÖLÜM13

Sonuçlar

ORİON LORD

Cuma gecesi adeta bir sis perdesi gibi geçti. Lord Vakfı'nın hayır amaçlı bir etkinliğine katılıyordum. Annem, Heather'ın eşlikçisi olmamı şiddetle önerdi. Heather her zamanki gibi muhteşem görünüyordu. Güzel bir kadındı ama ikimiz ateş ve buz gibiydik. Ben ateşim, o ise lav gölünü dondurabilecek güce sahipti. Odada dolaştık, el sıkıştık, konuklara katkılarından dolayı teşekkür ettik. Herkes gerçek bir çift olduğumuza inanıyordu. Onları düzeltmenin doğru olmadığını biliyordum. Annem, bağışçılar üzerinde böyle bir izlenim bırakmamızı istiyordu. Marigold'un gözünde Heather mükemmel bir gelin adayıydı. Ailesinin çok parası ve bağlantıları vardı ve annemin dediği gibi, "Heather harika bir bağış toplama etkinliği düzenleyebilir." Ayrıca Heather'ın kötü şöhretimi düzelterceğini düşünüyordu.

İnsanlar Aşil'in ailemizi yönettiğini düşünüyor ama öyle değil. Asıl kukla ustası Marigold ve ben ve kardeşlerim bunu biliyoruz. Bu yüzden bu gece iyi bir evlat olmaya çalışıyorum. Ancak Delilah'ı aklımdan çıkaramıyorum. Görmemeye çalışsam bile yüzünü görüyorum. Arabanın arka koltuğunda başının tepesinden öptüğümü hatırlıyorum. Onunla dans ettiğimizi ve sonra tekrar öpüştüğümüzü de hatırlıyorum. Bunların bir

kısmını hatırlıyor olmalı ama hatırlamıyormuş gibi yapıyor. Benimle birlikte olmak onun için bu kadar büyük bir sorun mu?

Kesinlikle sevişmiş olmalıydık. Heather'ı buluşmamız için evinden almaya gitmeden önce otele telefon ettim. Sütlerimiz kameraların olduğu VIP katındaydı. Hafta sonu konaklayan misafirler nedeniyle kameralar çalışıyor olmalıydı. Güvenlik görevlilerini istedim, kim olduğumu söyledim. Otelin güvenlik şefi Manuel, tam zamanında aradığımı söyledi. Otel, her Cumartesi gece yarısı önceki haftanın güvenlik kayıtlarını siliyormuş. Kayıtları inceleyeceğini ve bir şey bulursa bana geri döneceğini söyledi.

O aramayı beklerken bütün gece dikkatim dağılmıştı. Muhtemelen hiçbir şey bulamayacak.

Bu gece görmek istemediğim iki kişiye gözüm takıldı. "Kahretsin," diye mırıldandım kendi kendime. İşte geliyorlar.

"O," diye sesleniyor Mina, kız kardeşi de yanında. İkizler nadiren bir şeyi ayrı yaparlar.

"Mina," diyorum. Sarılıyoruz ve sonra Lina'ya da sarılıyorum.

İkisi de Heather'a gülümsüyor. İkizler ondan hoşlanmıyor ve Heather da onlara aldırış etmiyor.

Mina, "Yeni sevgilinle geleceğini sanıyordum," diyor. "Numarası neydi peki?"

"Bende var," diye yanıtlıyor Lina.

Bu an o kadar hızlı geçiyor ki, yetişemiyorum. "Kimden bahsediyorsun sen?"

"Lilly," diye yanıtlıyor Lina.

"Onun yeni sevgilim olduğunu mu düşünüyorlar? Lila benim asistanım."

Lina, Mina'ya dirseğiyle vurdu. "Mina, onu dönüştürmekle ilgili fanteziler kuruyor."

Kaşlarımı çatıyorum. "Onu mu çevireceksin?"

Telefonum çalınca ikizler kıkırdadı. Kaşlarımı çatarak onlara baktım, kim arıyordu diye.

Heather, sanki telefonumu azarlıyormuş gibi ona bakarak fısıldadı: "Bunu bir kenara bıraksan iyi olur."

İkizler birbirlerine kaşlarını kaldırarak bakıyorlar. Konuşmalarına gerek yok, "Bakın, o tam bir kötü anne-kız arkadaş." diyorlar. Ona böyle diyorlar.

Ama ekrandaki numarayı tanıyorum. 7-0-2 alan kodu.

"Bunu cevaplamam gerek," diyerek telefonumu kulağıma dayayıp kadınların yanından uzaklaştım.

"BENCE BU AKŞAM İYİ GEÇTİ, SENCE DE ÖYLE DEĞİL Mİ?" DİYOR Heather.

Şoförlü limuzininin arka koltuğunda yanımda oturuyor. Söylediklerinin çoğuna dikkat etmedim. Heather, vakfın bu akşam ne kadar para topladığını söyledi, ancak miktar nihai sayıma kadar kesinleşmeyecek. Ona göre çok önemli biri bizi Pazar akşamı yemeğe davet etmiş.

"Orion, beni dinliyor musun?" diye soruyor.

Pek sayılmaz. "Biraz," diyorum.

"Gerçekten de seninle benim aramda ciddi bir konuşma yapmamız gerektiğini düşünüyorum. Özellikle de insanlar konuşmaya başladığı şu sıralarda."

Manuel'in geçen hafta Cumartesi sabahının erken saatlerinde çektiği videoyu bana göndermesinden beri sinirliyim. Güvenlik kamerasının ilk kısmıyla ilgili Delilah'a kızgın değilim. İkimiz de kafamız güzeldi. Ancak sabah 7:00'den hemen önce olanlardan onu sorumlu tutuyorum. Videoyu aldıktan sonra sessiz bir yer buldum ve arka arkaya dört kez izledim. Süitimin yanındaki koridorda seviştik. Ve kimse bizi yakalamadı. Delilah'ı duvara yaslamıştım. Kolayca içine girdim. Bana tutundu ve ben boşalana

kadar sevişirken öpüştük. Kahretsin. Her zaman prezervatif kullanırım. Keşke o anı hatırlayabilseydim. Onun penisimin etrafında nasıl hissettiğini hatırlamak istiyorum. Mutluluktan uçuyormuş gibi görünüyordum. Sürekli bir şeyler tekrarlıyordum. Sanırım onun ne kadar iyi hissettiğini anlatıyordum. Kahretsin!

"Dünya'dan Orion'a!" diyor Heather parmaklarını şıklatarak.

İç çekerek gözlerimi kapattım ve şakaklarımı ovdum. "Bu gece olmaz, Heather."

"Peki o zaman ne zaman?"

"Sen benim kız arkadaşım değilsin," diye çıkıştım.

"Ama bizim amacımız için..."

"Ne amaçla?"

Sanki onu rahatsız ediyormuşum gibi iç çekti. "Sen bir Lordsun, ben de bir Van Buren'im. Ailelerimize karşı yükümlülüklerimiz var. Hatta dünyaya karşı."

Ona bakıyorum, maskesinde bir çatlak arıyorum. Benimle dalga geçip geçmediğini öğrenmek istiyorum. Geçmiyor. "Yıl 2022. Çoğunluğu uyuşturucu bağımlısı, suçlu, tembel ve kendini beğenmiş heriflerden oluşan ailelerimize ne tür bir yükümlülüğümüz var ki?"

Sanki yüzüne tokat atmışım gibi nefesi kesildi.

Araba tam zamanında duruyor. "Vardık," Ellis'in sesi arka koltuk hoparlörlerinden yankılanıyor.

"Benim ve ailem hakkında böyle mi düşünüyorsun?" diye kükredi Heather.

Hiç kıpırdamadı ve artık def olup gitmesi gerekiyor. Saate baktım. Gece yarısından altı dakika geçmiş. Buralar için hala erken sayılır.

"Gidecek bir yeriniz var mı?" diye soruyor.

"Aslında, evet."

"Başka bir kadın."

"Evet. Başka bir kadın."

Heather o kadar sessiz ki, ona bakmak zorunda kalıyorum. Yüzündeki ifade tuhaf; ciddi bir ifade.

"Bunun umurunda olmadığını biliyorsun. İstedğinle birlikte olabilirsin. Ama ben yüzüğü takmak istiyorum."

Onu izlerken gözlerim kısılıyor. Ona karşı içgüdüsel bir tepki veriyorum. Tuhaf. Sanki çok tanıdık geliyor. O, tüm hayatım boyunca kaçınmaya çalıştığım şeyin vücut bulmuş hali. İşe yaradığını sanıyordum, ama işte buradayım, arabada onunla, o lanet olası korkumla oturuyorum. Bu nasıl oldu?

"İyi geceler, Heather," diye karşılık veriyorum sonunda.

Hâlâ kıpırdamıyor. Kadınlara karşı agresif davranmayı sevmiyorum. Benim tarzım değil.

Kapısı açılıyor ve Ellis kapının yanında durmuş, kadının dışarı çıkmasını bekliyor. Bakışlar öldürebilseydi, ölmüş olurdum.

Heather başını salladı ve titreyerek içini çekti, "Henüz işimiz bitmedi." dedi.

"İşimiz bitti" demememin tek sebebi, daha önce bahsettiği o kısım—yükümlülük. Heather Van Buren'ın şimdiye kadar benim için dile getirilmemiş bir yükümlülük olduğunu ancak bu gece kabul ettim. Ama şu anda hayatımın o kısmını sindiremiyorum. Telefonumdaki videoyu tekrar oynatıp Delilah'la seviştiğimi izliyorum. Aklımda o var ve meseleleri onunla çözmem gerekiyor.

BÖLÜM14

Ayuk

DELİLAH O'SHAY

Bu akşam Xena, Tabitha ve Sarah ile akşam yemeği yedim. Sarah ve Tabitha dansçı. Sanırım Xena, önemli şeyleri hatırlayabilmem için onları bizimle akşam yemeğine davet etti. Bütün gece, kariyerleri yükselişe geçtiğinden beri dans ettikleri tüm gösteriler hakkında bilgi edinmek zorunda kaldım.

“Çok uzun süre kenarda oturmak istemezsin Lilly,” dedi Tabitha, uzun simsiyah saçlarını bir omzundan diğerine savurarak. Bu onun bir alışkanlığıydı. Tahminimce biyolojik bir eğilim. İnsanlarda böyle eğilimler olur. “Yaptığımız iş vücudu çok yoruyor. Formsuz olamazsın.” Gözleri hızla beni inceledi, fiziksel durumumu değerlendirdi.

Kendimi savunmak için hiçbir şey söylemedim. Kusursuz bir dansçı formunda olmadığımı biliyorum. Ama yine de ondan daha iyi bir dansçıyım. Ve kemikli ve kaslı olmak istemiyorum. Daha yumuşak vücudumu tercih ederim. Günün erken saatlerinde Orion ile yaptığım konuşmadan sonra, dans etmek yerine psikoloji alanında yüksek lisans yapmayı düşünüyordum.

“Ah, hâlâ formda,” dedi Xena. “İki ay sonra işinden ayrılıp o pislik patronunu da Noel öncesinde unutacak, değil mi Lilly?”

Önce ona zoraki bir gülümsemeyle baktım. "Orion'dan neden bu kadar nefret ediyorsun?" diye sordum. "Çünkü onu neredeyse hiç tanımıyorsun bile."

"Aslında onun hakkında çok şey biliyorum. Dört buçuk yıldır ondan şikayet edip duruyorsun."

Ah... doğru, diye düşündüm. Demek onu böyle tanıyor.

Sonunda eve vardım. Uyuyamamıştım. Bu yüzden yataktan kalkıp kendime çilek reçelli bir dilim kruvasan tost yaptım. Ayrıca Orion'a onun yatağında uyandığımı ve Pazartesi sabahı taktığım yüzüğü anlatmaya karar verdim. Gerçeği bilmeyi hak ediyor.

Tezgaha yaslanarak son tost dilimimi bitirdim. Bu akşam pek bir şey yememiştim; Tab ve Sarah'nın formda kalmak ve tüm konserleri hakkındaki konuşmaları, normalde iştahlı olan iştahımı kaçırmıştı. Kilo almak umurumda değil. Sağlıklı kalmak istiyorum ama zayıf olmak, o kiloyu korumak için gereken cehenneme kadar gidebilir.

Kapı zili çalıyor ve ben hemen mikrodalga fırının üzerindeki saate bakıyorum.

"Bu da kim?"

Kapıyı açmak yerine, reçel sürmek için kullandığım tereyağı bıçağını duruluyorum. Sanırım yanlış daire numarasını arayan biri. Anlayıp gideceklerdir. En azından zil tekrar çalana ve ardından kapı çalınana kadar böyle düşünüyordum.

Hemen kapıya koştum ve gözetleme deliğinden baktım.

Geriye doğru sıçrayarak nefes nefese kaldım. "Orion?"

"Benim. Aç kapıyı. Sana bir şey göstermem gerekiyor."

TELEFONUyla DUVARA YASLANMIŞ HALDE BENİMLE SEVİŞMESİNİ izlerken, üzerinden gecenin kokusunu hala hissedebiliyorum. Sanki

bilincim bir yandan bedenimi terk etmiş gibi. Diğer yandan, vajinam çılgıncasına karıncalanıyor. Belki de orada kas hafızası devreye giriyor.

"Vay canına," dedim nefes nefese.

Orion yutkunarak, "İzlemeye devam edin," dedi.

Ses tonu oldukça soğuk olduğu için ona bakmak zorunda kaldım. İçime girdi. Kahretsin. Prezervatif yok. Hamile olsam bile umurumda değil.

"Kahretsin," diye mırıldandım.

"Kesinlikle aynı fikirdeyim."

Neye bu kadar kızmış ki? Gol attı!

Ancak sonraki sahne sabah 6:48'de başlıyor. Süütünin kapısı açılıyor.

"Hayır," diye fısıldadım.

"Evet."

Geri kalanını zaten biliyorum çünkü yaşadım, bu yüzden telefonunu ona geri veriyorum.

ORION VE BEN KANEPEMDE OTURMUŞ DUVARDAKİ ŞEYE BAKIYORUZ. Onun ne yaptığını bilmiyorum ama ben nadiren izlediğim televizyona bakıyorum. Yatağında uyandıktan sonra odasından gizlice çıktığımı ortaya çıkardıktan sonra, öylece gidemezdi. Konuşulması gereken çok şey var.

"Özür dilerim," diyorum bir kez daha.

Bakışlarını yavaşça baktığı yerden bana çevirdi. "Ne zaman söyleyecektin?"

"Pazartesi." Bunu o kadar emin bir şekilde söylüyorum çünkü kendime bu sözü vermiş olmama rağmen, kapı zili çalmadan hemen önce fikrimi değiştirmiştım. "Belki de değiştirmedim. O zamana kadar muhtemelen korkup vazgeçerdim."

"Ama sana uyandığımda biriyle cinsel ilişkiye girdiğimi bildiğimi söylemişim ve sen bana bunun sen olduğunu söyleyemedin mi?"

İçimden bir ah çektim, koltuğa yaslandım ve katlanmış kollarımı gözlerimin üzerine bastırdım. "İstemiştim. Sanki seviştiğimizi hatırlıyormuşum gibi değil, çünkü hatırlamıyorum."

Orion çok uzun süre sessiz kaldı. Ne olup bittiğini görmek için kollarımı indirdim. Göğüs uçlarımdaki çakıl taşlarına benzeyen memelerime bakıyordu. Tamam, o videoyu izledikten sonra onunla burada oturmak beni tahrik etti, ama o gider gitmez bu his geçecek.

Dudaklarını yalarken gözlerinde şehvetli bir ifade belirdi. "Bunu hatırlamak istiyorum, Lila. Bu yüzden buradayım." Kaşları imalı bir şekilde yukarı kalktı.

Bana bakış şekli bir şeyler anlatıyor. Konuştuğu dili anladığımı düşünüyorum ama çok gerçeküstü geliyor. "Benimle yaşadığın seks anılarını hatırlamak için mi buradasın?"

"Bunu hatırlamak istiyorum," diyor neredeyse fısıltı gibi alçak sesle.

"Ah." Dudaklarım O şeklinde takılı kalmışken elleri çıplak bacağımda geziniyor. Bu gece pijama-şort takımımı giydim.

Bacaklarımın üzerinde gezinen büyük, sıcak elinden gözlerimi alamıyorum. Dokunuşu çok şehvetli ve o kadar tahrik oldum ki nefes nefese kaldım.

"Delilah, ayık mısın?" diye soruyor.

"Evet," diyorum gergin bir şekilde. "Öyle misin?"

"Çok."

Parmakları şortumun kemerinin üzerinde. "Rahatla," diyor elini hareket ettirirken yatıştırıcı bir şekilde. Gözlerimizi birbirimizden ayırmıyoruz. Ama teni tenime değiyor ve titriyorum. Orion da titriyor, bu yüzden utanmıyorum. Bu işin içindeyiz birlikte.

"Ah," diye bağırdım, hassas noktama dokunurken. Orion Lord ovalayıp dururken, ben de onun kollarına sıkıca tutundum.

"Hım," diye inledi, sanki tam olarak benim hissettiklerimi hissediyormuş gibi. Zevk arttıkça vücudum gerildi ve... "Kahretsın."

Şortumu iki yanından tutup bacaklarımın üzerinden aşağı çekti. Dizlerinin üzerine çökerken ve kaslı kollarını uyluklarımın etrafına dolarken gözleri ateş ve arzuyla doluydu. Aşağı kaydım ve o vajinamı ağzına götürürken sırtımın üst kısmı kanepenin yastığına sürtündü.

"Ahhh..." diye inliyorum, yumuşak ve sıcak bir güç beni uyarıyor.

Birkaç yalama hareketiyle neredeyse boşalıyorum. Parmaklarımı koltuk minderlerinin arasına sokmaya çalışıyorum ama çok sert oldukları için tutunamıyorum.

"Aman Tanrım..." Hissiyat yavaş yavaş artıyor. Çıldırarak üzerim, nefesimi tutuyorum. Görmem lazım. Bunu nasıl yapabiliyor?

"Mmm..." diye inledi.

Ve sonra vücudum kasılıyor... "Ah-ah-ah-ah-ah," diye bağıyorum cinsel organım titreyip orgazmı coşarken.

Orgazmım geçtikten ve nefes nefese kalmışken, "Çok çabuk oldu," diyor Orion. Şeytani sırıtışı benim sonum olacak.

Söyleyecek çok şey olmasına rağmen, kelimelerim yetmiyor. İşte burada, Orion Lord, dizlerinin üstünde ve beni ağzıyla boşalttı. Neler oluyor böyle?

"Şimdi bu bölümü yavaş yavaş yapacağız Delilah, iyice yavaş."

ELİMİ TUTTU VE BENİ YATAK ODAMA GÖTÜRDÜ. GÖZLERİMİN İÇİNE bakarak pijamamın üst düğmelerini tek tek açtı. Sonunda, Orion'un dudaklarının benimkileri öpmesinin nasıl bir his olduğunu ve dilinin tadını ve hissini anladım. Öpüşmemiz boyunca, kendimi kayıp bir yavru köpek gibi inlerken buldum. Vücudu çelik gibiydi. Çok güçlüydü. Kolları beni sarmıştı ve ben onun ellerinde bir hamur gibiydim.

"Tadının tatlı olacağını biliyordum, Delilah," diye fısıldıyor nemli dudaklarıma. Nefesi nefis bir şekilde sıcak. "Yumuşacık da."

Orion'un dili ağızımın derinliklerine doğru dalıyor. Başım ve bedenim hafifliyor, bu an da öyle. Ağızı önce sağ göğsümü, sonra sol göğsümü yutarken duyularım alt üst oluyor. Bacaklarım titriyor, cinsel organım zonkluyor ve kendi kendime onun adını söyleyip daha fazlasını yalvardığımı duyuyorum.

"Zamanı geldi," diyor.

Birbirimizin gözlerine bakarken, ben onun gömleğinin etek ucunu kaldırmasına yardım ediyorum. Kaslı göğsünün üst kısmına geldiğimizde, gerisini o hallediyor. Pürüzsüz tenine bir öpücük konduruyorum. Orion, bir usta tarafından oyulmuş bir sanat eseri.

"Yat ve rahatla," diyor, çenesini yatağa doğru sallayarak. "Bütün işi ben yapacağım."

Bütün işi o mu yapacak? Bütün işi ona bırakabileceğime emin değilim. Vücuduna bakın. Ellerimi ve ağızımı ona değdirmek için can atıyorum.

Neyin var senin Lilly? O hâlâ bir serseri. Evet, öyle. Ama o serserinin kendi kendini tatmin etmesine izin vermeliyim. Bu yüzden pantolonunun düğmelerini ve fermuarını açarken gözlerimi kaçırmıyorum.

Onun penisini görünce nefesim kesildi ve gözlerim faltaşı gibi açıldı.

"Beğendin mi?" diye soruyor.

Yutkunup başımı salladım. Çok büyük değil. Ve kesinlikle küçük de değil. Penisinin derisi yumuşak, mükemmel. Başı parıldıyor.

"Seni ağızımda istiyorum," diyerek elimi onun cinsel organına uzattım.

"Hayır bebeğim. Tam olarak gitmek istediğim yerde olmamı istiyorsun." Cinsel organının üzerine prezervatif takmayı bitiriyor ve şimdi, işte geliyor, vücudumun üzerinde hareket ediyor. "Seni aklını başından alacak şekilde boşaltacağım."

Dizlerim birbirinden ayrılıyor. Ağırlığı üzerimde. Orion içimde hareket ediyor ve nefesim kesiliyor.

“AMAN TANRIM,” DİYE KEKELEDİM. BACAKLARIM TİTRİYOR, VAJİNAMDA yine bir orgazm dalgası yükseliyor. Önceki pompalaması beni orgazma ulaştırmıştı. Kasılıp çığlık attığımda ve duvarlarımın etrafında titrediğini hissettiğinde, hareketsiz kaldı ve hissi uzattı. Orion'un vajina konusunda uzman olduğunu bilmek şaşırtıcı değil. Kahretsin. Beni ona bağımlı hale getirme gücüne sahip. O kadınların neden sürekli geri döndüğüne şaşmamalı. O, en mükemmel seks partneri.

Orion beni kendi üzerine yuvarladı ve ben de bir bez bebek gibi onun bedeninin üzerinde yattım. Enerjim tamamen tükenmişti. Bedenlerimiz terden parlıyordu ve gözlerimi zar zor açık tutabiliyordum. Bütün işi kendisinin yapacağını söylemesine şaşmamalı.

“Yaptığımız şey... sıradan değildi,” diyebiliyorum ancak.

Orion kıkırdadı. "Beğenmenize sevindim."

"Beğendiğimden çok daha fazlasını söyledim. Hayatımda katıldığım en keyifli aktiviteyi yaşadım. Yüz kere bayıldığımı söylemek isterdim. Ama bu durumda 'aşk' kelimesini kullanmamam gerektiğini biliyorum. Ayrıca onun altın gibi penisinden dolayı dışarıya aşırı heyecanlanmamam gerektiğini de biliyorum."

"En azından içimizdeki bu öfkeyi attık, değil mi?" diyorum yorgun bir gülümsemeyle.

Altımda kasıldığını hissettim. "Vegas'ta içimizdekileri dışarı atmış gibiydik."

"Evet... Beni duvara iyice sıkıştırıyordun, hem de prezervatifsiz," diye gülerek söylüyorum.

"İşler bu noktaya gelirse, doğru olanı yapmak zorunda kalacağız."

Kaşlarım birden yukarı kalktı. Bunu söylediğine inanamıyorum. Sakinliğimi korumak için çok uğraşıyorum. "Peki, doğru olan nedir?"

Birkaç saniye sessiz kalıyor. "Doğru olanın ne olduğunu biliyorsun."

Doğru olanın ne olduğunu biliyorum, ama acaba aynı "doğru şeyden" mi bahsediyoruz diye merak ediyorum.

"Kahretsin," diye mırıldandı sonunda. "Penisim geçen haftaki gibi ağrıyor. Yine abarttık." Banyoyu işaret etti. "Hemen geliyorum."

Orion beni göğsünde pamuk topu kadar hafıfmişim gibi üzerinden itiyor. Sanırım onunla ilgili en sevdiğim şey bu, gücü. Daha önce hiç bu kadar güçlü bir adamla birlikte olmamıştım.

"Hey," diye sesleniyor banyodan.

"Evet." Sakin ve duygusuz görünmeye çalışıyorum ama nedense ağlamak istiyorum.

"Bu gece burada kalsam nasıl olur? Böylece sabah tekrar birlikte olabiliriz?"

Zaferle yumruğumu havaya kaldırırken sessizce nefesimi tutuyorum. "Elbette. Tamam," diyorum, sanki önemli bir şey değilmiş gibi, mutluluktan uçtuğumu ustaca gizleyerek.

BAZI ERKEKLERLE BİR KIZ İLK KEZ BİRLİKTE OLUR VE SONRASINDA hiçbir şeyin eskisi gibi olmayacağını anlar. Zorlu bir yolculuğa çıkacağınızı bilirsiniz ve tek yapmanız gereken yolun düzgün geçmesini dilemektir. Sarılma pozisyonundayken şu an tam olarak böyle hissediyorum. Umarım sabah daha net bir şekilde düşünebilirim.

Esniyorum. "İyi geceler, Orion."

"İyi geceler, Lila," dediğinde nefesi sırtımdaki deriyi gıdıkladı. "Ah, ve elbette en doğru şey evlenmek olurdu." Duygusal dudakları omzumun arkasına yumuşak bir öpücük kondurdu.

Karanlık odaya bakarken gülümsemem mi yoksa paniklesem mi bilemiyorum. Şimdi ona yüzükten bahsetme zamanı.

"Bu konuda ne düşünüyorsunuz?" diye soruyor.

Ona söyle.

Gergin bir şekilde kıkırdadım. "Sanırım erkeklik hormonlarından dolayı çok enerjiksın."

Sağlam bedeni bana yaslanarak titriyor. "Belki. Belki de değil."

"Bunu sabah göreceğiz," diyorum gülerek.

Orion esniyor, sırtımı tekrar öpüyor ve böylece ayrılıyoruz.

ORİON, GÜNEŞ DOĞMADAN ÖNCE İÇİME GİRDİ. İKİ BÜYÜK, GÜÇLÜ eliyle göğüslerimi kavrayıp, şehvetli ve zevkli bir şekilde içime girdi. Hayatımın en iyi orgazmını yaşadım. Ama hissettiklerim sadece fiziksel değildi. Gözlerimden yaşlar süzüldü. Kalbim o kadar doluydu ki acıyordu. Bunu sesli söylemedim ama o üç korkunç kelimeyi, söylemeden önce yuttum; korkunç çünkü o kelimeler asla o alçak patronunuza söylenmemeliydi. Şu an o anı düşünüyorum ve o kelimeleri hiç söylemediğim için şükrediyorum. Çünkü cumartesi sabahı ve yatakta yalnızım. Bana haber vermeden gitti.

Tamamen uyanığım. Soluk güneş ışığı pencereden içeri süzülüyor. Orion takımyıldızının boş bıraktığı yere bir kolumu uzatıp iç çekiyorum. Tavana bakarken, bunu itiraf edeceğim ama sadece kendime, yatağım hiç bu kadar büyük ve boş hissettirmemişti.

Gerçek aşka hazırım. Bunu artık biliyorum. Orion'la birlikte olmak içimde bir şeyleri açığa çıkardı, gerçek, davetkar ve kalıcı bir şey. Bu kabulleniş kalbimi mutlulukla doldurdu. Garip ama öyle oldu. Oturuyorum. Uykum yok. Üzgün değilim. Orion'un kişisel saçmalıklarıyla ya da artık seksle beni rahatsız etmeyeceği ilk hafta sonunun tadını çıkarmaya hazırım.

BÖLÜM15

Yeni Bir Anlaşma

DELİLAH O'SHAY

Orion'ı tamamen aklımdan çıkardım. Ve bunu gayet sakin bir şekilde söyleyebilirim. Evet, seks inanılmaz derecede keyifliydi. Bir kıza orgazm yaşatma konusunda böyle bir yeteneğe sahip biriyle muhtemelen bir daha asla birlikte olmayacağım. Ama seks, bir ilişkinin yürümesini sağlayan şeylerin çok küçük bir kısmını oluşturuyor. Boss Scoundrel gibilerinin beni "erkek cinsel organına bağımlı" hale getirmesine izin vermeyeceğim.

Babamın kendisi olması, bir erkeği gerçekten ciddiye almadan önce bana nasıl hissettirmesi gerektiğini hatırlattı. Metroyla Brooklyn Heights'taki anne babamın evine gittim. Beni hemen çağırdılar, babamın bana göstereceği bir şey vardı. Babamın koşu bandında koştuğu beş dakika boyunca kalbim sevgiyle doldu. Kazadan sonra doktorlar ona bir daha asla yürüyemeyeceğinin yüzde birinden daha az olduğunu söylemişlerdi. Ama annemle benim tüm harcanabilir paramızı yatırdığımız pahalı rehabilitasyon merkezi, bu ihtimali yenmesine yardımcı oldu.

Avuçlarım acıyana kadar sertçe alkışladım. Sonra babam, tedavisi için yatırdığım tüm parayı bana geri verdiği büyük bir sunum daha yaptı. Kaza tazminatı geldi ve şimdi anne babam multi milyoner oldular. Tabii ki parayı istemiyordum.

“Ama canım,” dedi. “İşinden ayrılacağını duydum. Benim için orada çalışmaya devam ettiğini biliyorum. Parayı kendi istediğin şeyleri finanse etmek için kullan.”

Ve parayı kesinlikle almamakta ısrar edememem için, ailem parayı çoktan hesabıma aktarmıştı. Yani şimdi, bir bakıma bağımsız olarak zenginim. Lord ya da Grove kadar zengin değilim ama artık seçeneklerim var. Pazartesi sabahı, yeni bir haftanın başlangıcı. Masamda oturuyorum ve eğer sözümün eri bir kadın olmasaydım, masamı toplar ve bu işi sonsuza dek bırakırdım.

Orion, Seinfeld'deki Kramer gibi hızla ofise girerken, "Günaydın," dedi. "Mesajımı aldınız mı?"

Mesajını aldım, ancak dün geceye kadar bakmamıştım.

Geçen haftanın gider raporunu yazmaya başladım. O içeri girmeden önce hayallere dalmıştım.

“Evet. Gitmek zorunda kaldığın için üzgünsün. Özürünü kabul ettim. Bu arada, bunu bir kerede bitirelim.” Parmaklarım, iç çekişim kadar güçlü bir şekilde yazıyor. “Aklımıza geri döneriz.” Yazmayı bırakıp ona gülümsüyorum. Yüzüm acıyor.

"Cuma gecesi çok eğlendim," diyor masasının kenarına otururken.

Onun bana verdiği enerjiyi ve yüz ifadesini çözmeye çalışıyorum. Sezgilerim bana onun sunduğu her şeye kanmamam konusunda uyarıyor.

"Ben de."

“Düşünüyordum da...” Kapı açılır ve içeriye topuklu ayakkabıların yere vuran neşeli sesleri gelir.

“Günaydın.” Heather masamın yanından hızla geçip doğrudan Orion’un önünde durdu. “Bunları dün akşam yemekte bırakmışsın.”

Çenemi zorla yerinde tutuyorum. Kaşlarımı çatmamaya da izin vermeyeceğim. Orion'a verdiği her neyse, şıkırtılar çıkarırken işime geri dönüyorum. Anahtar gibi bir ses.

"Sana onları daha sonra alacağımı söylemiştim," diye homurdandı.

“Mahalledeydim ve Rodolpho beni tanıyor, bu yüzden güvenlik görevlisinin yanından geçmekte sorun yaşamadım. Merhaba, Delilah.”

Klavyede hızla yazdığım yazıyı durdurup ona baktım. Sahte gülümsemesi çok güzeldi. İkiisi birlikte dururken, mükemmel zengin ve kibirli bir çift gibi görünüyordlardı.

"Merhaba Heather, günaydın," diyorum.

Gözlerini benden kaçıırken gülümsemesi yavaşça kayboluyor. Bu tek hareket, sana zaten verdiğimden daha fazla ilgiye layık olmadığını söylüyor. Kalkıp ofisten koşarak çıkmak ve ikisini yalnız bırakmak istiyorum. Ama bu, yara yalamaya çok benziyor.

"Bu akşam saat yedide beni almanız gerektiğini düşünüyordum," diyor.

Bilgisayarımdaki sayılar birbirine karışmaya başladı. Bir sürü lanet olası sebepten dolayı çok sinirliyim.

"Yedi..." Orion duraksıyor. Biliyorum, o lanet saatine bakıyor.

Hemen ayağa fırladım. "Tuvalete gidiyorum, O." Evet, ona O dedim. Daha fazlasını söyleyebilirdim ama Heather'ın önünde değil. Beni iş yerimden dışarı atarak bile ona beni etkilediğini bilme memnuniyetini zaten vermiştim.

Koridorda ağır adımlarla yürürken başım dönüyor. Tuvalete gitmeme gerek yok. Bunun yerine, kahve almak için dördüncü kata çıkıyorum. Her zamanki gibi sıra uzun. Ama beklemekte sakınca görmüyorum. Sakinleşmem gerekiyor. Bu durumda kendi kendimi tedavi etmeliyim. Orion Lord benim için doğru adam değil. Elbette özür diledi, ama beni özel hissettirmek için can atmıyor. Hayır... beni diğer kadınları gibi görmek istiyor. O istediği gibi gelip giderken, benim onun ilgisinin bir zerresiyle mutlu olmamı istiyor. Bu benim için yeterli değil.

"Hey, Lila!" diye sesleniyor baristalardan Colby, kasanın arkasından.

Etrafıma bakındım, benimle konuştuğundan emin olmak için. Tam bana bakıyor, yani evet, odadaki Lila veya Delilah benim, o da bana hitap ediyor.

Sıradan ayrılıp öne doğru yürüdüm. "Evet?" Beni neden öne çağırdığından emin değilim. Orion beni buldu mu acaba?

"Bu sabah nasılsınız?" diye soruyor, bana 473 ml'lik bir bardak bir şey uzatarak.

"Bu ne?"

"Her zamanki müşteriniz."

"Her zamanki müşterim mi?"

"Vanilya çekirdekli latte, köpüğün altına bir tutam çikolata tozu serpilmiş."

Kafam karışmış bir şekilde başımı salladım. "Ama neden?"

"Bu sizin patronunuz. Bize, içeri girdiğiniz anda siparişinizi hazırlamamız söylendi. Siparişinizde değişiklik yapmak isterseniz, lütfen bizi önceden arayıp bildirin."

Hâlâ bu yeni ayrıcalığı sindirmeye çalışıyorum.

"Doğrudan Orion Lord için çalışmanın bir zararı yok, değil mi?" diyor Colby.

Ah, canım acıyor Colby. Çok acıyor.

KAHVEMİ ALIP MASAMA DÖNDÜĞÜMDE ORION TELEFONDAYDI. TAM masama oturduğum sırada konuştuğu kişiye geri arayacağını söyledi.

"Beklemekten keyif aldınız mı?" diye soruyor, hem sesiyle hem de görünüşüyle kendinden gurur duyuyor.

"Teşekkür ederim," diyorum. Ses tonum profesyonel.

"Ve dinleyin, Heather hakkında..."

"Hayır," diyorum parmağımı kaldırarak. "Açıklama yapmak zorunda değilsin."

"Ama bunu açıklamak istiyorum."

“Hayır,” dedim tekrar, başımı kararlılıkla sallayarak. “Bu senin kişisel meselen, Orion.”

"Orion mu, yoksa O mu?" diye soruyor sırtarak. Ne mükemmel dişleri var; temiz, inci gibi beyaz ve düzgün. O gülümsemesi tam bir fare kapanı gibi.

"Bunun için özür dilerim."

"Bana ne istersen öyle seslen," diye mırıldanıyor baştan çıkarıcı bir şekilde.

Tabii ki, flört edecek. Ayrıca benimle de yatacak. Her şeyi ortaya koyuyor. “Hayır. Sana Orion diyeceğim. Ve gerçekten, Cuma gecesini unutalım. Evet. Benim için de eğlenceliydi.” Sahte gülümsemem sanki tüm kafamı yutacakmış gibi geliyor. “İçimdekini attım ve oh be...” Omuzlarımı öne doğru büküp sırtımı gevşettim. “Üstesinden geldim. Artık senden seks istemiyorum. Artık seks yok.”

Bu adamın sırtmasının sebebi ne?

"O zaman artık seks yok." Hâlâ sırtıyor.

"Ciddi söylüyorum Orion. Sadece çalış."

"Arkadaş olmaya çalışıyorduk sanıyordum?"

Dudaklarım yine titriyor. Çünkü onun canına okumak ve bana yapmaya çalıştığı bu zihin oyununu yüzüne vurmak istiyorum.

Omuzlarımı dikleştirip gözlerinin içine baktım. "Sen benim patronumsun, ben de senin çalışanıyım. Önce ilişkimizin bu kısmını halletsek nasıl olur?"

Orion düşünceli bir şekilde kaşlarını çatarak avuçlarını birbirine sürdü. “Dün akşam vakıf işlerini görüşmek üzere bir aile yemeği yedik. Heather da vakıfta çalıştığı için davetliydi. Annemin bana aşık olan Bichon Frise cinsi köpeği Fifi”—kendinden emin bir şekilde gülümsedi—“kucağıma atladı ve pantolonuma şarap dökmemi sağladı. Ben anahtarlarımı çıkarırken hizmetçi Marta lekeyi temizledi. O da beni seviyor.”

Gözlerimi devirdim. "Sen çok kendini beğenmişsin. Orion, senin bir sorunun var. Ve ben de bir kere senin tuzağına düştüm. Şimdi kurtulduğuma göre, tekrar tuzağa düşmek aptallık olurdu."

Tamamen kafası karışmış gibi ellerini havaya kaldırdı. "Ne dedim ben? Size olanları açıklıyorum."

Başımı sallıyorum. Kendi sesini bile duymuyor. "Kadınların sana aşık olması gerekiyor, Fifi bile. Yani, bu yüzden sevişmede uzmansın. Beni sert bir şekilde boşaltabileceğini ve sonra da senin elinde bir oyuncağa dönüşeceğimi sandın." Bu benim için çok rahatlatıcı. Tam gaz ilerliyorum ve şimdi ona son noktayı koyma zamanı. Kafamda kırık bir plak gibi tekrar tekrar yankılanan o noktayı. "Bir vibratör senin yaptığını yapabilir, tatlım. Ve ben onun saygısızlığına katlanmak zorunda değilim!" Bu nutuktan sonra nefesimi toparlayarak derin bir nefes alıyorum.

Kaşları çatıldı ve sanki söylediğim her kelimeyi çiğniyormuş gibi bir yana, sonra diğer yana eğildi. "Sence ben sevişmede uzman mıyım?"

Başımı hızla geriye attım. Gerçi bunu sormasına şaşırmadım. "Bay Lord, yapay zeka yazılımı için bana yeni bir psikolojik test seti gönderdiniz mi?" Bu, konuyu oldukça agresif bir şekilde değiştirmemdi ve bununla gurur duyuyorum. Yüz ifadem, pazar sabahı bir rahibeninki kadar soğukkanlı kaldı. İçimdeki buz kraliçesini kırmak için beni etkilemesine izin vermeyeceğim.

"Tamam Lila, ben senin patronunum. Bir bakıma arkadaşız, neredeyse arkadaşız. Ve artık benim uzmanlığım ile ilgili cinsel ilişkiye girmeyeceğiz."

Pes etmem. "Aynen öyle. Peki ya yapay zeka testi?"

Orion hafifçe kıkırdadı. "Günün sonuna kadar bunu isterdim."

Başımı itaatkar bir şekilde salladım. "Gün sonuna kadar elinizde olacak." Tüm dikkatimi bilgisayar ekranına verdim. "Önce şu raporu bitirmeme izin verin."

"Raporlar için endişelenme Lila. Ben hallederim. Yapay zekâ testlerinde seni istiyorum Lila."

Ona inanamıyorum. Üst üste iki Lila. Benimle dalga geçiyor, ama yine de pes etmiyorum.

"Teşekkür ederim, O."

Gülerek, "Rica ederim, Lila," dedi.

"Sarsmak."

"Sevişmede uzman bir ahmak."

Kahretsin. Çöktüm. Ama şimdi geri döndüm. Hatta cevap bile vermiyorum. Ben testlerle uğraşırken o yine telefon görüşmesine geri dönüyor.

BÖLÜM16

Kesinlikle, Belki

DELİLAH O'SHAY

Bugün Cuma ve birbirimize karşı profesyonel davranarak koca bir haftayı daha geride bıraktık. Elbette, Orion masamda oturup sınavı gözden geçirirken ve yapay zeka işini tartışırken fazla yakınlaştı. Ayrıca raporları zamanında hazırladığı için ona bol bol iltifat ettim. Hala raporların saçma olduğunu düşünüyor. İster saçma olsun ister olmasın, hepsini rekor sürede tamamlıyor. Bence Orion gizli bir dahi. Onun gibi yeteneklere sahip insanlar, onun gibi ailelerde fark edilmeden kalabilirler. Herkül ve Aşil her zaman Lordların yıldızları olmuştur. Orion ise sıfır hırsı olan, açıkça çapkın biri olarak biliniyor. Yapay zeka yazılımıyla yaptığı iş çığır açıcı ve bunu yapmak için koca bir ekibe ihtiyacı yok. Ekibi Daniel, Hyun, Vic ve şimdi de benden oluşuyor.

Komik olan şu ki, daha az yoruluyorum ama daha çok çalışıyorum. Hafta sonu için dışarı çıkmak üzere bilgisayarımı kapatırken, Orion'a bir göz atıyorum. Hala burada olmasına şaşırdım. Sadece burada olmakla kalmıyor, çalışıyor da. Hızlı ve hassas bir daktilo yazarı. Parmaklarının vuruşlarının sesine alıştım. Yeni anlaşmamızdan beri onun klavye sesini gerçekten dinlememiştim.

"Bu akşam önemli bir randevunuz mu var?" diye soruyorum. Bu soruyu sorduğum kadar hızlı bir şekilde geri almak istiyorum.

"Hayır," diyor gözlerini bilgisayar ekranından ayırmadan. "Ya sen?"

"Hayır." Ama bir partiye gidiyorum. Bunu ona söylemenin bir anlamı yok. Bilgisayarım tamamen kapalı. Çantamı masamın altındaki çekmecedan alıyorum. "Şey..." Ayağa kalkıyorum. "Pazartesi görüşürüz."

Sonunda Orion bilgisayar ekranına bakmayı bırakıyor. Bakışları vücudumda aşağı yukarı gezinirken meme uçlarım sertleşiyor. Hâlâ benimle yatmak istediğini biliyorum. Ben de onunla yatmak istiyorum. Ama aramızdaki bu tür bir ilişki çok pratik değil. Sandalyesine geri yaslanıp, o büyüleyici sırtışıyla bana bakarken, kendime onun tuzak olduğunu, o sırtışın ve bana az önce baktığı şehvetli bakışın peynir, benim de fare olduğumu hatırlatıyorum.

"Belki, şey, sizi şu numaradan arayabilirim..."

"Hayır," diyerek sözünü kestim. Kapıya o kadar hızlı gidiyordum ki, arkamda gölgesi bile bırakmış olabilirim.

Hızla kaçıyorum. Söylemek istediği her şeyi duyamam. Bütün hafta boyunca güçlüydüm. Ve o gerçekten çok çekici görünüyordu ve kokuyordu. Hatta Pazartesi, Çarşamba ve Perşembe geceleri rüyalarımda onu gördüm. Ona karşı koymak için kullandığım irade kalkanında o kadar çok çatlak var ki, neredeyse parçalanmak üzere. Bu yüzden, hayır, bu hafta sonu bir araya gelmekle ilgili söyleyeceklerini duyamam.

Ayaklarım New York şehrinin betonuna değdiğinde ve eve doğru yola çıktığımda, onun fare kapanından kurtulduğumu ve güvende olduğumu biliyorum. Ama olur da bana zorluk çıkarmaya karar verirse diye, adımlarımı hızlandırıp eve çabucak varıyorum.

CUMA AKŞAMINI XENA VE ÇOCUKLUĞUMUZDAN BERİ ARKADAŞIMIZ olan Carol ve Natalie ile geçirdim. Blue Cherry'de kokteyller içtik ve mezelerle karnımızı doyurduk. Ben Shirley Temple kokteylleri içtim. Vegas'ta olanlardan sonra, hayatımın geri kalanında alkolden uzak durabilirim. Ben öyleyim işte. Bir şeyle ilgili kötü bir deneyim, beni o şeyden sonsuza dek soğutabilir. Ama arkadaşlarımla eğlenceli bir gece geçiriyorum. Geçen cuma gecesi birlikte olduğum, yüksek beklentili bir patron için çalışmaya başlamadan önceki halime geri döndüğümü hissediyorum.

Kütüphaneci olan Carol'ın, internette kitap satmak için çalan bir çocuğu durdurmak için zımba makinesini silah olarak kullandığını söylemesinin ardından Xena'nın kahkahasına dikkatim dağılıyor. Beni dikkatle izlediğimi fark ediyor. Zehirli elmayı büyük bir iştahla yediğimi ona henüz söylemedim. Eğer bunu ağzımdan kaçırırsam, muhtemelen şu anda Orion'daki işimden istifa etmem konusunda ısrar ederdi.

"Lilly, onlara Vegas'ı anlat," diyor Xena, beni şaşırtarak.

Sanırım düşüncelerimi öğrenmeye çalışıyor. Kuzenim benden bir şey sakladığımı anlıyor ve bunun Vegas ve Orion ile ilgili olduğundan şüpheleniyorum.

Ama bu meydan okumayı memnuniyetle karşılıyorum. Lüks otel süitinden ve orada bulunan tüm ünlü kişilerden detaylıca bahsediyorum. Lynx Grove ile dans ettiğimi söylüyorum. En büyük sürpriz ise onun Bay On Birinci Kat olması. Carol şaşkınlıkla ağzını eliyle kapatıyor ve Nat, "Yok artık!" diye o kadar yüksek sesle bağırıyor ki, yan masadaki insanlar tüm dikkatlerini bize çeviriyor.

"Senden hoşlanıyor mu?" diye soruyor Nat. "Eğer hoşlanıyorsa, hemen şimdi rezervasyon yaptırmalısın. Burada ne yapıyorsun? Git o rezervasyonu yaptır."

Gülüyorum çünkü haklı ama sonra onun başka birine aşık olduğunu açıklamak zorunda kalıyorum. Arkadaşlarım hayal kırıklığıyla

homurdanıyor, hatta benimle Lynx arasında olanları zaten bilen Xena bile.

“Ama biz arkadaşız.”

Carol, "O, sahip olunabilecek iyi bir arkadaş," diyor ve her birimize işaret ederek devam ediyor, "Profesyonel bir sporcu bulabilirsiniz, siz de bulabilirsiniz, siz de"—işaret parmağıyla göğsüne saplıyor—"ve ben de."

"Şey, ben değilim," diyor Xena mahcup bir şekilde.

Nat elini kaldırdı, elinin tersi bize dönüktü. "Ben de."

Onun pırlantasını gösterdiğini anlamamız biraz zaman aldı. Işıltılı yüzüğüne bir bakışım bile midemi bulandırdı. Benimkini çöpe atmamalıydım herhalde. Ne düşünüyordum ben?

CUMARTESİ SABAHİ, UZUN ZAMANDIR GÖRÜŞMEDİĞİM ARKADAŞIM HOPE ile yürüyüşe çıktım ve ardından kahvaltı yaptık. Son görüşmemizden bu yana, yani neredeyse üç yıl önce, hayatlarımızda olan her şeyden bahsettik. Patates kızartmasından bir çatal alıp ağzıma atmadan önce telefonum çaldı. Ekranı kontrol ettim, sesli mesaja düşmesini bekliyordum ama ekrandaki isim beni o kadar hazırlıksız yakaladı ki Hope'a telefonu açmam gerektiğini söyledim.

Arayana "Merhaba?" diyorum, bu kişinin neden benim gibi sıradan birine ulaştığı konusunda şaşkın bir ses tonuyla.

22:03

Parti bir saat üç dakika önce başlamıştı. Saat dokuzdan dokuz buçuğa kadar, siyah ipek bir elbise ve ayak bileklerimi ve baldırlarımı saran kayışlı, açık burunlu siyah topuklu ayakkabılarımla dairemin kapısının önünde volta

attım. Gelmek konusunda tereddütlüydim, ama kapımı açıp Mina'nın partisine doğru yürürken, sanki kafamda kule çanının sesini duyuyormuş gibi hissettim.

Ve itiraf etmeliyim ki bu gece gerçekten çok çekici görünüyorum. Görünüşümün tam yerinde olduğu gecelerden birini yaşıyorum. Nem, saçlarımın kabarmasına neden oldu ve sanki az önce seks yapmışım gibi görünüyorum. Dudaklarım kırmızı, cildim nemli. Orion'un burada olup olmadığından emin değilim. Mina'ya onu davet edip etmediğini sormalıydim. Eğer evet deseydi, onunla tekrar seks yapma isteğine kapılmamak için evde kalırdım.

Mina'nın evinin büyük demir ön kapılarına bakarken içimden bir ah çektim. Hayır, evde kalmazdım. Ama ya Orion buradaysa ve Heather'ı da yanında getirmişse?

"Sormalıydim," diye fısıldadım.

Ama artık geri dönmeyeceğim. Merdivenlerden yukarı çıkarken kapılar ardına kadar açılıyor. Pop rap müziğinin ritmi ve sohbet sesleri üzerime yayılıyor. Bu tür müziği seviyorum. Vücuduma anında cinsel çekicilik ve özgüven aşılayan türden. Neden bu kadar gergin olduğumu bilmiyorum. Belki de Mina ve girdiğim sosyal çevreyle ilgisi vardır. Orion'la düğüne gitmeseydim, ikizlerle asla tanışamazdım. Ve onların ekibi Orion'un ekibi. Tanrım, umarım bu gece ona rastlamam.

İçeride müzik oldukça belirgin. Dışarıda, verandada dururken hiçbirini duyamamanız da ne kadar paraları olduğunu gösteriyor. Burayı ses yalıtımlı hale getirmek için servet harcamış olmalısınız. Upper East Side'dayım. Mahalleyi bilmiyorum. Taksi şoförüne adresi verdim ve beni getirdi. Ama yakındaki küçük malikaneler de para kokuyor.

Evin derinliklerine doğru ilerlerken parti katılımcılarının bakışları üzerime düşüyor. Güzel, U şeklinde pembe kadife bir köşe koltukta bir grup insan kokteyller içiyor, gurme atıştırmalıklar yiyor ve canlı sohbetler ediyor. Konuklar birbirlerini tanıyor gibi görünüyor, bu da beni daha da rahatsız

ediyor. Ben oraya uymuyorum ve uyum sağlamak için çok çaba sarf eden biri de değilim. Ya arkadaşlarım ve ben birbirimize uygunuz ya da değiliz. Sanırım bu gece ikizlerle arkadaş olmaya yazgılı olup olmadığımızı öğreneceğim.

Çekingen bir şekilde kollarımı kavuşturup, ikizlerden birini ya da diğerini görebilmek için yüzlere bakıyorum. Şimdiye kadar kimse tanıdık değil, ta ki... Lynx Grove ile göz göze gelene kadar. Kendisi, peri ışıklarıyla aydınlatılmış bir bahçenin manzarasını sergileyen üç uzun, ince pencerenin önünde duruyor. Yanında atletik yapılı bir adam ve üç şık kadın daha var.

Elimi kaldırıp ona el salladım. Lynx de karşılık olarak el salladı. Gruba bir şeyler söyledi. Ben ona doğru gitmeden önce, o bana doğru geliyordu. Dairemden ayrıldığımdan beri içimde hapsolmuş olan gerilim yavaş yavaş kayboluyordu. Lynx Grove birçok nedenden dolayı çok tanıdık geliyordu. Orion ile arkadaş olabileceğimden emin değilim, ama Lynx ile kesinlikle arkadaş olabileceğimi düşünüyorum.

"Hey sen," diyor ben ona sarılmak için yaklaşıırken.

"Sizi burada görmek ne güzel," diyorum.

Aşağıya bakıp kıkırdarken aslında çok şey söylüyoruz. Bu partiye yalnız başımıza gelmemiz tesadüfö gerçekten dikkat çekici.

"Asansörde size rastlamadığıma şaşırdım, Bay On Birinci Kat."

Ben flörtöz biriyim ve gözlerindeki ışıltı bundan hoşlandığını gösteriyor.

Lynx'in eli kolumda. Dokunuşu sıcak, güçlü, yumuşak ama nasırlı. "İçecek ister misin?"

Duraksıyorum. Bu adamla birlikte aklımı kaybetmek bir bakıma hoş olurdu. Ancak Lynx beni duvara yaslayıp beynimi dağıtırsa, bunu hatırlamak isterim. "Sadece alkolsüz olanını," diye yanıtlıyorum.

Bunun üzerine bana taze limonlu tonik su getirmeye gitti. Rahatladığı için brendi içiyormuş. Partide olmasına rağmen biraz rahatlamaya ihtiyacı olduğunu söylüyor. Bu hafta işler zordu. Büyük pembe kanepede kendimize

iki rahat yer ayırdık. Lynx, arkadaşıyla bir şeyler başlatma fırsatını kaçırdığını açıkladı.

“Sadece kısa bir süre bekardı. Sanırım, uyuyakaldım ve fırsatı kaçırdım.” diye homurdanıyor, sırıtırken. Bu şanslı kadını kaybetmenin acısını gerçekten hissettiğini görebiliyorum.

“Peki, senin ona ilgi duyduğunu biliyor mu?” diye soruyorum.

Koltuğa daha da gömülürken iç çekti ve bacaklarını yuvarlak siyah deri pufun üzerine uzatarak çaprazladı. "Evet. Sanırım öyle."

Ben de kanepeye yaslanıp bacaklarımı onun bacaklarına yaklaştırıyorum. Hiçbir kıvılcım hissetmiyorum. Sanırım başka bir kadına aşık olmasından kaynaklanıyor. Umarım öyledir. Umarım Orion'a karşı hislerim olduğu için değildir. Kalbime yalvarıyorum, lütfen öyle olmasın.

Başımı yana eğdim ki onu daha iyi görebileyim. "Öyle mi düşünüyorsun?"

"Evet, bence öyle."

"Ona nasıl hissettiğini hiç söyledin mi?"

Tepeli göğsünün iyice yıprattığı siyah ipek gömleğinin bir düğmesini gergin bir şekilde gevşetti. "Evet, sayılır."

"Bir bakıma öyle mi? Ona karşı hislerinizi açıkça ifade etmekten mi korkuyorsunuz?"

"Ne?" diye soruyor, kaşlarını çatarak ve kafası karışmış bir şekilde. "Hayır. Sadece onun mutlu olmasını istiyorum."

Düşünceli bir şekilde homurdanıyorum. Lynx çok iyi bir adam, ama onun gibi diğer tüm erkekler gibi. Tam bir şehir çocuğu. Şehir çocukları tüm hayatlarını kariyerlerinde başarı için çabalayarak geçirirler. Aşk onları çok korkutur. Tahminimce bu kadına bağlı, ama kadının onda uyandırdığı şeylerden korkuyor ve bu yüzden onu elde etmek için bilinçli bir adım atmamış.

"Başka biriyle çıkıyormuş, öyle mi?"

"Evet," diye hırıltılı bir sesle karşılık verdi ve ardından içini çekti.

"Ya diğerk oyuncu sahaya çıkıp sayı yaparsa?"

Gölüşü ipek gibi yumuşak. Brendi işe yarıyor olmalı. Gayet rahatlamış.

"O zaman birlikte olmamız kaderimizde yokmuş, Lilly. Ya sen?"

İçeceğimi daha rahat içebilmek için doğruldum. "Peki ya ben?"

"Seninle Orion arasında neler oluyor?"

Kaşlarım yukarı kalktı. Neden bana bu soruyu soruyor ki?

"Şaşırmış görünüyorsunuz," diyor yüzümü incelerken.

"Bunu bana sormanıza şaşırdım."

Lynx kayıtsızca omuz silkti. "Senden hoşlanıyor. Belki de bir şeyler yapmadan önce benim bir home run vurmamı bekliyor."

Söylediklerine şaşıarak nefesimi keskin bir şekilde içime çektim. Lynx'in gözlerinde saf bir şehvet vardı. İşte o zaman bu gece görünüşümün ne kadar kolayca yerine oturduğunu hatırladım. Dairemden adeta bir seks sembolü gibi çıkmıştım. Belki, sadece belki, bu sefer gardımı indireceğim. Belki, sadece belki, bu gece kozmik bir gece. Kader bizim lehimize çalışıyor. Belki de Orion ile yaşanan tüm olayların birikiminin sonucu bu an olmuştur.

Sarhoş olmamama rağmen "Belki. Kesinlikle, belki." dediğimde başım dönüyor.

BÖLÜM17

Kalbini Kurtar

ORİON LORD

KIRK ÜÇ DAKİKA ÖNCE

Annem son zamanlarda beni sık sık Upper East Side'daki evine çağırıyor. Her gittiğimde Heather da burada oluyor. Annemin ne yaptığını biliyorum ve işe yaramayacağını da biliyorum. Ama bunu ona söyleyemem, değil mi? Lila ile yapay zeka davranış haritalaması üzerinde çalıştığımdan beri insan psikolojisi hakkında çok şey öğrendim. Örneğin, Perşembe günü öğle yemeğinde çalışırken Delilah, anne-oğul dinamiğini bana ilk kez net bir şekilde anlamamı sağlayacak şekilde açıkladı. Doğal insan davranışlarını ve yapay zeka davranışlarını bu özelliklere eşlemenin faydalarını tartışıyorduk.

Dünyanın bir ucundan diğerine, yerli kabilelerde erkek çocukların annelerinin ördüğü kozadan on dört yaş civarında nasıl ayrıldıklarını anlattı.

"Bunda bir doğruluk payı var, sence de öyle değil mi?" diye sordu.

"Ne demek istiyorsun?" diye sordum çenemi okşayarak. Bu konuda daha fazla bilgi edinmek istiyordum.

"Genç erkekler avlanmayı ve hayatta kalmayı öğrenirler ve aynı ergenlik ritüellerinden geçmiş olan kabilenin yaşlı erkekleri onlara nasıl erkek olunacağını öğretir. Bazı durumlarda, oğlanlar ağlayan annelerinden

koparılır. Annesi ona uzanır, oğlan da annesine uzanır. Ama kabile, onun akıl sağlığı ve gelişimi için bunun yapılması gerektiğini bilir.”

Bu açıklamasıyla beni etkilemeyi amaçlayıp amaçlamadığından emin değilim, ama etkilemişti. Bu akşam, annem Heather ve annemin kendisinden yirmi yaş küçük partneri Peter ile yemek masasında otururken kendimi rahatsız hissediyorum. Sanki bir mengenede sıkışmış gibiyim, sağa sola hareket edemiyorum, kaçamıyorum. Sanırım annemle her zaman böyle olmuştur.

“Şey, bence Orion ile birlikte İşçi Bayramı Galası'nın başına geçebiliriz. Onun da benim de güçlü bir iletişim ağı var.” Heather sırtarak bana göz kırptı. “İyi anlaşıyoruz.”

"Evet, katılıyorum," diyor annem, ellerini mutlulukla birbirine sürerek.

Sanki bedenimden ayrı bir deneyim yaşıyorum. Bu saçmalığın devam etmesine izin veremem, ama her zaman buna izin verdim ve rolümü iyi oynadım. Lila da sevginin kan gibi olduğunu söylemişti. Annemin sevgisinin çok fazla kan gibi olduğu sonucuna vardım. Beslenme tüpünü kesmenin ve farklı, daha sağlıklı bir dinamik yaratmanın zamanı geldi.

Pantolon cebimdeki cep telefonum, Heather ile annem arasında geçen konuşmaya cevap vermek üzereyken titredi. Telefonum, düzenli ve akıcı bir şekilde titremek yerine, kesik kesik titredi ve bu da arayan kişinin yakın iletişim listemde yer alan biri olduğunu gösterdi.

"Merhaba," dedim cep telefonumu cebimden çıkardıktan sonra.

"Hadi ama," diye homurdandı Heather.

Marigold, "Bu görgü kurallarına aykırı," diye ekliyor.

"Hey, O, tahmin et bakalım partime kim gelmiş?"

Ayağa kalktım ve yemek odasından hızla çıktım. "Mina, partini unutmuşum."

"Çok teşekkürler. Ama Lilly partimi unutmadı."

Koridorun ortasında durup duvara monte edilmiş aynaya doğru döndüm. "Delilah?" diye sordum.

MİNA'NIN EVİNE VARDIM. NEREDEYSE YEMEK ODASINA GERİ dönmeyecektim. Heather'ın ve annemin gazabıyla karşılaşmadan çıkıp gidebilirdim. Ama kaçınma, annemle ilgili sorunla doğrudan yüzleşmeye hazır olmadığım anlamına geliyordu. Mutfığa geri döndüm ve izin istedim.

"Ne?" diye nefes nefese sordu Heather. "Gidemezsin. Kim böyle bir şey yapar ki?"

Saatimdeki saniyelere bakarak, "Annem için belgeleri incelemeye geldiğimi sanıyordum ama planlamadığım bir akşam yemeğine dahil oldum, bu yüzden artık gidebilirim diye düşünüyorum. İyi geceler, Heather." dedim.

Heather ayağa fırladı. "Pekala, ben de sizinle geliyorum."

"Davetli değilsin." Annemin alnından öptüm. "Sonra konuşuruz," dedim ona.

"Kalamayacağınızdan emin misiniz? Aşçı en sevdiğiniz yemeği yaptı," dedi Marigold.

Annemin yüzündeki ifadeyi anlamak için bir an durdum. Tam o anda, asıl tutunanın ben olduğumu fark ettim. Annemin benim gelip gitmemle ilgili gerçek bir çıkarı yoktu. Sadece beni seviyor ve benimle vakit geçirmekten hoşlanıyordu. Heather da bundan faydalanıyordu.

"Kalamam anne." Başının tepesinden öptüm. Birden donakaldım, sanki déjà vu yaşıyordum. Ama bu şekilde öptüğüm kişi annem değildi. Delilah'tı. Onu istiyorum. Onu çok istiyorum. Ve Mina'nın partisine çabucak gitmeliyim. Mina'nın bana en son açıkladığı şey, Delilah'ın Lynx Grove ile yakınlaştığıydı. Sevdiğim, gerçekten sevdiğim birinin başkasıyla evlendiği bir Grove düğününe asla gitmeyeceğim.

Koridorda ilerlerken Heather arkamdan bağıırıyordu: "Bekle, Orion! Bensiz gidemezsin!"

Beni arkadan sarıp tuttu. Kendi kendime, "Bu kadın tamamen deli," diye düşündüm. "Onunla çoktan ilişkiyi bitirmeliydim." Geçen kış Lila'nın randevularını iptal etmesini sağladığımda, kadınlarla olan ilişkilerim üzerinde çalışmaya karar vermiştim. Benim için uyanış anları, Herc'in zorla evlendirildiği birinden oral seks alırken beni videoya kaydetmesiydi. Kadınlarla olan ilişki biçimimi sorgulamama neden olan diğer bir darbe ise Treasure'ın Achilles'i seçmesiydi. Eminim ki önce beni seçecekti ya da eninde sonunda beni seçecekti.

14 Şubat Sevgililer Günü'nde, Annemin şehirdeki evinde Treasure'a rastlamıştım. Achilles'le birlikte olduktan sonra ilk kez yalnız konuşabilmiştik. Bu yüzden ona sordum: "Neden ben değil? Neden o?"

"Çünkü onu seviyorum," demişti.

"Ama ilk başta öyle değildi," diye hemen karşılık verdim.

"Bu çok kolay," dedi, gözlerinden bakışlarımı kaçırmamı engelleyerek. "Sen sevme yeteneğinden yoksunsun. Yani gerçekten, Orion, beni seviyor musun? Koşulsuz olarak ve hayatının geri kalanını benimle geçirmek istiyor musun?"

Soruyu hemen düşündüm ve aklıma bir kişi gelince ürperdim. Aklımdan çıkaramadığım biri. Hafta sonları Delilah'ı aramamın, onu son derece rahatsız etmesinin sebebi, her zaman ondan daha fazlasını istememdi.

"Hayır," demiştim. "Seninle sonsuza kadar birlikte olabileceğimi düşünemiyorum."

"Biliyorum," demişti ve sonra annemin yeni şehir evine Lake Clark temalı bir tablo seçmesine yardım etmek için koridordan geri dönmüştü.

Onun, tek bir kadını gerçekten sevemeyeceğim konusunda haklı olduğunu itiraf etmeye gerek yoktu. Birinin her şeyi, diğer yarısı olmak ve sonra onun da benim için aynı olmasını beklemek beni çok korkutuyordu. Ama Delilah dört buçuk yıldır diğer yarımım. Ancak ona karşı berbat davrandım. Bunu değiştirmek istiyorum. Heather bana daha sıkı sarılıp, "Lütfen gitme," diye fısıldadığında tam da bunu düşünüyordum.

Annem sert ve kararlı bir sesle, "Heather," diye seslendi. "Oğlumu bırak, hemen şimdi."

Heather'ın "Lütfen" diye tekrarlayıp dururken elinin gevşediğini hissedebiliyordum.

"Özür dilerim," diye fısıldadım, beni tamamen bıraktıktan sonra. Haziran sonunun pis ve nemli gece havası burnumu tıkayana kadar yürümeye devam ettim. Sonra daha derin bir nefes aldım. New York şehrinin o berbat, kirli, pis kokulu havasından daha canlandırıcı bulduğum pek bir şey yoktu. Kız arkadaşımı almaya gidiyordum.

İÇERİ GİRER GİRMEZ LİNA BENİ KAPIDA KARŞILADI.

"Lanet olsun, neden bu kadar geç kaldın?" Başını salladı. "Boş ver. Onunla ben ilgilenirim. Sen de onu al."

Lina'nın ardından "Mina bu yüzden mi beni aradı?" diye sordum. "Lila senin aranı mı bozuyor?"

Lina arkasını döndü ama bana bakmadı ya da adımlarını yavaşlatmadı. "Evet, gerçekten de öyle."

Sonra onu görüyorum. Siyah elbisesi o kadar yukarı kalkmış ki, en sevdiğim yeri neredeyse görebiliyorum. Bu gece kesinlikle büyüleyici görünüyor. Onu istiyorum. Yerçekimi gibi, gözleri benimkine kilitleniyor. Gülümsemem titrerken göğsüm sıkışıyor. Beni gördüğüne mutlu mu? Anlayamıyorum. O ve Lynx birlikte ayrılacaklarmış gibi ayağa kalkıyorlar, bu da geç kalmış olup olmadığımı merak etmeme neden oluyor.

BÖLÜM18

Bir Kalp ve Isı Değişimi

DELİLAH O'SHAY

Çok tuhaf bir şey oldu az önce. Lina, kollarını bana doğru açarak, kırmızı bir bandaj elbise giymiş halde, neşeli bir sesle yanıma geldi ve "Lilly, geldiğine çok sevindim. Lynx'i bir anlığına ödünç alabilir miyim?" dedi. Önce yanağımın yakınına, sonra da diğerine bir öpücük kondurdu.

Lynx ve ben birbirimize kaşlarımızı çatarak baktık. Lina ve Orion gelmeden önce aramızda bir şey olmuştu.

Hâlâ kanepede oturuyorduk ki, "Benimle çıkmak ister misin?" diye sordu. Sanki "Evet" dersem çok şaşıracaktım gibiydi.

"Kim istemez ki?" dedim.

"Ama çok çalışıyorum," diye ekledi.

Başımı bir yandan diğer yana eğdim. "Ben de öyle düşünüyorum."

"Ailem çok kızgın," dedi gülerek.

"Benimki de öyle."

"Özür dilerim, Lilly..." Dişlerini gıcırdattı ve göz kırptı. "Bu konuda senden önce davrandım."

"Nasıl yani?"

"Ailem bir araya geldiğinde annemle teyzem Godzilla ve King Kong gibi kavga ederler." Parmaklarını kıvırdı ve bir elini diğerine, sonra da ileri

geri iterek kavgalarını canlandırdı. “Bu insanlarla yemek masasında oturuyorsunuz ve birdenbire, babamla amcamın Lordlarla birlikte uydurdukları gibi, Pinky ve Brain'in dünyayı ele geçirme planının tam ortasında buluyorsunuz kendinizi.”

Başımı hızla geriye çevirdim. "Lordlarla birlikte ne tür bir saçmalık uydurdular acaba?"

"Söyleyemem," dedi, sanki bu küçük sırrı ağzından kaçırdığına hiç pişman değilmiş gibi. Bittiğini sandım ki, neredeyse ağır çekimde bir parmağını kaldırıp, "Ayrıca babam da profesyonel sporlarda olduğum için teknoloji sektöründe olmamamın ne kadar hayal kırıklığı yarattığına dair kurnazca yorumlar yaparak durumu daha da kötüleştirecek," dedi.

“Ama beyzbol takımının sahibi sizsiniz. Bu çok büyük bir olay.”

"Ona göre değil."

“Vay canına,” diye mırıldandım ve sonra aklıma gelen bir soruyla hızla yerimde kıpırdanarak vücudumun ön kısmını ona çevirdim. “Yani Lynx, bana bunları senden hoşlanmamı engellemek için mi söylüyorsun?”

Çarpık bir gülümsemeyle Lynx'in kaşlarından biri yukarı kalktı. "Benden hoşlanıyor musun?"

Burnumu çekerek kıkırdadım. "Sanırım bu zaten kanıtlanmış bir şey."

Birbirimizin gözlerine baktık, sözlerimin içime işlemesine izin verdik. O şekilde ne kadar uzun süre oturduysak, içimde bir şeyler o kadar çok tıkırdadı, sonra kilitlendi ve sonra anahtar başka birine verildi.

Gülümsemem ve ruhum kararlılıkla doluydu. "Ama belki de aramızda daha çok arkadaşça bir bağ var."

"Katılıyorum," dedi hiç duraksamadan ve ardından sordu, "Bu arada, aç mısın?" Giydiği tişörtün altından belli olan muhteşem karın kaslarını ovuşturdu. "Çünkü açlıktan ölüyorum."

Ben de öyle olduğumu söyledim ve sonra karides tempuralarını getiren garsonları bulmak için kalktık ve işte o zaman Orion'u gördüm. İçimde neşeli bir enerji dalgası yayıldı. Orion'un bakışları içime yayılırken ve

kalbimi arzusuyla doldururken, o nefis enerjinin bir başka dalgası daha beni sardı.

"Bu akşam gerçekten çok güzel görünüyorsun."

Ona aynı yoğun bakışlarla karşılık veriyorum. "Sen de öyle."

Hafifçe kıkırdıyor.

"O!" diye seslendi bir adam.

Bakışlarımızı birbirimizden ayırıyoruz. Bu Ben ve yanında tanıdık gelen iki adam var.

Arkadaşları yaklaşıyor ama Orion elimden tutup beni ters yöne doğru yönlendiriyor.

"Ah, aynen öyle, O," diyor adamlardan biri.

"Merhaba, Delilah," diye mırıldanıyor Ben. Sesini tanıyorum.

Geçtiğimiz her insan bize özel ilgi gösteriyor. Bazıları Orion'a selam veriyor, ama o karşılık vermiyor. Beni götürdüğü yere odaklanmış durumda. Ona izin verdiğime inanamıyorum. Tüm hayati organlarım zonkluyor ve kanım ısınmış gibi hissediyorum. Orion Lord ile birlikte erimek istiyorum ve tüm öz denetimimi kaybetmeden önce bu arzuyu gidermem gerekiyor.

Büyük fuayeye ulaştık. Daha önce çok gergin olduğum için balık sırtı desenli mermer döşemeyi, tavan işlemlerini ve güzelce süslenmiş avizeyi fark edememiştim. Tasarım prensibi hem çok eski hem de çok modern. Bu kadar yoğun bir duygusal haldeyken bunu fark etmem garip. Sanırım bunun sebebi atmosferin çok zengin, çok yabancı olması. Birdenbire, bir bakış açısı kazandım. Verandaya ulaştık ve bana bakışından ne istediği açıkça belli. Orion ne derse desin, ne yaparsa yapsın, onu ne kadar çok istesem de, o meşhur çapkınla seks olmayacak.

"BENİM EVİME GİDELİM Mİ?" DİYE SORUYOR ORİON, ELLERİ CEBİNDE, verandada dururken. Bana doğru eğiliyor ve ben de tüm irademi

kaybedebilirim.

Gözlerimi ondan kaçırıp bu gecenin muhteşem dolunayına odaklanıyorum.

"Vay canına," diyorum. "Ne geceydi ama."

Gözlerinin benimkileri takip ettiğini fark ettim. "Çok güzel, tıpkı senin gibi." Ama şimdi yine beni izliyor ve bu sefer tahrik edici bir yoğunlukla bakıyor. "Lynx'le eve mi gidecektin?"

Sorusu karşısında hazırlıksız yakalandım, donup kaldım. "Hayır."

Orion, sanki gerçeği arıyormuş gibi beni inceliyor. "Benimle eve geliyor musun?"

Onun sorusunun cevabı dilimin ucunda dururken, her şeye karşı çok hassasım. Az önce hayran kaldığımız ayın etrafında nabzım hızlanırken, her nefeste göğsüm yükseliyor ve canlanıyorum. Bedenim bu gece Orion takımyıldızıyla sevişmeyi arzuluyor. Ama...

"Hayır," diye fısıldadım.

Yaklaştı ve beni kendine doğru çekti. "Emin misin?"

Vücudunun sertliği bu kararlı gemiyi batırmak üzere. Ama ben yol ayrımındayım. Doğru kararı vermek bana düşüyor.

"Benden hoşlanıyor musun, Orion?" diye fısıldadım ve sonra yutkundum. Onu dikkatle izledim, kalbimin durumu sorusunun cevabına bağlıymış gibi hissettim.

"Kesinlikle, Lila, kesinlikle."

Ooo... yaşadığım bu mutluluk en iyi uyuşturucu gibi. "O zaman benimle çık."

Sırıttığında, bembeyaz dişlerinin parıltısı ağzını o kadar iştah açıcı gösteriyor ki, onu ateşli bir şekilde öpmek istiyorum.

"Seninle çıkayım mı?"

"Hım," dedim, başım hafiflemiş bir şekilde. "Benimle çıkar mısın?"

"Bu eğlenceli olacak," diyor, bu da beni şaşırtıyor.

"Bence de."

Dudakları daha da yaklaştı. "Ama önce seni öpebilir miyim?"

Başımı sallıyorum.

Bir saniye bile geçmeden Orion'un dudakları benimkileri kaplayıp kendi dudaklarına yapıştırdı. Beni sıkıca tutarken vücudum jöle kıvamındaydı. Parmaklarım başının arkasını okşuyordu. Bir eli bacağımdan yukarı kayd, kalçamı sıktı ve beni muhteşem ereksiyonuna doğru çekti. Orion Lord'un beni bu kadar çok istediğini bilmek akıl almazdı.

“Çok hassassın,” diye fısıldıyor boğuk bir sesle. “Ama...” Dudaklarımdan ayrılıyor. Elleri bedenimi bırakıyor. Burada duruyorum, ona duyduğum özlemle yanıp tutuşuyorum, ihtiyaçtan titriyorum. “Biz sevgiliyiz, sevişmiyoruz.”

BÖLÜM19

Milyarder ve Ben

DELİLAH O'SHAY

Anlaşmamızın şartlarını yeniden gözden geçirmemizin üzerinden iki buçuk hafta geçti. Başlangıçta hafta sonları Orion'la daha az görüşmem gerekiyordu ama şimdi Xena'nın hayal kırıklığına rağmen onunla her zamankinden daha fazla zaman geçiriyorum.

"Sonunda seni incitecek," demişti bir keresinde ve sonra bir daha asla söylemeyeceğine söz vermişti. Sonra kuzenim yüzümden tuttu. "Ama korkma, seni koşulsuz seviyorum. Kalbinin parçalarını toplamana yardım etmek için burada olacağım, çünkü o parçaları paramparça edip diğer tüm cesetlerin gömülü olduğu Hudson nehrine saçacak."

"Eyvah," dedim kaşlarımı çatarak.

"Evet... aman," diye yanıtladı kuzenim.

Şimdiye kadar Orion, kalbimi paramparça etmeye yaklaşmış olduğuna dair hiçbir işaret göstermedi. Ofiste çoğunlukla yapay zeka yazılımı üzerinde çalışıyoruz. Yanımda olduğunda, özellikle omzuma yaslanıp bilgisayar ekranına baktığında, tenimde şehvetin gıdıklanmasını hissediyorum. Yakınlığının bende ne yaptığını biliyor ve onu tanıdığım kadarıyla, beni tahrik etmekten zevk alıyor. Orion benim kırılmamı bekliyor. Ama kırılmayacağım. Buluşmalarımızı çok seviyorum. İlişkimizin

doğasını değiştirmeye başlarsam başımıza neler geleceğinden korkuyorum. Ama ona uzun süre direnebileceğimi sanmıyorum. Ayrıca, birlikte geçirdiğimiz çılgın gecenin ardından yüzük takarak uyandığım gerçeğini hâlâ saklıyor olmam beni rahatsız ediyor. Ona söylemeliyim. Bunu yapmamı engelleyen şeyin ne olduğunu bilmiyorum.

Orion ofise doğru koşarken "Hey!" diye bağırdı.

Sabahın tamamını bodrum katındaki gizli laboratuvarında geçirdi.

Elimi kalbime koyarak, şaşkınlığımdan kurtulmaya çalışıyorum. "Merhaba."

"Sizi korkuttuğum için özür dilerim, ama gitmemiz gerekiyor."

"Hadi gidelim mi?"

Orion kaşını kaldırıp hafifçe sıırttı. "Her randevuyu bir üst seviyeye taşıyorum, değil mi?"

Her buluşmayı bir üst seviyeye taşıdı. Bu maceraya başlamaya karar verdiğimiz gece, şoförü bizi Milyarderler Sokağı'ndaki çatı katı dairesine götürdü. Böylesine lüks bir yaşam alanına ilk kez ayak basıyordum. Her şey yepyeni ve tazeydi. Beyaz, ultra modern dekor aklımı başımdan aldı. Evi kesinlikle aşırı bir bekar eviydi. Evlenmeyi hiç düşünmeyen bir adam gibi yaşadığını düşündüğümü hatırlıyorum. Ama Orion bana kendi soyduğu, pişirdiği ve ezdiği patates püresiyle birlikte bonfile yapmıştı. Tatlı olarak küçük bir kutu vanilyalı dondurma paylaştık. Güneş doğana kadar sohbet ettik. Babasıyla olan ilişkisi hakkında daha çok şey öğrendim. Yılda bir kez Christopher Lord ile bir hafta geçirmek için bir geziye çıkıyormuş. Ebeveynlerinin yirmi beş yılın sonunda boşandığını söyledi. Ebeveynleri, Lord ailesinin vakfından faydalanmak için birbirleriyle evlenen uzak kuzenlermiş. Birbirlerini sevmişler ama asla birbirlerine aşık olmamışlar. Babası Chris'in parayla hiçbir ilgisi yok ve Marigold ile evlenmeye zorlanması onu ömür boyu travmatize etti.

Bunu benimle paylaştığına inanamadım. Keşke ben de onunla benzer ölçekte bir şey paylaşabilseydim, ama paylaşamadım. Orion pişmanlıklarını

ve korkularını ne kadar çok itiraf ederse, benim varlığım ve ailem o kadar normal gelmeye başladı.

"İşte bu yüzden para sevgisi gerçekten de tüm kötülüklerin kökenidir," demişti.

"Sevdiğim için," diye yanıtladım.

"Evet. Bayılmak için."

Onun evinde yere düşene kadar öpüştük, beyaz suni kürklü bir halının üzerinde yuvarlandık. Her şeyi sonuna kadar götürmek çok kolay olurdu. Bana dokunduktan, beni orgazma ulaştırdıktan ve beni ona hazır hale getirdikten sonra bile Orion sınırı aşmadı.

Üç Broadway gösterisine gittik. Hatta beni, yaşayan en başarılı Broadway yapımcısı Lonnie Blaine ile tanıştırdı. Çeşitli kategorilerde yirmi bir Tony ödülü kazandı. Adam bir yıldız ve aynı zamanda yıldızlar yaratıyor.

Orion, "Harika bir dansçı," dedi.

Blaine'in onu pek ciddiye almadığını, Orion babama bakmak için onun gibi biri için sahne alma hayallerimden vazgeçmem gerektiğini açıklayana kadar anladım. Çok talepkar bir patrondur. Birkaç kez onun hayatını kurtardım. Ben olmasaydım ne yapacağını bilemezdi. Bütün bunları duyduktan sonra Lonnie bana hem bir insan hem de bir sanatçı olarak daha çok ilgi duymaya başladı. Bana kartını verdi ve numarasını aramamı, asistanının beni seçmeler posta listesine ekleyeceğini söyledi.

E-posta listesine kayıtlıyım. O randevu kesinlikle efsaneydi.

Bir hafta sonunu onun yatında yelken açarak, güneşlenerek, en sevdiğim bisküvileri yiyerek, yüzerek, dans ederek ve neredeyse cinsel ilişkiye girecek kadar yakınlaşarak geçirdik, ancak o "penisini buraya sokmadan" önce kendimizi durdurduk. Ama o gözlerime bakıyordu. Orion benim ilk adımı atmamı istiyordu. Ve ben atmadığımda, aramızdaki fiziksel mesafeyi daha da artırdı.

Ayrıca, son iki haftadır, Treasure's dahil olmak üzere şehrin en iyi restoranlarının hepsinde her akşam birlikte yemek yedik.

"İkiniz nasıl bir araya geldiniz?" diye sormuştum.

Treasure'ın restoranında, hayatımda tattığım en lezzetli yemeklerden bazılarını yerken, nasıl tanıştıklarını anlattı.

"Yanıma tuttu ve kardeşini rahat bırakmam için beni tehdit etti."

Şok içinde nefesim kesildi. "Lynx mi?"

"Evet. Aynı liseye gittik."

"Lynx'e zorbalık mı yaptın?" Bu benim için yeni bir bilgiydi çünkü ikisi gayet iyi anlaşıyor gibiydi.

"Ben öyle değilim. Ben seven biriyim, zorba değilim." Bana göz kırptı ve ben güldüm. "Başkaları benim yerime ona zorbalık yaptı."

Çok fazla detaya girmedi, ki bunu takdir ettim. Geçmişe dönüp kardeşinin karısını düşünmenin onu rahatsız ettiğini görebiliyordum.

"Gençlik ve sevişmenin ötesinde gerçek bir şeye sahip olmanın ne demek olduğunu pek bilmiyorduk. Tıpkı bizim aramızdaki gibi," demişti. "Bu gerçek hissettiriyor."

İki gün önceydi ve hayatımın en güzel anıydı. Şimdi onunla sevişmek istiyorum. Akşam yemeğinden sonra onu baştan çıkarmayı planlıyordum. Ama o hala cevabımı bekliyor. Her buluşmayı bir üst seviyeye mi taşıyor acaba?

"Evet, hatta daha fazlası," diyorum, yüzümde kocaman bir gülümsemeyle.

"Buraya gel," diye fısıldadı, sanki bana emrediyormuş gibi çenesini yukarı kaldırarak.

İşe yarıyor çünkü ben ayaktayım ve şimdi bedenlerimiz birbirine yapışmış durumda. Onun sertliğinden asla etkilenmeyi bırakmayacağım. Sanki granitten yapılmış gibi.

"Hadi buradan defolup gidelim," diyor ve sonra beni derin bir öpücükle öpüyor.

BAŞLARIMIZ ARKA KOLTUĞA YASLANMIŞ, BİRBİRİMİZE DÖNÜK BİR şekilde, Orion ve ben havaalanına kadar öpüştük. Başımız dönmüş bir halde rampadan çıktıktan sonra özel jetine bindiğimizde, iki haftadır neden seks yapmaktan kıl payı kurtulduğumuzu fark ettim. Öpüşmemiz neredeyse seks kadar tatmin ediciydi - neredeyse. Gerçek bir orgazmın yerini hiçbir şey tutamaz ve Orion bana neyi kaçırdığımı hatırlatmak için beni birkaç kez orgazma ulaştırdı.

Jason adında bir erkek hostesimiz var. Orion ve ben henüz yerlerimize oturmadık. Kabinin ortasına inşa edilmiş dairesel bir platformun ortasında oturuyoruz. Onunla öpüşmekten vücudum hala ateşli. Öpüşürken ellerinin en hassas bölgelerimi doğrudan uyarmasını zorlaştıran, kayık yakalı, sert bir elbise giyiyorum. Ama külotum sıırılsıklam, meme uçlarım onun sıkıştırmalarından dolayı dikleşmiş ve hücrelerim ona doğru uzanıyor.

"Yatak odası," diyor, kaşlarını çatarak.

"Evet. Yatak odası."

DUVARA YASLANIP, DERİNLEMESİNE ÖPÜŞÜYÖRÜZ. ORİON ELBİSEMİN etek ucundan tutuyor ve bir an için ağzım onunkinden ayrılıyor, sert siyah kumaş başımın üzerinden yukarı fırlıyor ve beni topuklu ayakkabılarım, sütyenim ve külotumla bırakıyor.

Orion bir adım geri çekilip çenesini ovuştururken, vücudumu hayranlıkla süzerek, "Ah," diye mırıldandı. Beni uzun uzun süzdü. "Bebeğim, çok seksi bir vücudun var."

Saf ve katıksız bir şehvetle vücudumu kıvırırken, o bana geri çekilmiyor. Bir saniye önce ellerine ihtiyacım vardı. Bunun yerine, Orion pahalı pantolonunu çıkarıyor. Kusursuz siyah iç çamaşırına bastıran penisini

görünce nefeslerim daha da derinleşiyor ve hızlanıyor. Gömleğinin düğmelerini çözüyor ve çıkarıyor. Göğsünün ve karın kaslarının kıvrımları ve tepeleri beni kendimden geçirmek istememe neden oluyor.

“Vay canına,” diye iç çektim.

“Vay canına gerçekten,” diye karşılık verdi Orion, tekrar yaklaşıp külotumun bel kısmını çimdiklerken. Gözlerine başım dönmüş bir halde bakarken nefeslerimiz birbirine karıştı.

"Kalkışa hazırlanın," kaptanın sesi interkomdan yankılanıyor.

Şehvet dolu bu sisin kontrolünü bir kahkahayla kıran ilk kişi benim.

"Tekrar dışarı çıkıp kendimizi emniyet kemerleriyle bağlamamız mı gerekiyor?" diye soruyorum.

Orion, göğüslerimi serbest bırakmak için sütyenimin önündeki tokasını açarken dudaklarında en ufak bir gülümseme belirtisi yoktu.

İstemsizce içini çekti ve sonra ağzının sıcaklığı ve ıslaklığı sağ göğsümü, ardından sol göğsümü yalayarak, emerek, ısırarak yutarken başım geriye düştü. Orion göğüs kemiğimi, karnımı tadarken ve ardından külotumu çıkarmayı bitirirken dili göbek deliğime tekrar tekrar bastırırken, avuçlarım fiberglas duvara bastırılmış halde nefesimi tuttum.

Orion'un dili klitorisime doğru inerken uçağın hâlâ pistte ilerlediğini hissedebiliyorum.

O ilahi uyarılma hissi bacaklarımın anında güçsüzleşmesine neden olurken, içten içe inliyorum.

"Rahatla bebeğim," diye fısıldıyor Orion. Bacaklarımdaki ve vajinamdaki gerginliği kesinlikle hissediyor olmalı. Ben kurallara çok bağlıyım, o ise değil.

Ama o beni tekrar yalıyor ve iri elleri uyluklarımı kısırmış durumda. Hiçbir yere gidemiyorum, tam burada, duvara yaslanmış halde kalıyorum.

"Ah," dedim titreyerek başının arkasından tutarken. "Ah..." Bu sözler tiz ve yüksek bir sesle çıktı çünkü cinsel organımda havai fişekler gibi bir orgazm patlıyordu.

O anın verdiği zevkin etkisinden henüz kurtulamamışken Orion birdenbire ayağa kalktı. Başım dönüyor ve bacaklarım güçsüzleşmişken, kolunun başımın üstüne doğru uzandığını izledim. Vücutlarımızın iki yanındaki iki korkuluk da otomatik olarak dışarı doğru açıldı.

"Dayan bebeğim," diye fısıldadı kollarımı metal halkalara dolarken. O da tuttu ve uçak pistte hızla ilerlerken, Orion'un ağzında kendi tadımı hissettim.

SEKS

"Geliyorum!" diye gergin bir sesle cıvıldadım.

Onun üzerindeyim. Beni iki eliyle kavrayıp ustaca penisinin üzerine bastırıyor. Cinsel organım ona doğru sıkılaşıırken titriyor ve sonra, nefesim kesilerek, ciğerlerimden gelen tüm gücümle çığlık atmaya çalışırken ağzım açık kalıyor.

Şimdi sıra onda.

Seks konusunda usta olan bu seksi adam, beni tek bir hareketle sırt üstü çeviriyor. Güçlü vücudu bacaklarımın arasında. Gözlerimi yüzünden alamıyorum, vajinamı okşarken nasıl görüldüğünü bulanık bir şekilde izliyorum. Bu adama aşığım, itiraf ediyorum. Bu itiraf artık beni korkutmuyor bile. Ama o beni seviyor mu?

Son hamlesinden sonra "ııı" diyor, sonra tüm vücudu titriyor ve inleyerek içimde boşalıyor. Umurumda değil. Bu adamın çocuklarını doğururdum. Kesinlikle doğururdum.

GECE DIŞARI ÇIKMAK

Orion o kadar sert bir şekilde boşalmıőtı ki, New Orleans'a inene kadar tekrar sertleşemedi. Bu yüzden pistte seviştik. şimdi Frenchman Caddesi'ndeki küçük bir kulüpte dans ediyoruz. Orion tüm müzisyenleri, fedaileri ve barmenleri tanıyor. şehri sık sık ziyaret ettiğini söylüyor. Dünyadaki en sevdiği yerlerden biriymiş. Gelecek hafta beni ikinci en sevdiği yere, yani Fransa'nın Paris őehrine götürececek. Alex Dupont adında Fransız bir rapçi arkadaşı, konserine ön sıra biletleri ayarlamış.

Akşam yemeği için Antoine'ın Restoranına gidiyoruz. Orion, masanın karşısına oturmak yerine, sandalyesini tam benimkinin yanına koyuyor.

"şimdi, hâlâ sadece sevgili miyiz? Yoksa daha fazlası mı?" diye soruyor.

Yüzü benimkine çok yakinken, onu nazikçe öpüyorum. Öylesine şehvetli ve yumuşak bir öpücük ki, tekrar öpüyorum ve nefes nefese, "Biz daha fazlasıyız," diyorum.

"Orion mu?" diye sordu meraklı bir kadın sesi.

İkimiz de dikkatimizi birbirimizden ayırıp masamızın kenarında duran, uzun bacaklı ve son derece güzel yüzlü kadına baktık. Onu daha önce görmüőtüm. Ama gerçek hayatta değil.

Orion hızla kolunu sandalyemin arkasından çekti. "Gabrielle?"

Adının sonu "ay" diye telaffuz edilen Gabrielle, muhtemelen dünyanın en güzel kadını. Koyu renk gözleri her erkeğin kasıklarını ateşe verebilir ve üzerine eldiven gibi oturan pembe ipek elbisesiyle vücudu beni bile ateőliyor. Sadece varlığı bile unuttuğum bir şeyi hatırlatıyor bana: Orion Lord için yeterince çarpıcı değilim. Onun bana olan arzusunun azaldığını ve ona yöneldiğini şimdiden hissedebiliyorum.

"şehirde olacağını bilmiyordum," diyor. Sonunda, sanki beni ilk kez görüyormuő gibi bakıyor. Gözleri biraz daha irileőiyor. İlginçtir ki, neredeyse benim kadar üzgün görünüyor.

“Bu...” Orion dudaklarını büzdü, az önce birlikte olduğumuzu ilan etmemize rağmen bana nasıl hitap edeceğinden emin değildi.

Tam ona adımı hatırlamasına yardım edecekken, özlediğim o dişlerini gösteren gülümsemesiyle, "Bu benim yeni kız arkadaşım, Lilly," dedi.

Sonra dönüp bana, sanki o önemsiz biriymiş ve ben odadaki en güzel kadınmışım gibi bakıyor.

GECE YARISINI GEÇMİŞTİ VE NEW YORK'A GERİ DÖNEN UÇAKTAYDIK. BU gece aramızda biriken tüm cinsel gerilimi yeni atmıştık. Yine de Gabrielle'i aklımdan çıkaramıyordum. Orion beni kız arkadaşı olarak tanıttıktan sonra Gabrielle, "Ah, güzel, eee, ben arkadaşlarıma dönmeliyim. İyi yolculuklar." dedi.

"Teşekkür ederim, yapacağım," dedi ve geldiği yere doğru geri dönerken ona ikinci bir bakış bile atmadı.

Orion'un beni seçtiği açıkça belli olsa da, güvensizliğim buna gerçekten inanmama izin vermiyor. Başımı çıplak göğsüne yasladığımda, kalbinin atışını duyabiliyorum. Yüzüm tenine değmiş halde burada uzanmak ona huzur veriyor. Sanırım şimdi ona onun hakkında sormalıyım.

“Gabrielle,” diyorum ve kalp atışlarındaki herhangi bir değişikliği anlamak için daha dikkatli dinliyorum. Hiçbir değişiklik yok.

"Peki ya o?" diyor.

"Onunla eskiden bir ilişkiniz vardı, değil mi?"

Kıkırdıyor ve bu ses kulağımda derin bir titreşim yaratıyor.

"Komik olan ne?" diye soruyorum, düşünceli bir gülümsemeyle.

“Kız arkadaşım olup olmadığını sormadın çünkü biliyorsun ki ben kız arkadaş edinmem.” Başımın üstünü öptüğünde gözlerimi kapatıp gülümsedim. “O da öyle.”

“Ama sen bana kız arkadaşım dedin,” diyorum.

“Çünkü sen Lilly...Lila...” Orion duraksar. “Lila’yı hâlâ seviyorum.”
Gülerek, "O zaman Lila olsun," dedim.

Orion beni sırt üstü çevirdi ve bacaklarımın arasına girdikten sonra,
"Tahmin et bakalım ne oldu?" dedi.

O bana doğru yaklaşırken bunu şimdiden hissedebiliyorum ve zevkle
nefesim kesiliyor.

BÖLÜM20

San Dakika Haberleri

ORİON LORD

Şey... kahretsin.

Lila ile bir öpücük asla sadece bir öpücük değildir. Omzumu çevirip, masasının üstünden benimkine kadar olan adımları sayıyorum. Geçen hafta Cuma günü, New Orleans gezimizin ertesi sabahı ve sonra Pazartesi ve Salı günleri de masamın üstünde onunla seviştim. Ne diyeyim, masamın üstünde onunla sevişmeyi seviyorum. Bu, günlerce karşımda oturan ona bakıp "Şu an onunla sevişmek istiyorum" diye düşünmenin birikmiş öfkesinden kaynaklanıyor. Bugün Çarşamba. Dün gece birlikte uyumadığımız ilk tam geceydi. Yirmi dört saat boyunca laboratuvarı yapay zeka yazılımını mükemmelleştirmekle uğraştım. Bugün onu Herc'e sunacağım. Kardeşimin geliştirdiğim şeye bakmasını sağlamak çok zordu. Onunla yalnız kaldığımda bunun zorlu bir mücadele olacağını şimdiden biliyorum. Yukarı kata cinsel olarak tatmin olmuş bir şekilde çıkmak güzel olurdu.

"Orion, şimdi olmaz," diyor Lila, gözlerimi masama çevirerek.

"Hadi canım, hızlıca yapalım." Çok sıkı vajinası var. İçine girdiğimde ilk hamlede her zaman çok mutlu oluyorum. "Bir dakikamı almaz."

Yumuşak elleri bileğimi kavradı ve ardından saatime baktı. "Orion, en son kontrol ettiğimde iki dakikadan az vaktin vardı. Bu toplantıya geç kalmak istemezsin. Unutma, bunu daha önce konuşmuştuk."

Uzun ve derin bir iç çekiyorum. Lila ile bunu konuşmuştuk. Ona, işleri aksatıp her zamanki gibi devam etme isteğiyle mücadele ettiğimi açıklayacak kadar güvenebildiğim için mutluyum. Hata yapıyorum ve Herc beni çözdüğü için gururla uzaklaşıyor. Ama son zamanlarda çok farklı şeyler yapıyorum, tek bir kadına sadık kalmak da dahil. Geçen hafta Lila ile Gabrielle'e rastladığımızda, ona bir bakışımın karnımda yarattığı o zayıf his yoktu. O inanılmaz güzel ama Lila da öyle. Tek fark, Lila'nın bunu tüm dünyanın görmesine ihtiyacı olmaması. İkisini aynı odada izlemek her şeyi benim için daha anlaşılır kıldı. Lila'nın tarzını tercih ediyorum. Onu daha seksi ve daha güvenilir buluyorum. Onu bugün Bayan Orion Lord yapmaya hazırım. Ama onu tanıyorum, benimle evlenmeyi kabul etmeden önce çok daha fazla zamana ihtiyacı olacak.

"Pekala," diyorum yenilgiyi kabul edip yüzümün yanını kaşıyarak. "Kahretsin. Bu lanet olası ereksiyonla ne yapacağım?" İçeri doğru ittiğimde gergin hissediyorum. Çok sertleşmişim ve onu hissetmeye hazırım. Üç itmeden fazla süreceğini sanmıyorum ama çekip dua etmek de olmayacak.

Ben pantolonumdaki penisimi düzeltirken yanağımdan hızlıca öptü. "Sen döndüğünde hallederiz. Söz veriyorum."

Bu lanet olası sunumun sonunda gelecek olan ödülü düşününce bile yüzümde kolayca bir gülümseme belirdi. Neredeyse unutuyordum, hiç kimse benim ereksiyonumu kardeşimden daha hızlı soğutamaz. Umarım onunla işim bittikten sonra kısa süre içinde ereksiyon olabilirim.

HERC'İN KOCAMAN BİR KÖŞE OFİSİ VAR. KENDİNİ HİSSETTİRMEYİ SEVDİĞİ kadar önemli görünüyor. Kardeşime hakkını teslim etmeliyim, zeki bir

adam. Onu seviyorum. Onun ve Lila'nın birçok ortak noktası olduğunu fark ettim. İkisi de kurallara uyarken mükemmeliyetçilikte uzman. Vicdanlarını nasıl rahat tutacaklarını bilen iki insan.

Ofisine girdiğimde hızla, "Kardeşim az önce içeri girdi. Bunu daha sonra devam ettireceğiz," dedi.

O kalkıyor ve sonra sarılıyor. Hem benden hem de ondan yayılan sevgiyi hissediyorum. Birbirimizi seviyoruz, bu inkar edilemez. Ama saygı? İşte o bambaşka bir konu.

Herc, sanki buluşmamızı kendisi ayarlamış gibi, sandalyesine dönerken, "Seninle konuşmak istiyorum, Orion," dedi.

"Size gönderdiğim paketi önceden incelediniz mi?" diye soruyorum.

"Yapay zekâ saçmalığını mı kastediyorsunuz?" Başını sallıyor. "Yapay zekâyla ilgilenmiyoruz, bunu biliyorsunuz."

İşte başlıyoruz. "Şaka mı yapıyorsunuz? Ürünümüzü görünce yapay zekaya ilgi duyacaksınız—"

"Aşil'le konuştun mu?" diye sözümü keserek sordu.

Yüzüne bakarak hareketsiz kalıyorum. Beni hiç ciddiye almıyor. Ne istiyor acaba? Birinci katta gereksiz sayılarla uğraşarak çürümemi mi istiyor?

"Herc, beni ciddiye almanı istiyorum. Yapay zeka bölümünün başına geçebilirim. Rakamları gördüm, bunu karşılayabiliriz."

Kardeşim parmağını saçlarının arasından geçirirken alaycı bir kahkahayla bana baktı. "Orion, sen bir türlü baş belası olmaktan vazgeçemezken, benden seni ciddiye almamı mı bekliyorsun?"

Kaşlarımı çatıyorum, kafam çok karışık.

"Aşil'le konuştun mu?" diye tekrar soruyor. Ses tonunda ve orada oturduğundaki kibirli ve yargılayıcı tavrında bir sertlik var.

"Benim tam bir yük olmamla ne demek istiyorsun?"

Yüzü, içe kapanmayı bırakıp patlamaya hazırlandığı zamanki gibi buruşuyor. "O lanet olası bekaret maddelerini aşmak için Grove'larla bir

anlaşma yapmak için çok uğraştık. Ve benim açımdan, sizin tek işiniz ortalığı karıştırmak. Lauren'la evlenmem son çaremiz olsaydı, onu da havaya uçurdunuz. Anlaşmanın bir parçası olan Achilles ve Treasure'ı havaya uçurmaya çalıştınız. Evli olduğunuzu biliyor musunuz, Orion? Evliliğimizin iptalini göze alamayız çünkü..."

"Ne?" diye kükredim.

"Elbette, bilmiyorsunuz."

Bana, Las Vegas'ta kaldığım süitteki banyonun çöp kutusunda hizmetçinin bir elmas yüzük bulduğunu anlattı. Yüzüğün iç kısmında bir seri numarası vardı. Achilles, bu numarayı takip ederek yüzüğü bana Delilah O'Shay aracılığıyla satan bir şapele kadar ulaştı. Ardından bana düğün törenimin videosunu gönderdi ve özel olarak izlememi önerdi.

"Film sonlara doğru biraz 'yetişkinlere yönelik' bir hal alıyor."

Kendimi tutmak için tüm gücümü kullanıyorum. Banyo çöp kutusunda bir yüzük mü? Biliyor muydu? Yüzüğü o mu attı ve bana hiç söylemedi mi?

"Peki ya yapay zeka yazılımım?" diye gergin bir şekilde soruyorum.

Herc, dudaklarını büzerek, "İlgilenmiyorum. Ama eğer gerçekten bu işe katkıda bulunmak istiyorsan, seni tekrar satış departmanına alabilirim." derken yüzü buz gibi soğuktu.

"İşler böyle mi devam edecek?"

Herkül omuz silkerek, "Böyle olmasını istemiyorum, Orion. Bana uzun bir süre boyunca farklı bir yönünü göster, belki o zaman seni ciddiye alırım." dedi.

ASANSÖRE BİNMEDEN ÖNCE HERC'İN BANA GÖNDERDİĞİ VIDEOYU izliyorum. "Kahretsin!" Şapelde seviştik mi?

Asansöre öfkeyle girdim ve birinci kat düğmesine parmağım neredeyse içinden geçecek kadar sertçe bastım. Sürekli başımı sallıyordum. Lila

bunun hesabını nasıl verecek? Ona güvenebileceğimi sanıyordum, ama görünüşe göre yanılmışım.

BÖLÜM21

Araları açılmak

DELİLAH O'SHAY

Orion ofise girer girmez ayağa fırladım. "Nasıl geçti?"

"Tahmin et bakalım?" diye soruyor.

Onu hiç bu kadar ciddi görmemiştim. "Ne?" diye zar zor söyleyebildim. Onunla Herkül arasında ne yaşandığı konusunda endişeliyim.

"Hizmetçi çöp kutumda bir pırlanta yüzük buldu. Onu seninle evlenirken sarhoşken almıştım. Düğünümüzü görmek ister misin? Kelimenin tam anlamıyla, muhteşem bir finalle bitiriyoruz."

Gözlerim giderek büyüyor, başım sanki çok uzak bir galaksiye doğru süzülüyormuş gibi hissediyorum.

"Sana aldığım yüzüğün çöpe nasıl gittiğini biliyor musun?"

Gözlerimin arkasında yaşlar birikiyor, başımı sallıyorum. Artık gerçeği söylemeliyim.

Orion bana çok hayal kırıklığına uğramış görünüyor. Gözyaşlarımı tutamıyorum.

"Bana söylemeyi hiç düşündün mü?"

Tekrar başımı salladım.

"Ne zaman?"

"Bilmiyorum," diye zar zor söylüyorum.

Bana dikilen öfkeli bakışları üzerinden atıp, dalgın dalgın duvara bakmaya başladı.

"Özür dilerim," dedim kısık ve etkisiz bir sesle.

Kapıya doğru yürürken ve kapı koluna elini koyarken bana ikinci bir bakış bile atmadı. "Sana düğün videomuzu mesajla göndereceğim. Ve, şey, bugünlük gidebilirsin."

Sözsüz kaldım. Ona söylemememin tek savunması, o sabah onun yatağında uyanmaktan duyduğum dehşetti. Benim için o hala tam bir düzenbazdı. Ama uzun zamandır öyle değildi. Ona söyleyebilirdim. Söylemeliydim. Doğrusu, ona söylemeden çok uzun süre beklediğimden korkuyordum.

"Ve, eee, iki haftalık ihbar süreniz? Kabul edildi. Geri dönmenize gerek yok. Bir aylık ücreti ben ödeyeceğim."

"Orion mu?" diye incinmiş bir kuş gibi cıvıldadım.

Ama kapı çok çabuk açılıyor ve o da gidiyor.

EVE YÜRÜRKEN KENDİMİ ADETA BAŞKA BİR EVRENDEYİMİŞ GİBİ hissediyorum. New York'un öğleden sonrası bugün özellikle canlı. Hava bunaltıcı. Barlar ve kafeler tıklım tıklım dolu. Herkes soğukların gelmesinden önceki dönemin tadını çıkarıyor. Ben ise kışın etkisini şimdiden hissediyorum. Titremeyi durduramıyorum ve gözyaşlarım da durmuyor. Beni kimin gördüğü umurumda değil.

Sonunda daireme geri döndüm. Sürünerek yatak odama girdim, yatağımın üzerine yığıldım ve tavana baktım. Zamanın geçtiğinin farkındaydım, ama yatağımın üzerindeki beyaz boyadaki bu küçük siyah noktadan gözlerimi alamıyordum. Etrafımdaki ışığın değiştiğini hissediyordum. Çantamdaki cep telefonum mesaj aldığımı bildiren bir bip sesi çıkardı.

Neden ona söylemedim ki? “Ah, Orion, bir şey daha...” deyip söyleyebilirdim. Muhtemelen bizim bu felaket sarhoş halimize kahkahalarla gülerdi. Eminim Herkül onun hatasını yüzüne vurdu. Özellikle ben zaten biliyorken, bu şekilde öğrenmekten utanmış olmalı. Yüzüğü çöpe atan kişinin ben olduğumu anlamak için roket bilimcisi olmaya gerek yok. Kardeşleri biliyor. Eşleri biliyor. Onu küçük düşürdüm ve beni asla affetmeyecek.

Burnumu çekip yüzümün kenarından hızla akan gözyaşlarını siliyorum. Sonra yanıma kıvrılıyorum. Telefonum çalıyor ve arayanın Xena olduğunu bildiriyor. Telefonunu cevaplamak için neredeyse yataktan fırlıyorum. Ona da gerçeği söyleme zamanı geldi.

İKİ SAAT SONRA

Xena, yüzümü silmek için bir kutu mendil ve ıslak bir bezle yatak odama geri döndü.

"Bir erkek çocuğu için asla ağlama, Delilah," diyor ikinci kez.

"O bir çocuk değil," diye sızlanıyorum. "Orion tam bir erkek."

Gözlerini devirdi. Ona her şeyi anlattım. Açıkça haksız olan benim. Ama o hâlâ ondan nefret ediyor, bu yüzden onun gözünde her zaman haksız olan o olacak muhtemelen.

Xena içini çekti. "Tamam Lilly, ona aşık olduğumu anlıyorum ve onun da sana aşık olduğu anlaşılıyor. Ağlamamanı söylüyorum çünkü eğer hayatının en utanç verici anını, hatta onun hayatının da en utanç verici anını ona anlatmadığın için senden ayrılabilir bir türden bir adamsa, o zaman onu boş ver. Daha iyisini hak ediyorsun."

Eminim çok haklı bir noktaya değiniyor ama şu an duygularım söylediklerini anlamama izin vermiyor.

"Akşam yemeği yedin mi?" diye soruyor, ayak bileğimi okşayarak.

Başımı salladım. "Ama dışarı çıkamam."

"Sizin için bir şeyler pişireceğim. Buzdolabınızda yiyecek var, değil mi?"

Başımı salladım. Tabii ki, buzdolabında yiyecek var. "Videoyu görmek ister misin?"

Xena ellerini havaya kaldırdı. "Hayır, istemiyorum." Parmağını bana doğru salladı. "Artık bu konuda kendini suçlamayı da istemiyorum. Hata yaptın. Yoluna devam et. Herald da sana böyle derdi, değil mi?"

Herald benim babam.

"Evet."

Hâlâ beni işaret ederek, "Unutma. Eğer Herald Amca kendini acımaya bırakmış olsaydı, bugün aday olmazdı," dedi. Ve bu sözlerle odamdan çıktı ve bize yemek yapmak için mutfağa doğru yürüdü.

Tekrar yalnız kaldığımda yatağa geri uzanıyorum. Onun aramasını cevaplamanın akıllıca bir hareket olduğunu biliyordum. Haklıydı. Hata yaptım. Eğer Orion beni gerçekten sevseydi, beni affederdi, işten atmazdı. Bu yüzden içimdeki son kıvılcımı bulup ayağa kalkıyorum. Birkaç derin nefes aldıktan sonra Xena'ya yemek pişirmede yardım etmek için mutfağa gidiyorum.

ORION'DAN TAM DÖRT GÜNDÜR HiÇ HABER ALAMADIM. LONNIE Blaine'in seçme ilan panosunu inceliyorum.

"Aman Tanrım," diyorum, son müzikali için yapılan seçmelerin detaylarını okurken. Üç gündür işe gitmediğim için çok egzersiz yaptım. Sarah ve Tab ile de birlikte antrenman yaptım. İkisi de hâlâ formda olduğuma beni ikna ettiler. Ve Lonnie, Femme Fatale adlı yeni bir müzikalin yapımcılığını üstleniyor.

Hiç duraksamadan, adımlı listeye eklemek için düğmeye basıyorum. İşlemi tamamladıktan sonra korku beni sarıyor. Ama sonra başka bir şey beni ele geçiriyor. Lonnie'nin listesine kolayca erişebilmemin tek sebebi Orion. Muhtemelen Orion sayesinde ondan özel bir ilgi de görecekim.

Dairemde telefonumu bulana kadar aceleyle aradım, sonra ona bir mesaj gönderdim: Hey. Herc'e ne oldu? Yapay zekâ yazılımını kabul etti mi?

Telefonumu, anahtarlarımı ve diğer eşyalarımı koymak için kapının yanına koyduğum masanın üzerine bıraktım. Cevap vermesini beklemiyordum, hatta hiç cevap vermeyebilirdi. Ama daha arkamı dönmeden, telefonum çaldı.

Orion'dan "Düşürüldü" şeklinde bir yanıt mesajı aldığımı görünce derin bir nefes aldım.

Nefesim kesildi. Orion'un bana bu kadar kızgın olmasına şaşmamalı. Biliyordum zaten—Herkül onun özgüvenini yerle bir etmişti. Sonra aklıma başka bir fikir geldi ve yazdım: Max Grove'a ne dersin?

Bu, Herkül'e dersini verecek.

Bekliyorum, bekliyorum ama birkaç dakika geçiyor ve Orion'dan hiçbir yanıt yok. Belki de onu gücendirdim, bu yüzden şunu yazıyorum: Ya da gücendirmedim.

O da şöyle yanıt verdi: İyi fikir. Bunu araştıracağım. Nasılsınız?

Mesajının son kısmına bakıyorum. Nasıl hissediyorum? Onu çok özlememeye çalışıyorum. Yazıyorum: İyiyim. Ya sen?

"Pekala." diye yanıtlıyor.

Şimdi ne diyeceğim? Şimdi özür dilemeli miyim? Ama zaten özür diledim. Tekrar özür dileyebilirim.

Bunun yerine şunu yazıyorum: Yarın Lonnie'nin yeni programı için seçmelere katılacağım.

Bekliyorum, bekliyorum, bekliyorum. Cevap vermiyor ve ben de bununla ilgili bir sorun yaşamıyorum.

PAZARTESİ SABAHİ, ŞAFAK SÖKERKEN KALKIYORUM. SEÇMELER SAAT 7:00'de başlıyor. İki protein barı ve önceki günden kalan kahveyi hızla yiyip yola koyuluyorum. Geç kalmak istemiyorum. Çünkü dün gece aklıma geldi, eğer Orion'a sahip olamıyorsam, en azından bana hediye ettiği bu fırsattan bir şeyler çıkarabilirim. Bugün çılgınca dans etmeyi planlıyorum.

ORİON LORD

İKİ GÜN SONRA

Max Grove'u neden daha önce düşünmemiştim ki? Pazartesi günü ofisini aradım ve şaşırtıcı bir şekilde telefonumu hemen açtı. Lafı uzatmadan, ilgisini çekebilecek yapay zeka yazılımım olduğunu söyledim.

Uzun süre sessiz kaldı.

"Merhaba?" dedim.

"Peki ya LTI?"

"Herc'in ilgisi yok. Gösteriye bakmayı bile reddetti."

"Yazılımı hiç değerlendirmedim mi?" Max bu soruya şaşırmış gibiydi.

"Hayır."

Yine sustu ama ben bekledim. Sessiz kalırken düşünmenin onun tarzı olduğunu fark ettim. Çarşamba günü ona ve ekibine eksiksiz bir sunum yapıp yapamayacağımı sordu. Sonra ilginç bir soru sordu.

"Herkül seni ciddiye almıyor, değil mi?"

Gerçeğin fikrini değiştirmemesini umarak yutkundum. Yalan söylemeyecek ya da lafı dolandırmayacaktım. "Hayır, öyle düşünmüyor."

"Ama iyi bir sezgisi var," diye hemen ekledi Max.

“Bu onun benim hakkımdaki düşüncelerini haklı çıkarmaz. Aileyle ilgili şöyle bir durum var: Onların sizden olmanızı istedikleri, olmanıza ihtiyaç duydukları şeylerin ötesine geçmek zordur.”

“Ha,” dedi Max ve hemen ardından, “Çarşamba görüşürüz,” diye ekledi.

Ve şimdi buradayım. Lila ile aramıza biraz mesafe koyduktan sonra, kendi başıma bazı şeyleri çözmeye ve ekibimin yapay zeka yazılımının gücü hakkında da netlik kazanmaya başladım.

Max Grove, benim gelişimim için her türlü hazırlığı yapmıştı. Yalnız gelmedim. Dan, Hyun ve Vic'i de getirdim. Her birimiz farklı iş sektörleri için ayrı ürün fikirleri sunuyoruz. Benimki ruh sağlığı, Hyun eğlence, Vic eğitim, Dan ise ulaşım. Ekip üyelerim teker teker harika işler çıkarıyor. Max Grove'un dikkati bir an bile dağılmadı. Oturuşundaki enerjiden ve gözlerindeki canlı bakıştan ne kadar ilgili olduğunu anlayabiliyorum.

İki saat sonra Max benimle yalnız konuşmak istedi. Başımı sertçe sallayarak, "Elbette," dedim.

OFİSİNDEKİ OTURMA ALANINA YERLEŞTİKTEN SONRA, "ŞAKA MI yapıyorsun? Kardeşin bunu mu reddetti?" dedi.

Daha dik oturuyorum ve "Evet, yaptı" diyebilmekten gurur duyuyorum.

“Bunun TRANSPOT için ne yapabileceğini biliyor musun? O yazılımın haklarına da sahibiz. Yıl sonuna kadar onları geride bırakabiliriz.” Parmağını sallıyor. “Ve bilinç hakkında söylediklerini de beğendim. Zaman kaybı. Bunu her zaman biliyordum.”

Nereye varmak istediğini biliyorum ve bunu zaten düşündüm. TRANSPOT, kullanıcıların kendilerinin katılaştırılmış ışık projeksiyonlu görüntüleri aracılığıyla etkileşim kurmalarını sağlayan bir tele-görüntüleme teknolojisidir. Örneğin, bir kapsülde beş kullanıcı etkileşim halindeyse, bu beş kullanıcının her biri kendi kişisel alanında diğer beş kullanıcıyla

etkileşim kurabilir. İlk denemeler, çiftlerin ayrı oldukları halde birlikte uyumalarına olanak sağlayacak kadar ileri gitti. Heartly ve Xan'ın, biri veya diğeri evden uzakta seyahat ederken TRANSPOT'u sık sık kullandığını biliyorum. Yazılım, uzun hükümet onay sürecini geçtikten sonra dünyayı devrimleştirecek. Ancak TRANSPOT, aynı zamanda gerçekçi insan görüntüsü veren bilgisayar tarafından oluşturulmuş insan görüntüleri de üretebilir ve işte burada yapay zekamız üstünlük sağlayacak.

"TRANSPOT ve yapay zekamız, hata yapabilen insanların hatasız makinelerle etkileşim kurmasına olanak sağlayacak," diyorum.

"Evet," diye yanıtladı Max, sanki söylediklerim nefesini kesmiş gibi. "Ortak olalım."

Elimi uzatarak ayağa kalktım. Max de ayağa kalktı. Boyumuzun aynı olduğunu ilk kez fark ettim. Adam annesine de benziyor. Sanırım ona ihtiyacım olana kadar hiç dikkat etmemişim. Bu iyi değil. Kendimle ilgili bu durumu değiştireceğim.

Kendimle ilgili birçok şeyi değiştireceğim ve ilk olarak ne yapmam gerektiğini biliyorum.

BÖLÜM22

Hayat Güzel

DELİLAH O'SHAY

"Bakın kiminle karşılaştım," diyorum.

Fırınımı açıp içinden pişmiş ekmekleri çıkaran Xena, gözlerinde yıldızlar parıldayarak Lynx Grove'a bakarken neredeyse ağzının suyu akıyor.

Lynx benim için market poşetlerimi taşıyor. Xena ile birlikte yemek yapmada çok iyi olduğumuz için, evde daha sık yemek yapmaya karar verdik. Ama bu uzun sürmeyecek çünkü önümüzdeki Pazartesi'den itibaren Lonnie Blaine'in yönettiği yeni bir müzikalde prova yapmaya başlayacağım. Hatta önemli bir yardımcı karakteri canlandıracağım, bu benim için sürpriz oldu çünkü isimsiz karakterlerden biri için seçmelere katılmıştım. Açıkçası, bana ne verirlerse versinler kabul ederdim. Ama Lonnie dansımın büyüülü olduğunu ve bir duruşum olduğunu söyledi. Vay canına, bu iltifatın beni hala çok mutlu ettiğini söylemeliyim.

"Ona akşam yemeğinde bize katılabileceğini söyledim. Paket servis siparişi verecekti," diyorum.

"Ah," diyor Xena, sanki söylediklerim çok ilgi çekiciymiş gibi. Gerçekten de keyifsiz.

"Bu kadar telaşlanma kuzen. O sadece bir erkek," diyorum, onunla alay ederek. Yani, bana bunu kaç kere söyledi ki, sayısını bile bilmiyorum.

"Ha ha ha," diyor Xena alaycı bir şekilde.

Lynx market poşetini tezgâhın üzerine koydu ve kollarını sıvadı. "Nasıl yardımcı olabilirim? Yardım etmek istiyorum."

Xena'nın onu hemen işe koyması için bu kadarı yeterliydi. Çok otoriter biri ama adam bunu umursamıyor gibi görünüyor. Karides kreol yemeği yapıyoruz, bu yüzden Xena ona karideslerin damarlarını temizleme görevini verdi.

"On Birinci Kat Beyefendi, Lilly size Lonnie Blaine'in yeni müzikali Femme Fatale'de büyük bir rol kapıldığını söyledi mi?"

"Hayır," diyor heyecanla. "Bu arada, bana Bay On Birinci Kat diye hitap edilmesinde bir sakınca yok." Hem Xena hem de ben, onun o etkileyici gülümsemesine bir anlığına hayran kaldık.

Xena, "Senin kadar güzel olmak gerçekten yasa dışı olmalı," diyerek konuyu doğrudan ele alıyor.

"Xena," diye nefes nefese azarladım.

"Doğru. Ona bak. Sana söylemeliyim Lynx, iç çamaşırım sıırılsıklam. Ve gerçekten de gidip bununla ilgili bir şeyler yapacağım. Evet, kuzenimin dairesinde temiz bir yedek iç çamaşırım var."

Yine nefesim kesildi. Xena'nın bazen gece kulübüne gittiğimizde bende kaldığını ve dairemde çamaşır makinesi/kurutma makinesi olduğu için kirli çamaşırklarını yıkamam için çamaşır sepetime bıraktığını, bunun da şehir dairelerinde pek bulunmayan bir şey olduğunu açıklamak üzereydim ki, Xena açıklama yapmadan yatak odama doğru yürürken kapı zili çaldı. Neyse ki Lynx'in Xena'nın ardından bakıp güldüğünü görünce rahatladım. Xena çok ateşli olduğu için yakında birlikte olabilirler.

"Hemen döneceğim," dedim kapıma doğru giderken. Alışkanlık gereği gözetleme deliğinden baktım ve nefesim kesildi. "Orion?"

El sallıyor.

Karideslerle uğraşmaya devam eden Lynx'e döndüm ve o da kaşlarını kaldırdı.

Derin bir nefes alıp kendime geldim ve kilitleri açtım. Kapıyı açıp onunla yüz yüze gelince gözyaşlarım akmaya başladı.

"Merhaba," diyor, gözleri parıldayarak bana gülümseyerek.

"MERHABA."

İçeri girebilir miyim?

Lynx'e şöyle bir göz attım, sonra Orion eşiğin üzerinden eğilip kaşlarını çatarak dikkatimi çeken şeye baktı.

"Ah," diye inledi başını geriye atarak. "Gerçekten mi?"

"Kuzenine ne söyledin Lilly?" diye soruyor Lynx. "Telaşa gerek yok Orion. Sadece akşam yemeği yiyoruz."

Her şeyden önce, bana yaklaştığında, onun yakınlığının içimde uyandırdığı o baş döndürücü enerji, intikam alırcasına geri döndü. Cennet gibi kokuyor ve sonsuza dek birlikte olacağım kişi gibi görünüyor.

"Orion mu?" diye sordu Xena, dairenin ön kapısına doğru hızla ilerleyip bize doğru bakarak.

Bunun üzerine onu koridora doğru yönlendirdim ve kapıyı arkamızdan kapattım.

Şimdi yalnız kaldık, birbirimize bakıp gülümsüyoruz.

"İçeride oldukça kalabalık bir davetli listesi var," diyor.

"Bize katılacak mısınız?" Kalbim çılgın gibi çarpıyor.

"Kalmamı mı istiyorsunuz?"

"Benim."

Her şey çok hızlı oluyor. Onun güçlü kollarındayım ve bedeni benimkine yapışmış durumda.

"Belki," diye fısıldadı.

Dudaklarımın kenarları hayal kırıklığından aşağı doğru kıvrılıyor.

"Tavsiyenize uyarak Max Grove ile iletişime geçtim."

Kaşlarım yukarı kalktı. "Peki, ne olmuş yani?"

“Onunla birlikte çalışacağım.” Gülümsemesi daha da genişledi.

“Harika. Bu gerçekten harika.” Onun adına çok mutlu oldum. “Ah, bir de yeni bir müzikalde dans edeceğim. Beni Lonnie Blaine seçti—bu fırsat için teşekkür ederim.”

Orion, dili ağzıma girene kadar beklemiyor. Öpüşürken, başka bir dünyaya doğru süzülüyormuş gibi hissediyorum.

Dudaklarımız ayrıldığında, "Merhaba karım," diyor.

Gülerek, "Hey, kocam." dedim.

"Senden ayrı kalmak istemiyorum," diye fısıldıyor.

Parmak uçlarımla yüzünün yan tarafına hafifçe dokundum. "Tamam," diye fısıldadım.

Sevdiğim o yaramaz bakış Orion'un gözlerine yerleşti. "Öyleyse benimle gel."

Hızlıca omzumu çevirip kapıya baktım. "Ne? Misafirlerim var. Hem de ayakkabılarım yok."

"Onlar iyi olacaklar ve ayakkabıya ihtiyacın yok çünkü benim yatağında yatacaksın."

Düşündükçe alt dudağımı tiksintiyle geriıyorum. Xena beni öldürecek. Ya da... belki de öldürmeyecek. Lynx ile yalnız kalacak. Acaba bu fırsatla ne yapacak?

Yaramazca gözlerimi kısıyorum. "Pekala. Hadi gidelim."

"Öyle mi?" Şaşırılmış gibi görünüyor.

"Evet."

Orion, güçlü kollarıyla tek bir hamlede ayaklarımı halıdan kaldırıp beni kollarına aldı. Öpüştük, başım döndü ve beni asansöre taşıırken cinsel organım onun için ağladı.

Epilog

DELİLAH O'SHAY

İKİ AYLIK BİLDİRİMİN ARDINDAN İKİ AY SONRA

Zamanlayıcıyı kurduk ve şimdi devasa yatağımızın ayak ucunda oturuyoruz. Evet, artık Orion ile birlikte yaşıyorum ve çatı katındaki dairemizde sadece ultra zenginlerin yaşam tarzı programlarında gördüğüm lüksler var. Tam zamanlı bir hizmetçimiz ve aşçımız var. Bir keresinde yatağımızı toplamaya çalıştım ve hizmetçiler arkamdan gelip yatağımızı yeniden topladılar. Ve banyomuz... Sanırım evdeyken en çok zamanımı orada geçiriyorum. Çok sık sıcak banyo yapıyorum. Bazen, eğer evdeyse, Orion da bana katılıyor. Ve tahmin edin, bana katıldığında ne oluyor. İşte bu yüzden bugün saat 14:33'te evdeyiz. Genellikle ofiste yapay zeka yazılımı için ürünler mükemmelleştirmek ve oluşturmakla meşgul oluyor. Ben de genellikle günün bu saatinde provada oluyorum.

Bugün provaya gitmeyi denedim. Oyun otuz günden az bir süre sonra başlıyor, ama fiziksel olarak zorlayıcı bir dans numarası gerektiren bugünkü sahneyi o kadar zor tamamladım ki, durup eve gitmek için izin istemek zorunda kaldım. Kimi kandırıyorum ki? Göğüs uçlarım o kadar hassas ki,

bir t y n bile üzerlerine değmesi beni irkiltir. İdrarım hardal rengine. Ve en ufak bir kırmızı biber kokusu bile alsam, kusmak istiyorum. Ayrıca, regl dönemim bir hafta gecikti ve yakında geleceğine dair hiçbir işaret yok.

Orion, "Ne kadar daha beklememiz gerekecek?" diye soruyor.

"On be  dakika," diye iç çekerek söylüyorum.

Yatağın  n tarafına vuruyor. Ellерinin çıkardığı tıkırtı sesinde bir heyecan var. Mutlu. Ben de bir bakıma mutluyum. Sorun  u ki, ba role yeni y kselmi ken diziden ayrılmak zorunda kalacağım. Ba rol kadın kahraman Zara'yı oynayan Kelly, hamile olduğu için diziden ayrılmak zorunda kaldı. O rolde bir şey var. Rolü ondan sonra kim alırsa alsın, o da hamile olabilir. Ama... henüz kesin bir şey yok. Belki de uzun provalardan ve eskisinden daha sağlıklı olan beslenme d zenimdeki ani değişiklikten dolayı hormonal bir dengesizlik yaşıyorumdur.

Orion, "Evlendikten dört ay sonra bebek sahibi oldum," diyor ve ardından kıkırdıyor.

İtiraz edercesine parmağımı kaldırdım. "Henüz bebeğimiz olup olmadığını bilmiyoruz."

"Sevgilim... hadi ama."

Gözlerimi sıkıca kapatıyorum. "Biliyorum. Ama yine de umudumuz olabilir."

"Sorun değil," diye hemen karşılık veriyor. "Hep baba olmak istedim. İyi bir baba olurdum. Ve bakın, iyi bir koca oldum. Bunun için bana puan vermelisiniz."

Kıkırdayarak elimi onun ta  gibi sert vücudunda yukarı aşağı gezdiriyorum. Orion'un vücudu hâlâ mermerden yapılmış gibi geliyor. Aman Tanrım, beni yatakta sarıp sarmalamasına bayılıyorum. Ona yaslanarak uyumaya bayılıyorum. "Sen tüm kocaların üstünde bir koca oldun."

Aynı anda birbirimize döndük ve dudaklarımız  ehvetli bir  p  meye daldı.

"Hım," diye inledim, başım sanki havada süzölmek istiyormuş gibi hissediyordum.

Öpüşmelerin arasında, "Mayo giymişsin," diyor.

"Hım hım." Antrenmandan sonra Ellis'ten beni eczaneye götürmesini rica ettim ve üç farklı marka gebelik testi aldım. Çatı katına giderken Orion'u aradım ve ne yapacağımı anlattım.

"Yoldayım," demişti. Ve işte şimdi buradayız.

"Açılıp kapanan türden," diyor—ya da soruyor mu acaba?

"Hım," diyorum.

Orion düşünceli bir şekilde başını salladı. "Şey, yapabilir miyiz?"

Başımı yana eğip onu merakla süzdüm. "Yapayım mı? Yoksa yapmayayım mı?"

Kaşları yukarı kalktı ve gözleri sevinçle parladı. "Yap şunu."

Yavaşça ayağa kalkarken ve sonra elimi tutması için ona doğru uzatırken, ona sırtıtmaktan kendimi alamıyorum.

Orion, göz temasımızı yoğunlaştırırken yutkunuyor.

Karşı karşıya durarak, onun güçlü omuzlarından tuttum, dengemi sağladım ve sonra bacağımı kaldırdım.

"Ah..." Sanki kendini zor tutuyormuş gibi iç çekti.

Ayak bileğim omzuna yaslanmış, o da beni kendine doğru çekiyor. Orion tenimi koklarken parmağıyla mayomun kasık bölgesinde hafifçe yukarı aşağı hareket ediyor. Benim için zorluk, o...

"Ha," diye nefes nefese kaldım, o da mayomun tokalarını açıp beni hemen uyarmaya başlayınca.

Onun boynuna kollarımı dolarken yere basan bacağım titriyor.

"Evet, bebeğim," diye fısıldıyor. "Seni seviyorum, Lila."

Bunu söylediğinde gözlerimi açıyorum. Bakışlarımız öylesine kenetlenmiş ki, sanki onun içine düşüyormuşum gibi hissediyorum. "Ben de seni seviyorum."

Nefeslerimiz birbirine çarpıyor. "Seni daha uzun süre sevdim," diyor.

"Biliyorum," diye zorlukla söyleyebiliyorum.

Beni işe aldıktan kısa bir süre sonra bana aşık olduğunu söyledi. Kendisinin yeterince iyi olmadığını düşünüyordu. Ama iki haftalık istifa dilekçemi okuduktan sonra benimle ilişki kurmaya karar verdi.

Orgazmım yaklaşıyor ve tek bacağımın üzerinde durmakta zorlanıyorum. Tam da o sırada Orion bacağımdan tutuyor, beni yatağa yatırıyor ve şimdi klitorisim onun ağzının sıcak ve yumuşak hissini yaşıyor. Orgazmım genişlerken, genişlerken ve sonra... yorganın iki tutamını kavırıyorum.

"Ha!" diye bağırdım, cinsel organım yeterince uzun süre kasıldı ve Orion fermuarını açıp kendini serbest bıraktı. İçime girdiğinde nefesim kesildi.

ALARM ÇALİYOR AMA ORİON YAVAŞÇA İÇİME GİRİP ÇIKIYOR. Birbirimizden gözlerimizi ayırmadık.

"Eğer sonuç pozitif çıkarsa, müthiş bir parti vereceğiz, bebeğim," diyor.

Onun itişleri çok iyi hissettiriyor, boşalmak üzereyim. Tek yapabildiğim başımı sallamaya çalışmak.

"Bununla ilgili mutlu olmanı istiyorum. Mutlu musun?" diye soruyor.

Ağzım açık kaldı. Ona, çocuğumuzu taşıma ihtimalinden dolayı çok heyecanlı olmadığım izlenimini verdiğim için kendimden nefret ediyorum. Elbette, Femme Fatale'deki başrolü bırakmak zorunda kalacağım. Ama sorun değil. Daha fazla rol olacak. Ama sadece bir Orion var ve sadece bir tane de belki bebeğimiz var ve ikisi de benim için dünyadaki her şeyden daha değerli. "Çok," diye fısıldadım.

"Güzel," diyor ve ardından, "Önce sen."

O, benim önceliğimi istiyor ve bunu ustalıkla gerçekleştiriyor.

BEN ORGAZM OLDUKTAN SONRA O DA ORGAZM OLUYOR. SONUNDA birbirimize kaşlarımızı kaldırıp başımızı sallıyoruz ve olabildiğince hızlı bir şekilde banyoya koşuyoruz.

Orion elindeki çubukla onu okuyor.

"Ne yazıyor?" diye soruyorum.

Yüzündeki ifade düştü ve kalbim sıkıştı. Sonra, yeryüzü kadar büyük bir gülümsemeyle, "Bebeğimize olacak, bebeğim!" dedi.

şakasına karşılık koluna hafifçe dokundum ve sonra sıkıca kucaklaştık. Çok nefret ettiğimi sandığım patronumla mutlu bir şekilde aşık olacağımı, evleneceğimi ve bir çocuğum olacağını kim tahmin edebilirdi ki?

Bu serinin sonraki iki kitabında Grove kuzenleri Max ve Lynx Grove yer alacak.

Max'in hikayesi 2022-2023 Kışında yayınlanacak.

Hiçbir şeyi kaçırmamak için e-posta listeme abone olabilirsiniz!

şimdi Abone Olun

Herkül ve Aşıl'in öyküsünü okudunuz mu?
Henüz okumadıysanız, şimdi okuyabilirsiniz!
Sınırı Geçmek
Sahte Bir Aşk Anlaşması

Ayrıca, Z.L.'nin Karanlık Bir Milyarder Aile Serisi'ni (önceden Milyarder Karanlık Noel'leri olarak biliniyordu) henüz okumadıysanız, Jasper ve Holly'nin hikayesinin ilk kitabı olan Merak Uyandıran'ı okumaya başlamak isteyebilirsiniz; bu, seriye ücretsiz bir başlangıç kitabı!

ŞİMDİ MERAK UYANDIRICIYI OKUYUN

Çeviri Kitaplar

Kitaplara Dair Çok Şey

Bağlantılı Kanal ve Gruplarımız

- ◆ Kitapların olduğu kanalımız

<https://t.me/cevirigiller>

- ◆ Sohbet Grubu

<https://t.me/cevirikitaplarsohbet>

- ◆ Çeviri Yedek Grubu

https://t.me/+_goTIIRZrUEwZmRI

- ◆ Kitap Terimleri ve Kısaltmalar

<https://t.me/kitapterimleri>

- ◆ Çeviri Kitap Yorum + Öneri Grubumuz

<https://t.me/cevirigilleryorum>

- ◆ Instagram Sayfamız

<https://www.instagram.com/cevirikitaplar/>

Not:

Paylaşım yaparken bu sayfayı silmeyiniz!

CGM